

ព្រះថេរីគាថា

ភាគទី ១

ពុទ្ធធិតា មហាថេរី

និព្វានជាធម៌ ប្រាសចាកតណ្ហា ពុទ្ធធិតា មហាថេរី
លះកាត់គ្រឿងចងចំណងលោកិយ ព្រះម្ចាស់ថេរីនិព្វានសុខហោង។

ក្នុងគោរពសាលា នាមហាវ័ន

រៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា

ខ្ញុំឃ្លា ម៉ិត សាវច្យ

ពាក្យប្រារព្ធ

សូមពុទ្ធបរិស័ទទាំងឡាយ សិក្សានូវព្រះគាថា
ដែលព្រះថេរីទាំងឡាយ មានខ្លួនបានអប់រំហើយ បានបន្តិ
ជាឧទាន ប្រព្រឹត្តទៅដើម្បីជាប្រយោជន៍ដ៏ក្រៃលែង ។

ព្រះថេរីទាំងឡាយនោះ សុទ្ធតែបានសាងសន្សំ
នូវបុញ្ញាធិការទុកមកតាំងតែអំពីព្រះពុទ្ធអង្គមុនៗ គឺជា
ការសន្សំកុសល ដែលជាឧបនិស្ស័យនៃព្រះនិព្វានក្នុងភព
នោះៗ ។

ពាក្យថា បុព្វធម៌ការ បានដល់ អធិការ គឺបុណ្យ
ទាំងឡាយដែលជាបារមី មានទានបារមីជាដើម ។ ក្នុង
បរមត្ថទីបនី និទានកថាវណ្ណនា ខាងដើមនៃព្រះថេរគាថា
បានពន្យល់សេចក្តីនៃពាក្យអធិការ ដែលជាការបំពេញនូវ
អភិនិហារបារមីថា ព្រោះញាណនៅមិនទាន់ចាស់ក្លា ។
លុះដល់ បញ្ញាបារមី ដែលត្រូវបំពេញបន្ថែម ដោយបារមី

ទាំងឡាយ មានទានបារមីជាដើម រមែងតាំងគភ៌ចាស់
ទើបបានញ៉ាំង សាវតរោធិញ្ញាណ គឺញាណត្រាស់ដឹង
របស់ពុទ្ធសាវ័ក ឱ្យបរិបូណ៌តាមសមគួរជាលំដាប់ ។

ដោយការសន្សំទានបារមីទុក ទើបជាអ្នកមានចិត្ត
មិនជាប់ជំពាក់ដោយកិលេសទាំងពួង ជាអ្នកមានចិត្តមិន
បានសម្លឹងរំពៃ ព្រោះមានអធ្យាស្រ័យមិនល្មោភក្នុងភព
នោះៗ ។ ក្នុងអដ្ឋកថា បានសម្តែងអំពីបារមីទាំង ១០
ដើម្បីប្រយោជន៍ដល់សាវ័កពោធិញ្ញាណនោះឯង ឈ្មោះ
ថា ភាវនា ព្រោះអប់រំបន្តិសន្តាន ។

ពាក្យថា អបន្តាន បានដល់ ហេតុ គឺការអប់រំបន្តិ
ហេតុក្នុងកាលនៃព្រះពុទ្ធអង្គមុនៗ នាំឱ្យបានគុណវិសេស
ទាំងឡាយ សម្រាប់ព្រះថេរី ហៅថា វេរិយាបន្តាន ។

ចាត់ដំបង ក្នុងវស្សានៃពុទ្ធសករាជ ២៥៥៦

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំឆាប ម៉ឺន សាវណ្ណ

បាតិកា

ឈ្មោះអត្ថបទ

ទំព័រ

១. ព្រះថេរិកាថេរីគាថា	១
២. ព្រះបុណ្ណាថេរីគាថា	១៥
៣. ព្រះតិស្សាថេរីគាថា	២៣
៤. ព្រះឧត្តរាថេរីគាថា	២៩
៥. ព្រះធម្មាថេរីគាថា	៣៧
៦. ព្រះសុមង្គលមាតាថេរីគាថា	៤៣
៧. ព្រះអភយមាតាថេរីគាថា	៥៤
៨. ព្រះអភយាថេរីគាថា	៦៩
៩. ព្រះសាមាថេរីគាថា	៨៥

ឧទ្ទិសធម្មទាន

ព្រះសាវិការង្សាថ្នាក់ថ្លៃ ព្រមព្រៀងសម័យនៃព្រះសទ្ធម្ម
សក្យធីតាជាតាឧត្តម ប្រសូតស័ក្តិសមចាកព្រះពុទ្ធឱស្ឋ ។
ព្រះសាវិកាធម្មនិម្មិត ត្រាស់ដឹងការពិតផុតពីផ្លូវខុស
សម្បូរដោយគុណរស់ដោយសន្តោស អាសវៈធ្លាក់ចុះអស់កិច្ចសិក្សា ។
ព្រះសាវិកាធម្មទាយាទ បង្អំអភិវាទព្រះបាទសាស្តា
ព្យាករអរហត្តសម្បត្តិបិតា បន្តិកាថាថែមមីមរតក ។
ព្រះបឋមសង្ឃីតិកាចារ្យ រូបរួមសាសនាទុកជាកញ្ចក់
ថេរីតាថាបាលីបិដក ខ្ញុំមិនដំអក់ឆក់យកឱកាស ។
សូត្រព្រះគាថាថារថែមបទក្រោយ គួរយល់ដឹងដោយបញ្ញាជាក់ច្បាស់
ការងារធម្មទានបានបុណ្យធំណាស់ ខ្ញុំសូមប្រកាសឧទ្ទិសធម្មទាន ។
ដោយអានុភាពនៃបុណ្យនេះណា សូមសព្វសត្វបានបញ្ញាញាណ
ចាក់ផ្ទះសង្ខារមគ្គផលនិព្វាន អាស្រ័យព្រហ្មយានទានសីលបរិសុទ្ធ ។
សូមសោយសុខស្ងប់ប្រសព្វធម្មរស សមាបត្តិខ្ពង់ខ្ពស់ក្រេបរសវិមុត្តិ
សូមឱ្យសាសនាសម្មាសម្ពុទ្ធ យឺនយូរជាមកុដបរិសុទ្ធទៅហោង ។

ប.ស.វ.

១- ព្រះថេរិកាថេរិគោថា

(បិដកលេខ ៥៧, ទំព័រ ១៤៤)

**សុខំ សុធាហិ ថេរិកេ កត្វា ចោឡោន ធាតុតា
ឧបសន្តោ ហិ តេ រាគោ សុត្វាភំវ កុម្មិយំ ។**

ម្ចាស់ថេរី នាងចូរដេកលក់ស្រួល នាងចូរធ្វើ
(ចីវរបី) ដោយសំពត់ (បង្អួកូល) ហើយស្លៀកដណ្តប់
ចុះ ព្រោះរាគៈរបស់នាងស្ងប់រំងាប់ហើយ ដូចជាបន្លែ
ស្លកក្នុងផ្ទាំង ។

សេចក្តីក្នុងព្រះអង្គកថា

ក្នុងអតីតកាល មានកុលធីតាម្នាក់ នាងមាន
សេចក្តីជ្រះថ្លាដ៏ក្រៃលែងក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ក្នុងកាល
នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះនាមកោនាគមនោ ។ នាងបាន
អារាធនាព្រះបរមសាស្តាសម្មាសម្ពុទ្ធ ដើម្បីទទួលបិណ្ឌ-

បាតជារដើមនៅគេហដ្ឋានរបស់នាង ។ នាងចាត់ចែងឱ្យ
សាងមណ្ឌបមែកឈើ ចាក់ខ្សាច់កៀរឱ្យស្មើខាងក្រោម
ចងពិតានខាងលើ បូជាគ្រឿងក្រអូបនិងផ្កាឈើជារដើម
ហើយ ឱ្យមនុស្សទៅក្រាបទូលកាលដល់ព្រះដ៏មានព្រះ-
ភាគ ។ ព្រះសុគតសាស្តា ស្តេចយាងមកកាន់ទីមណ្ឌប
នោះ ព្រះអង្គគង់ប្រថាប់លើអាសនៈដែលបានក្រាលទុក
កុលធីតានោះ ក្រាបថ្វាយបង្គំ អង្គាសចង្ហាន់បិណ្ឌបាត
យ៉ាងប្រណីត លុះទ្រង់សោយស្រេចហើយ បានថ្វាយ
ត្រៃចីវរដល់ព្រះអង្គ ព្រះបរមសាស្តាបានអនុមោទនា
ដល់នាងហើយ ទើបស្តេចយាងទៅ ។ កុលធីតានោះ
ធ្វើបុណ្យរហូតដល់អស់អាយុ នាងស្លាប់ទៅកើតក្នុង
ទេវលោក ស្លាប់កើតៗ ក្នុងសុគតិភូមិទាំងឡាយនោះឯង
អស់មួយពុទ្ធស្រូវ ។ ក្នុងកាលនៃព្រះពុទ្ធអង្គព្រះនាម
កស្សបៈ នាងកើតជាមនុស្សក្នុងត្រកូលគហបតី លុះធំ
ដឹងក្តីមានសេចក្តីសង្វេគក្នុងវដ្តសង្សារ ទើបនាងបានបួស
ក្នុងព្រះសាសនា ហើយឧបសម្បទាជាភិក្ខុនី នៅរហូត

ដល់ព្រះជន្មាយុពីរម៉ឺនឆ្នាំ អស់ព្រះជន្មទាំងនៅជាបុគ្គជន
 កើតក្នុងទេវលោក សោយសម្បត្តិក្នុងឋានសួគ៌អស់មួយ
 ចន្លោះព្រះពុទ្ធឡើត ទើបក្នុងកាលនៃពុទ្ធប្បាទនេះ នាង
 ច្បុកមកកើតក្នុងត្រកូលក្សត្រមហាសាល នាក្រុងវេសាលី
 មនុស្សទាំងឡាយហៅនាងថា **ថេរិកា** ព្រោះនាងមាន
 រូបរាងធាត់មាំ ។ ព្រះនាងថេរិកាចម្រើនវ័យឡើង ព្រះ-
 បិតាព្រះមាតាបានជ្សំផ្គុំព្រះនាង ជាមួយនឹងខត្តិយកុមារ
 ដែលមានជាតិត្រកូលស្មើគ្នា ប្រទេសជាមួយគ្នា ។ ព្រះ-
 នាងគោរពបូជាស្វាមីដូចគោរពទេវតា ហើយព្រះនាង
 បាននូវសទ្ធាជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា គ្រាដែលព្រះ-
 បរមសាស្តាទ្រង់យាងកាន់ក្រុងវេសាលីនោះឯង ក្រោយ
 មកទៀត ព្រះនាងបានស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនាក្នុងសម្ភាសន៍
 ព្រះមហាបជាបតិគោតមី (នៅក្នុងរាជការសាលានាមហា-
 វន្តជិតក្រុងវេសាលី) មានព្រះហឫទ័យចង់បួស បានសូម
 អនុញ្ញាតព្រះស្វាមីថា ខ្ញុំម្ចាស់នឹងបួស ប៉ុន្តែព្រះស្វាមីមិន

អនុញ្ញាតឡើយ ។ ដោយព្រះនាងបានសាងសន្សំនូវ
បុញ្ញាធិការមក ព្រះនាងពិចារណាធម៌តាមដែលបានស្តាប់
កំណត់រូបធម៌និងអរូបធម៌ ប្រកបវិបស្សនារឿយៗ។

ក្រោយមក ថ្ងៃមួយកាលដែលព្រះនាងកំពុងចម្អិន
អាហារ អណ្តាតភ្លើងនោះធ្វើឱ្យភាជនៈទាំងអស់លាន់សួរ
ប្រេះៗ ព្រះនាងទតឃើញដូច្នោះក៏បានកាន់យកសេចក្តី
នោះឯងមកជាអារម្មណ៍ ពិចារណាភាពមិនទៀងដែល
កំពុងប្រាកដ រួចហើយវិបស្សនាក៏ចម្រើនឡើងឃើញ
ត្រៃលក្ខណ៍ក្នុងសភាវធម៌ ក្នុងទីនោះនិងពេលនោះឯង
វិបស្សនាចម្រើនឡើងតាមលំដាប់ ព្រះនាងបានសម្រេច
ដល់អនាគាមិផល តាមលំដាប់នៃមគ្គ ។ ចាប់តាំងពី
ពេលនោះមក ព្រះនាងមិនបានប្រើប្រាស់នូវសម្លៀក-
បំពាក់ដែលស្រស់ស្អាត និងគ្រឿងប្រដាប់កាយឡើយ
កាលដែលព្រះស្វាមីសួរ ក៏បានឆ្លើយថា ខ្ញុំម្ចាស់មិនគួរ
នៅជាគ្រហស្ថឡើយ ហើយបានសូមអនុញ្ញាតបួស ។
ព្រះស្វាមីបាននាំព្រះនាងទៅកាន់សម្ភាកំរប់សពព្រះមហា-

បជាបតិគោតមី ដោយបរិវារយ៉ាងគត្រីកគគ្រេង ដូច
វិសាខឧបាសកនាំព្រះនាងធម្មទិន្នា ចូលកាន់ផ្នួសដូច្នោះ
ឯង លុះទៅដល់ ព្រះស្វាមីបានក្រាបថ្វាយបង្គំហើយ
ពោលថា បពិត្រព្រះម៉ែម្ចាស់ សូមព្រះម៉ែម្ចាស់បំបួស
នាងផងចុះ ។ កាលដែលព្រះមហាបជាបតិគោតមីឱ្យ
ព្រះនាងថេរិកាបញ្ជូនឧបសម្បទាហើយ បាននាំទៅកាន់
ព្រះវិហារថ្វាយបង្គំព្រះបរមសាស្តា ។ ព្រះសុគតសាស្តា
ទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះគាថាដោយបទថា **សុខំ សុធាហិ**
ថេរិកេ ជាដើម ដើម្បីធ្វើអារម្មណ៍ដែលព្រះនាងថេរិកា
បានឃើញតាមប្រក្រតីនោះឯង ឱ្យបានជាក់ច្បាស់ដល់
ព្រះនាងថែមទៀត ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **សុខំ** នេះជាឈ្មោះ
នៃសភាវៈដែលជាទីប្រាថ្នា ដោយសេចក្តីថា មានសុខ
ប្រាសចាកទុក្ខ ។

បទថា **សុធាហិ** នេះជាពាក្យសម្តែងនូវសេចក្តី

សុខសម្រាន្តក្នុងឥរិយាបថ ៤ ដោយសេចក្តីថា ព្រោះ
ដូច្នោះ នាងចូរសម្រេចនូវឥរិយាបថទាំង៤ តាមសប្បាយ
ចុះ គឺចូរនៅយ៉ាងសប្បាយ ។

បទថា **ថេរិតេ** នេះជាបទប្រកាសឈ្មោះព្រះថេរី
ក៏ពិត ប៉ុន្តែក៏មានសេចក្តីថា ជាអ្នកមាំទាំក្នុងព្រះសាសនា
គឺប្រកបដោយគុណធម៌មានសីលជាដើមដ៏មាំទាំ ។

បទថា **កត្វា ចោឡោន ធាតុតា** ដោយសេចក្តីថា
នាងចូរយកសំពត់បង្កុកូលធ្វើចិវ៌វិបិទបាំងសិរីរះ គឺស្លៀក
និងដណ្តប់នូវសំពត់នោះ ។

ហិ សព្ទក្នុងបទថា **ឧបសន្តោ ហិ តេ រាគោ**
មានសេចក្តីថា **ហេតុ** អធិប្បាយថា ព្រោះហេតុកាមរាគៈ
ដែលកើតក្នុងសន្តានរបស់នាង ត្រូវបានដុតឱ្យស្ងប់ហើយ
ដោយភ្លើងគឺអនាគាមិមគ្គញ្ញាណ ឥឡូវនេះ នាងចូរដុត
រាគៈដែលនៅសល់នោះ ដោយភ្លើងគឺអរហត្តមគ្គញ្ញាណ
ហើយសម្រាកឱ្យសប្បាយចុះ ។

បទថា សុត្តន្តបិដក គុដ្ឋិយំ ដោយសេចក្តីថា
រមែងស្អប់ដូចបន្ថែមបន្តិចបន្តួចក្នុងឆ្នាំងក្តៅនោះ ដែល
បន្ថែមនោះត្រូវខ្លោច ដោយអំណាចភ្លើងមានកម្ដៅខ្លាំង
យ៉ាងណាមិញ កាមរាគៈក្នុងសន្តានរបស់នាងស្អប់ហើយ
នាងចូរធ្វើកិលេសដែលនៅសល់ឱ្យស្អប់អស់ រួចហើយ
សម្រាកនៅឱ្យសប្បាយចុះ យ៉ាងនោះឯង ។

ព្រះចេវីបានសម្រេចនូវព្រះអរហត្ត ព្រមដោយ
បដិសម្ភិទាទាំងឡាយក្នុងពេលចប់នូវព្រះគាថា ព្រោះ
ឥន្ទ្រិយចាស់ក្លា និងព្រោះព្រះបរមសាស្តាទេសនាពីរោះ
ហ្នឹងឯង ព្រោះហេតុនោះព្រះចេវីទើបបានពោលទុកក្នុង
អបទានថា^(១) :

ខ្ញុំបានកសាងមណ្ឌបថ្វាយព្រះពុទ្ធ ព្រះនាមកោ-
នាគមនោ ហើយថ្វាយព្រះសូបដ៏ប្រសើរដល់ព្រះពុទ្ធជា
ជេរពង្សនៃលោកថែមទៀត ។ ខ្ញុំទៅកាន់ជនបទ និគម
រាជធានីណាៗ ជាស្រ្តីត្រូវគេបូជាក្នុងទីទាំងពួងនោះៗ

១- បិដកលេខ ៧៦, ទំព័រ ៦ មណ្ឌបទាយិកាចេវិយាបទាន ។

នេះជាផលនៃបុញ្ញកម្ម ។ កិលេសទាំងឡាយ ខ្ញុំដុត
បំផ្លាញហើយ ភពទាំងអស់ខ្ញុំដកចោលហើយ ខ្ញុំជាស្រ្តី
មិនមានអាសវៈ ព្រោះបានកាត់ចំណង ដូចជាមេជីរកាត់
ផ្តាច់នូវទន្លឹង ។ ឱ ! ខ្ញុំមកល្អហើយក្នុងសម្ភាវនៃព្រះពុទ្ធ
របស់ខ្ញុំ វិជ្ជា ៣ ខ្ញុំបានសម្រេចហើយ សាសនារបស់
ព្រះពុទ្ធខ្ញុំបានធ្វើហើយ ។ បដិសម្ភិទា ៤ វិមោក្ខ ៨ និង
អភិញ្ញា ៦ នេះ ខ្ញុំបានធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ទាំង
សាសនានៃព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំក៏បានប្រតិបត្តិហើយ ។

កាលដែលព្រះថេរិកាថេរីបានសម្រេចព្រះអរហត្ត
ហើយ ទើបបានបន្តិឌទាននូវសុភាសិតគាថា មួយគាថា
នេះ (ទៅតាមឱវាទនៃព្រះពុទ្ធអង្គ) ព្រោះហេតុនោះ
ព្រះគាថានេះទើបបានជាព្រះគាថារបស់ព្រះថេរីនោះ
ឯង ។

សូមអនុមោទនា !

បទគ្រឿងលេខ៦

១. ក្នុងលោកនេះ មិនមែនឱ្យយើងចេះតែបានតាមប្រាថ្នាទៅនោះទេ ពីព្រោះសេចក្តីប្រាថ្នារបស់យើងមិនមែនជាហេតុនៃអ្វីដែលយើងចង់បាននោះឯង ។ អ្វីៗសុទ្ធតែពិតនិងត្រឹមត្រូវទៅតាមហេតុទាំងអស់ កាលបើមានស្មារតី ទោះជាមិនបានអ្វីតាមប្រាថ្នា ក៏សុខចិត្តដែរ ព្រោះព្រមតាម ជឿទុកចិត្តនិងប្រាកដច្បាស់ថា មិនមានអ្វីដែលមិនមែនជាការពិតនោះឡើយ ។ សង្ខារធម៌ទាំងអស់ប្រព្រឹត្តទៅតាមហេតុ អ្វីដែលកើតគឺរមែងកើត អ្វីដែលមានគឺរមែងមាន កាលដែលបុគ្គលមានបញ្ញាដឹងដូច្នោះ រមែងមិនឈ្លោះទាស់ទែងគ្នាឡើយ ។

២. លោកនេះ មិនមែនសុទ្ធតែល្អសព្វគ្រប់ទៅទាំងព្រមនោះទេ អ្នកមានបញ្ញាដឹងថា លោកនេះគឺបែបហ្នឹងហើយ រមែងមិនដកដង្ហើមធំឡើយ ពោលគឺមានសេចក្តីអត់ធន់ដោះស្រាយបញ្ហាដោយការស្ទប់ចិត្ត ។

៣. កូធមីគឺរូបធម៌និងនាមធម៌ មានហើយ គ្រប់
អង្គគ្រប់គ្នា គ្រប់ពេលវេលា កាលណាដែលកូធមីប្រាកដ
ដល់សតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន កូធខ្លែងយើងរមែងមិនមាន ។ កូ
ធម៌ទាំងអស់ ទោះជាកុសលក៏ដោយ អកុសលក៏ដោយ
អព្យាក្រឹតក៏ដោយ ឱ្យតែប្រាកដជាកូធម៌ដល់សតិប្បដ្ឋាន
ហើយ គឺមិនមានបញ្ហាអ្វីទេ មានតែការអប់រំរូបបញ្ញា
ប៉ុណ្ណោះ ប៉ុន្តែ បើទិដ្ឋិចេតសិកចាប់យកធម៌ទាំងនោះបាន
ជាអារម្មណ៍វិញ រមែងមានបញ្ហាខ្វាយខ្វល់គឺមានលក្ខណៈ
ខ្វល់នឹងខ្លួនឯង ។ ខ្វល់នឹងខ្លួនឯងកុំឱ្យមានអកុសល ប៉ុន្តែ
អកុសលកំពុងប្រាកដ អត់ដឹងថាហ្នឹងជាកូធម៌មួយបែបតែ
ប៉ុណ្ណោះ ។ គិតចង់ឱ្យខ្លួនឯងបានកុសល សម្រេចមគ្គ-
ផលដល់និព្វាន ប៉ុន្តែអត់មានសតិរលឹកដឹងថា ការគិតចង់
បានយ៉ាងនោះៗ គឺជាកូធម៌មួយបែប ដែលមិនមែនជា
ខ្លួនយើងហើយស្រេច ។ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់សម្តែង ភុសលា
ធម្មា, អភុសលា ធម្មា, អព្យាកតា ធម្មា ពោលគឺ
មិនមានអ្វីដែលកើតមានក្នុងជីវិតរាល់ថ្ងៃ ថាមិនមែនជា

ក្នុងនោះឡើយ ក្នុងនេះទើបមិនមាន ។

៤. ព្រះនាងថេរិកា ប្រាថ្នានឹងបួស តែព្រះស្វាមី មិនអនុញ្ញាត ។ ដោយឧបនិស្ស័យមានអំពីអតីតជាតិ ព្រមដោយការបានស្តាប់ព្រះធម៌ក្នុងបច្ចុប្បន្នជាតិ ធ្វើឱ្យ ព្រះនាងបានសម្រេចដូចប្រាថ្នា តាមឱកាសដែលមាន បច្ច័យគ្រប់គ្រាន់ ។ រឿងខ្លះក៏ត្រូវរងចាំឱកាសដែរ យើង មិនត្រូវដោះស្រាយទៅតាមតែចំណង់ ឬតាមតែសេចក្តី ក្រោធនោះឡើយ អ្វីដែលជាប្រយោជន៍ក្នុងបច្ចុប្បន្នមាន ដែរតើ យើងធ្វើទៅ ជាមួយនឹងការអប់រំវិចិត្ត ។ វិចិត្តដែល លុះក្នុងអំណាចកិលេស នាំឱ្យប្រព្រឹត្តអនុវិយកម្មជាដើម បាន ប៉ុន្តែវិចិត្តដែលបានអប់រំក៏អាចឱ្យបុគ្គលសម្រេចជា ព្រះអរហន្តមួយអង្គបានដែរ ។

៥. ព្រះពុទ្ធសាសនា អប់រំគំនិតមនុស្ស ជា ប្រយោជន៍ឱ្យគំនិតផលិតសេចក្តីសុខផ្តល់ឱ្យជីវិត ដោយ មិនចាំបាច់ទាល់តែមានអ្វីៗ ជាខាងក្រៅច្រើនទៅនោះ ឡើយ ។ មនុស្សយើងច្រើនគ្នាណាស់ ដែលខំចំណាយ

ពេលរាល់ថ្ងៃដើម្បីស្វែងរកសេចក្តីសុខ តាមរយៈទ្រព្យ
សម្បត្តិ មុខមាត់កិត្តិយស ប៉ុន្តែគួរឱ្យស្តាយត្រង់ដែល
មិនបានអប់រំចិត្តគំនិត បែរជាមកអង្គុយគិតឱ្យកើតទុក្ខ
ក្នុងរឿងផ្សេងៗ ដូចជា គិតច្រណែននឹងគេ គិតស្អប់
គិតខឹងជាដើម ឬគិតភ័យព្រួយយ៉ាងនេះ យ៉ាងនោះ គឺ
វាជាគំនិត ដែលសម្រាប់សាងតែសេចក្តីទុក្ខឱ្យខ្លួនឯង ។
គិតឱ្យកើតទុក្ខបានទុក្ខ គិតឱ្យកើតសុខបានសុខ ដូច្នេះ
គំនិតពិតជាសំខាន់សម្រាប់ជីវិតខ្លួនឯងណាស់ ការអប់រំ
ហ្វឹកហាត់ចិត្តគំនិតឱ្យចេះគិតត្រូវតាមព្រះធម៌ អាចនាំមក
នូវលោកុត្តរសុខបានទៀតផង ។

៦. នៅពេលដែលចិត្តកើតទុក្ខ លោកនេះក៏
ប្រាកដទៅជាសោះកក្រោះ ឬប្រាកដនូវភាពគួរឱ្យធុញ
ទ្រាន់ ឬក៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច ពុំនោះសោត ប្រាកដនូវភាពគួរ
ឱ្យស្អប់មិនចង់រស់នៅ ។

នៅពេលដែលចិត្តមានសេចក្តីសុខ លោកនេះក៏
ប្រាកដនូវភាពស្រស់ថ្លា ស្វាងស្រឡះនិងហាក់ដូចជាមាន

រសជាតិ ។

ចិត្តក្នុងមនុស្សយើងនេះមានឥទ្ធិពលខ្លាំងណាស់
គឺថា បើចិត្តនេះយ៉ាងណា លោកនេះក៏ប្រាកដទៅជា
យ៉ាងនោះ ដូច្នេះការរក្សាចិត្តទើបជាកិច្ចយ៉ាងសំខាន់
ក្រៃលែង ។

ចិត្តមានអកុសលគឺមានមេរោគ ឬមានជាតិពុល
បើចិត្តមានបុណ្យកុសលវិញគឺមានឱសថ ឬមានថ្នាំ
បន្សាបជាតិពុល ។

ចូរព្យាយាមលះឧបនិស្ស័យអាក្រក់ដោយការសន្សំ
ឧបនិស្ស័យល្អ ពោលគឺប្រព្រឹត្តនូវអ្វីដែលល្អនោះឱ្យតដាប់
គ្នា រហូតបានជាទម្លាប់ ។

ទានទាំងឡាយគួរឱ្យ បុណ្យទាំងឡាយគួរធ្វើ នេះ
ជាព្រះពុទ្ធដីកាក្នុងសុមនសូត្របិដកលេខ ៤៤ ។

ព្យាយាមនមស្ការថ្វាយបង្គំព្រះរតនត្រៃ អប់រំ
មេត្តារក្សាចិត្ត គេចពីបាបមិត្តជិតសប្បុរស យកចិត្ត
ទុកដាក់នឹងព្រះពុទ្ធដីកា មួយបាទ មួយព្រះគាថាកាត់ថ្លៃ

មិនបាន និងមានសតិថ្នាក់សតិប្បដ្ឋាន ។

ចិត្តដែលអប់រំល្អហើយ លោកនេះក៏ប្រាកដជា
រមណីយដ្ឋាន ។

ពាធិបទធម្មត

(សុភាសិត)

កុំសេពគប់ជនពាល ត្រូវសេពគប់បណ្ឌិត
ប្រយ័ត្នពាលក្នុងចិត្ត ថែបណ្ឌិតក្នុងខ្លួន ។

ប.ស.វ.

គួរទិដ្ឋភាព

(សុភាសិត)

បុណ្យទាំងឡាយគួរធ្វើ ទានទាំងឡាយគួរឱ្យ
កាមគុណកុំបណ្តោយ កម្មស្តាយក្រោយកុំធ្វើ ។

ប.ស.វ.

២. ព្រះបុណ្ណាថេរីគាថា

(បិដកលេខ ៥៧, ទំព័រ ១៤៥)

**បុណ្ណ បុរស្ស ធម្មេហិ ចន្នោ បណ្ណុរសេរិវ
មរិបុណ្ណាយ បញ្ញាយ តមោក្ខន្ធិ បទាលយ ។**

ម្ចាស់នាងបុណ្ណា នាងចូរពេញដោយពោធិបក្ខិយ-
ធម៌ទាំងឡាយ ដូចជាព្រះចន្ទក្នុងថ្ងៃ ១៥ កើត នាងចូរ
ទម្លាយនូវគំនរងងឹតគឺមោហៈ ដោយបញ្ញាដ៏បរិបូណ៌ ។

សេចក្តីក្នុងព្រះរដ្ឋគាថា

នាងសិក្ខមាធា ឈ្មោះបុណ្ណានេះឯង បានសាង
សន្សំនូវបុញ្ញាធិការទុកមក តាំងតែអំពីព្រះពុទ្ធអង្គមុនៗ
សន្សំកុសលដែលជាឧបនិស្ស័យនៃព្រះនិព្វាន ទុកក្នុងភព
នោះៗ។ ក្នុងជាតិមួយនោះ នាងកើតជាកិន្ទីរីនៅនាមាត់
ស្ទឹងចន្ទភាគា ថ្ងៃមួយបានជួបព្រះបច្ចេកពុទ្ធមួយព្រះអង្គ

មានចិត្តជ្រះថ្លា ឬជាព្រះបច្ចេកពុទ្ធដោយផ្តាបបុស ឈរ
ប្រណម្យដោយការធ្វើអញ្ជូលិកម្ម ។ ដោយបុញ្ញកម្មនោះ
នាងកើតនៅតែក្នុងសុគតិភពទាំងឡាយប៉ុណ្ណោះ ក្នុង
កាលនៃពុទ្ធប្បាទនេះ នាងកើតក្នុងត្រកូលគហបតីមហា-
សាលក្នុងក្រុងសាវត្ថី មានឈ្មោះថា បុណ្ណា ព្រោះជាស្រ្តី
ដល់ព្រមដោយឧបនិស្ស័យ ។ កាលដែលនាងមានអាយុ
២០ ឆ្នាំ បានស្តាប់ព្រះធម៌ក្នុងសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះមហាបជាបតិ-
គោតមី មានសទ្ធាសូមបួសជាសិក្ខុមានា អប់រំវិបស្សនា។

ព្រះបរមសាស្តាគង់ប្រថាប់នៅឯព្រះគន្ធកុដិនោះ
ឯង ទ្រង់ផ្សាយនូវព្រះរស្មីត្រាស់ព្រះគាថាដល់ព្រះនាង
បុណ្ណាសិក្ខុមានា ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា បុណ្ណា ជាពាក្យហៅ
ព្រះនាងសិក្ខុមានានោះឯង ។

បទថា បុរស្ស ឆម្មេហិ ដោយសេចក្តីថា ចូរ
បរិបូណ៌ដោយពោធិបក្ខិយធម៌ ៣៧ ប្រការ ។

បទថា ចន្លោះ បន្តនូវសេរីភាព គឺដូចព្រះចន្ទក្នុងថ្ងៃ
១៥ កើត ។

បទថា បរិបូណ៌នាយ បញ្ញាយ គឺដោយបញ្ញា
ដែលប្រកបដោយអរហត្តមគ្គ ឈ្មោះថាបរិបូណ៌ ព្រោះ
ធ្វើកិច្ច ១៦ យ៉ាងឱ្យបរិបូណ៌ ។

បទថា តមោក្ខន្ធិ បទពលយ ដោយសេចក្តីថា
ចូរទម្លាយ គឺចូរដកនូវកងមោហៈមិនឱ្យមានសល់ ។
កិលេសទាំងអស់ ក៏បានទម្លាយព្រមជាមួយគ្នានឹងការ
ទម្លាយនូវគំនរមោហៈនោះឯង ។

ព្រះនាងសិក្ខាមាណាបុណ្ណានោះ បានស្តាប់នូវព្រះ-
គាថានោះហើយ ចម្រើនវិបស្សនាសម្រេចព្រះអរហត្ត
ព្រោះហេតុនោះ ព្រះនាងទើបពោលទុកក្នុងអបទានថា^(១)

កាលនោះ ខ្ញុំជាកិន្ទរីនៅជិតឆ្នេរស្ទឹងចន្ទភាគា
បានឃើញព្រះពុទ្ធ ទ្រង់ប្រាសចាកនូវឆ្នេរគឺកិលេស
ត្រាស់ដឹងឯង ទ្រង់ឈ្នះកិលេសហើយ ។ ខ្ញុំមានចិត្ត

១- បិដកលេខ ៧៦, ទំព័រ ៨ នឡមាលិកាថេរីយាបទាន ។

ជ្រះថ្លា មានចិត្តល្អ កើតសេចក្តីរីករាយ ធ្វើអញ្ជូលី ហើយ
 យកកម្រងផ្កាបុស្សជាព្រះសយម្ភ ។ ដោយកុសលកម្ម
 ដែលខ្ញុំធ្វើល្អនោះផង ដោយការតម្កល់ចេតនានោះផង
 លុះខ្ញុំលះបង់រាងកាយជាកិន្ទរីហើយ ក៏បានទៅកើតក្នុង
 ឋានព្រៃត្រិះង្ស ។ ខ្ញុំបាននូវភាពជាមហេសីនៃទេវរាជ ៣៦
 ដង បាននូវភាពជាមហេសីនៃស្តេចចក្រពត្តិ ១០ ដង ។
 ខ្ញុំទទួលរងនូវកុសលបានចូលទៅកាន់ផ្ទះ កិលេសទាំង-
 ឡាយខ្ញុំដុតបំផ្លាញហើយ ភពទាំងអស់ខ្ញុំដកចោលហើយ
 អាសវៈទាំងពួងអស់ហើយ ឥឡូវនេះ ភពថ្មីទៀត មិន
 មានឡើយ ។ ក្នុងកប្បទី ៩៤ អំពីភទ្ទកប្បនេះ ព្រោះ
 ហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់
 ទុក្ខតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។ កិលេសទាំងឡាយខ្ញុំបាន
 ដុតបំផ្លាញហើយ ។ល។ ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្ញុំក៏បានប្រតិបត្តិ
 ហើយដែរ ។

សូមអនុមោទនា !

បទគ្រឿងលំដាប់

១. កាលដែលមានអ្នកដទៃស្រឡាញ់ ចូលចិត្ត រាប់អានហៅរក និង ពោលសរសើរយើង គឺកុំចេះតែ សប្បាយចិត្តភ្លេចខ្លួន ត្រូវចាំថា ក្នុងលោកនេះ អ្នកដែល ឱ្យយើងទុកចិត្តជាងគេ គឺខ្លួនឯងដែលជាមនុស្សល្អពិត ព្រោះអ្នកក្រៅពីយើង អត់មានអ្នកណាការពារអបាយភូមិ ឱ្យយើងបានទេ ហើយក៏មិនអាចញ៉ាំងសេចក្តីបរិសុទ្ធឱ្យ យើងបានដែរ ។

២. កាលដែលមានអ្នកដទៃស្តាប់ ច្រណែនឈ្មោះ នីស និយាយបង្អួច ឬឈប់រាប់អានជាដើម គឺមិនត្រូវ ខូចចិត្តឡើយ ឱ្យតែយើងតម្កល់ខ្លួនដោយប្រពៃហើយ មានចាំបាច់អ្នកដទៃមកលើកតម្កើង ឬដាក់ពិន្ទុឱ្យអ្វីទៀត។

៣. រៀនរស់នៅឱ្យជាសុខជាមួយនឹងការពិត អ្វីៗ ក៏ជាការពិតដែរ មានអ្វីដែលឱ្យយើងទុកចិត្តជាងការពិត ទៀត ការពិតប្រាកដច្បាស់ត្រូវអស់ខ្លួន ។ ការពិត

សម្រេចកិច្ចយ៉ាងត្រឹមត្រូវឱ្យយើងទៅហើយ នៅមិនសុខ
ចិត្តយ៉ាងម៉េចទៀត ។ ការពិត មាននៅគ្រប់រឿង
ទាំងអស់ ការពិត គឺជាសភាវធម៌ដែលកើតក្នុងលោក ជា
របស់លោកនេះ ជាបរមត្ថត្រឹមត្រូវតាមបច្ច័យជាទីបំផុត។
អ្វីដែលកើតរមែងកើត អ្វីដែលមានរមែងមាន អ្វីដែលអត់
គឺត្រូវតែអត់ មិនមានសេចក្តីស្ងប់ចិត្តណាឱ្យដូចជាការ
ស្ងប់ចិត្តព្រោះបានដឹងនូវវសនៃសេចក្តីពិតនេះឡើយ ។

៤. ឧបនិស្ស័យក្នុងមនុស្សយើងម្នាក់ៗ គឺជា
បរមត្ថធម៌ ធ្វើឱ្យមនុស្សយើងមានចំណូលចិត្តផ្សេងៗគ្នា។
ព្រះនាងបុណ្ណាចេរី កាលដែលមានជាតិជាកិន្ទរីក៏មាន
ឧបនិស្ស័យជ្រះថ្លា បានថ្វាយផ្កាដល់ព្រះបច្ចេកពុទ្ធ ទាំង
អធ្យាស្រ័យក៏ប្រព្រឹត្តទៅដោយការលះបង់ មាននេក្ខម្មៈ
សន្សំក្នុងសន្តាន ព្រមទាំងចរិតថ្លៃថ្នូរ ទន់ភ្លន់ រហូត
ដល់សព្វថ្ងៃមានរូបសំណាកកិន្ទរីប្រណម្យអញ្ចលី ដែល
បញ្ជាក់ដល់បុព្វកម្មមួយ ជាហេតុនាំឱ្យកើតក្នុងត្រកូល
ខ្ពង់ខ្ពស់ ។

ប្រវត្តិព្រះបុណ្ណាថេរី

(កំណាព្យពាក្យ ៨)

នាងកិន្ទីមានក្តីជ្រះថ្លា	បានបូជាផ្កាបបុសមាលា
នៅជិតដងស្ទឹងចន្ទភាគា	ជ្រះថ្លាវន្ទាធ្វើអញ្ចលី ។
ព្រះសយម្ភូបច្នេកពុទ្ធ	ព្រះអង្គឆ្លងផុតតណ្ហានទី
ហឫទ័យសន្តោសចុះចាកគិរី	ប្រោសមាលិនីសត្វញឹកិន្ទរ ។
តេជះនៃបុណ្យមានគុណឱ្យសុខ	ដួងចិត្តស្រណុកសោយសុខត្រេកអរ
កំណើតជាសត្វតែចិត្តបវរ	ចាកជាតិកិន្ទរបន្តសូត្រា ។
បានជាមហេសីនៃទេវរាជ	នេះហើយអំណាចពុទ្ធបូជា
បើកើតជាមនុស្សស្រីស្រស់ស្រីង្គា	អគ្គជាយារាជាចក្រពត្តិ ។
កៅសិបបួនកប្បចាប់ជាតិឧត្តម	ជាស្រីស័ក្តិសមចំនារីវត្ថុ
អគ្គមហេសីសិរីឡើងទាត់	មិនដែលភ្លាំងភ្លាត់ព្រាត់ទៅអបាយ ។
នេះជាផលជាក់ពុទ្ធបូជា	បបុសមាលាកិន្ទរបានថ្វាយ
ព្រមទាំងប្រណម្យបង្គំមិនណាយ	សុខចិត្តសុខកាយតម្កល់ចេតនា ។
ចាប់ជាតិចុងក្រោយនៅក្រុងសារវត្តី	កូនគហបតីស្រីឈ្មោះបុណ្ណា
លុះអាយុម្ភៃថ្លៃនេក្ខម្មា	បួសក្នុងសាស្ត្រាសិក្សាត្រៃលក្ខណ៍ ។

ឧបនិស្ស័យសិក្ខាមាសា	បរិសុទ្ធនៃផ្លូវសាស្តាប្រាបជាក់
ទ្រង់គង់គន្ធកុដិឱភាសគ្គៈ	ត្រាស់ពោធិមគ្គបញ្ជាក់គាថា ។
គាថាបួនបាទបទព្រះបាលី	អង្គព្រះជិនស្រីត្រាស់ហៅបុណ្ណ
នាងចូរពេញដោយសទ្ធម្មនៃថ្នាំ	ដូចខ្ចីតមាសាចន្ត្រាពេញវង់ ។
នាងចូរទម្លាយគំនរងងឹត	គឺមោហៈពិតបិទបាំងឱ្យល្ងង់
ដោយបញ្ញាក្រាស់ជាក់ច្បាស់ទ្រទ្រង់	ដូចចន្ទពេញវង់ត្រចង់ត្រចះ ។
ចប់ធម៌ទេសនាបុណ្ណភ្លឺស្វាង	នេះជាសំណាងដ៏យ៉ាងជាក់ច្បាស់
បុណ្យពីជាតិមុនជាទុនខ្លាំងណាស់	ចិត្តផុតស្រឡះឃើញច្បាស់និព្វាន ។
ប្រវត្តិស្រ្តីថេរីបុណ្ណ	សម្តែងគាថាថេរីយាបទាន
ថាមកល្អហើយសម្នាក់ទ្រង់ញាណ	កិលេសដែលមាននិព្វានហួត់ហួង ។
លះកាត់តណ្ហាពិតថាជាស្រី	ដូចមេដំរីកាត់ផ្តាច់ចំណង
លះបង់ភពបីអស់ក្តីប៉ុនប៉ង	ភពថ្មីស្រីឆ្លងកន្លងហើយណា ។
បុណ្ណបានលុះតិស្សោវិជ្ជា	ឆន្ទៈភិញ្ញា សច្ចិកតា
បញ្ញាបែកផ្លាយមានបួនប្រការ	ទាំងវិមោក្ខាប្រការប្រាំបី ។
គុណធម៌ទាំងនេះវិសេសខ្លាំងណាស់	ឧត្តមច្បងច្បាស់ព្រះម្ចាស់ថេរី
គុណធម៌ទ្រទ្រង់មគ្គអង្គប្រាំបី	បុណ្ណាថេរីចប់កិច្ចសាស្តា ។

ប.ស.វ.

៣. ព្រះតិស្សារាថេរីគាថា

(បិដកលេខ ៥៧, ទំព័រ ១៤៥)

តិសេន្ទ យុព្វាសន្ទ ធម្មេហិ ខណោ តំ មា ឧបច្ចុគា
ខណាតីតា ហិ សោចន្តិ និរយម្ហិ សមប្បិសា ។

ម្នាលនាងតិស្សា ចូរនាងប្រកបដោយធម៌ទាំង-
ឡាយ ខណៈកុំកន្លងនាងឡើយ ព្រោះពួកជនដែលខណៈ
កន្លងហើយ រមែងសោកស្តាយពេញប្រៀបក្នុងនរក ។

សេចក្តីក្នុងព្រះអដ្ឋកថា

នាងសិក្ខមាធា ឈ្មោះតិស្សានេះឯង បានសាង
សន្សំនូវបុព្វាធិការទុកមក តាំងតែអំពីព្រះពុទ្ធអង្គមុនៗ
សន្សំកុសលដែលជាឧបនិស្ស័យនៃព្រះនិព្វាន ទុកក្នុងរាព
នោះៗ ។ ព្រោះកុសលដែលបានរូបរួមសន្សំជាបច្ច័យ
ទើបបានកើតក្នុងសក្យរាជត្រកូលក្រុងកបិលពស្ថ ។ ក្នុង

កាលនៃពុទ្ធប្បាទនេះ ចម្រើនវ័យហើយជាស្នំនៃព្រះ-
សិទ្ធក្ខបរមពោធិសត្វ ក្រោយមកក៏បានចេញបួស ព្រម
ជាមួយនឹងព្រះមហាបជាបតិគោតមី ចម្រើនវិបស្សនា ។
ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ឱភាសនូវព្រះរស្មី ឱប្រាកដព្រះអង្គ
ក្នុងពន្លឺនោះ ត្រាស់សម្តែងព្រះគាថា

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា យុញ្ចស្ស ឆម្មេហិ
ដោយសេចក្តីថា ចូរប្រកប គឺចូរធ្វើការប្រកបដោយធម៌
បានដល់ សមចៈនិងវិបស្សនាទាំងឡាយ ព្រមទាំងពោធិ-
បក្ខិយធម៌ទាំងឡាយដ៏ប្រសើរផង ។

បទថា ខណ្ឌា តំ មា ឧបច្ចុគ្គា ដោយសេចក្តី
ថា ខណៈទាំងឡាយនេះគឺ ខណៈកើតក្នុងប្រទេសដ៏-
សមគួរ ខណៈមានអាយតនៈ ៦ គ្រប់គ្រាន់ ខណៈកើត
ឡើងនៃព្រះពុទ្ធ ខណៈបានសទ្ធា ។ ដែលថាល្មានកន្លង
ព្រោះល្មានកន្លងបុគ្គល ដែលមិនអប់រំចម្រើននូវយោគ-
ធម៌គឺការប្រកបដោយធម៌ទាំងឡាយនោះឯង ខណៈនោះ
កុំគប្បីកន្លងនូវនាងទៅឡើយ ។

បទថា ខណ្ឌតីតា ដោយសេចក្តីថា ព្រោះបុគ្គល
ទាំងឡាយណាប្រព្រឹត្តកន្លងនូវខណៈ និង ខណៈនោះ
ប្រព្រឹត្តកន្លងនូវបុគ្គលទាំងឡាយណា បុគ្គលទាំងឡាយ
នោះ រមែងពេញប្រៀបក្នុងនរកហើយសោកសៅ គឺកើត
ក្នុងនរកនោះ ហើយសោយទុក្ខធំ ។

ព្រះនាងតិស្សា បានស្តាប់ព្រះគាថានោះហើយ
ក៏បានសម្រេចព្រះអរហត្ត កាត់កិលេស ភពថ្មីមិនមាន
ឡើយ ។

សូមអនុមោទនា !

បទគ្រូយល់ដឹង

១- នឹងឱ្យអ្វីៗជុំវិញខ្លួនតម្រូវតាមចិត្តយើងចង់មិន
បានឡើយ ប៉ុន្តែអ្វីៗដែលកើតសុទ្ធតែត្រឹមត្រូវទៅតាម

ហេតុដែលមាន នេះឯងជាធម៌ពិត ជាអារម្មណ៍ឱ្យស្ងប់
ចិត្ត ព្រោះរលត់ចំណង់ខ្លួនឯង ។

២. កើតមកហើយ ថាកុំឱ្យចាស់ កុំឱ្យឈឺ កុំឱ្យ
ស្លាប់ មិនបានឡើយ ទោះជាសម័យណាក៏ដោយ ប៉ុន្តែ
តាមការត្រាស់ដឹងនៃព្រះពុទ្ធអង្គ គឺកំណត់ដឹងនូវអ្វីដែល
កើតនោះជាសង្ខារធម៌ កាលបើសង្ខារធម៌ប្រាកដមិនមែន
ជាតួខ្លួនហើយ ការចាស់ ឈឺ ស្លាប់ មិនមែនជាបញ្ហា
ឡើយ ។

៣. ការបដិបត្តិធម៌ មិនមែនដើម្បីគ្រប់គ្រងនូវ
លោកនេះនោះឡើយ ហើយក៏មិនមែនជាការចាត់ចែង
លោកនេះដែរ គ្រាន់តែស្គាល់លោកទៅតាមសេចក្តីពិត
ប៉ុណ្ណោះ ឃើញលោកនេះជាទុក្ខ ប៉ុន្តែមិនកើតទុក្ខ
ជាមួយនឹងលោកនេះទេ ។

៤. មានសម្បត្តិខាងក្រៅសន្ធឹកសន្ធាប់ក៏ពិត តែ
មិនមានតម្លៃស្មើនឹងគុណធម៌ក្នុងចិត្ត ។ មានឋានៈខ្ពង់-
ខ្ពស់យ៉ាងណាក៏មិនស្មើនឹងការឃើញទុក្ខតាមពិត ។

សម្បត្តិក្នុងលោក ជារបស់ដែលស្លាប់ហើយយក
ទៅមិនបាន ជីវិតមានខ្លឹមសារគឺការប្រព្រឹត្តធម៌ បណ្ឌិត
ឃើញជីវិតជាប្រក្រតីសុទ្ធតែជាកូនធម៌បរមត្ថ ព្រោះបាន
ចម្រើនសតិប្បដ្ឋាន អប់រំវិបស្សនា ។

កុំឱ្យខណៈកន្លង គឺកុំឱ្យបាត់បង់នូវឱកាសដែល
បានកើតមកជាមនុស្សហើយបានជួបនឹងព្រះពុទ្ធសាសនា
ការត្រាស់ដឹងនៃព្រះពុទ្ធហៅពេញសែនក្រ គួរប្រារព្ធ
សេចក្តីព្យាយាមឱ្យបានដឹងច្បាស់នូវអរិយសច្ចធម៌ ។

កុំប្រព្រឹត្តកន្លងនូវខណៈ គឺកុំប្រមាទ កុំបណ្តែត-
បណ្តោយពេលវេលា កុំប្រាសចាកសតិក្នុងការរស់នៅ ។
ធម៌ជាប្រក្រតីក្នុងជីវិតសុទ្ធតែជាអារម្មណ៍នៃព្រះកម្មដ្ឋាន
បានទាំងអស់ ប្រៀបដូចជាទីតាំងនៃកំណប់ទ្រព្យដូច្នោះ
ឯង មិនគប្បីបង្អែបង្អង់ក្នុងការជីកយកកំណប់ទ្រព្យ
ពោលគឺពោធិបក្ខិយធម៌ ៣៧ ប្រការ ដោយការចម្រើន
សតិប្បដ្ឋាននោះឡើយ ។ គួរនឹករលឹកឱ្យរឿយៗថា
បុគ្គលប្រព្រឹត្តកន្លងនូវខណៈជាអកលបុគ្គល មានច្រើន

ណាស់ ដូចជាសត្វក្នុងអបាយភូមិ ឬមនុស្សរីកលចរិត
ជាដើម ដូច្នេះការដែលបានកើតមកជួបនឹងព្រះពុទ្ធាវាទ
ស្តាប់បាន រៀនបាន យល់ដឹងបាន គឺជាកំពូលនៃការបាន
លាភ ត្រូវតែជាបុគ្គលមានភ័ព្វដោយការទទួលយកធម៌
ជាមរតក ជាអនុជាតបុត្ររបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធពិតៗ ។

៥. ទោះជាសត្វលោកផ្សេងគ្នាដោយជាតិ ដោយ
កំណើត ចរិតអធ្យាស្រ័យ ពាក្យសម្តី រូបរាងយ៉ាងណា
ក៏នៅតែដូចគ្នាត្រង់ដែលថានោះជាកូនធម៌សុទ្ធៗ ហ្នឹងឯង
ពោលគឺចិត្ត ចេតសិក រូប ។

គុំទិចគុំ

(សុភាសិត)

គុំមើលងាយកិលេស គុំថយកម្លាំងចិត្ត
គុំយល់ខុសការពិត គុំប្រឌិតរឿងខ្វល់ ។

ប.ស.វ.

៤- ព្រះឧត្តរាថេរីគាថា

(បិដកលេខ ៥៧, ទំព័រ ១៤៧)

កាយេន សំរុត្តា រាសី វាចាយ ឧទ ចេតសា
សម្បត្តិ តន្ត្រី អព្វយ្យ សីតិត្ថតម្ភិ និព្វតា ។

ខ្ញុំជាអ្នកសង្រួមដោយកាយ ដោយវាចា និង ដោយចិត្ត
បានដកតណ្ហាព្រមទាំងបួស ជាបុគ្គលមានចិត្តត្រជាក់
រលត់ទុក្ខហើយ ។

សេចក្តីក្នុងព្រះរដ្ឋគាថា

ព្រះឧត្តរាថេរី ប្រសូតក្នុងសក្យរាជត្រកូលក្រុង
កបិលពស្ថ មានប្រវត្តិដូចព្រះតិស្សារាថេរីដែរ បានសម្រេច
ព្រះអរហត្តដោយឱកាសគាថា ហើយបានពោលគាថាជា
ឧទានដោយខ្លួនឯង ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា កាយេន សំរុត្តា

អានី ដោយសេចក្តីថា ជាអ្នកសង្រួមហើយដោយការ
សង្រួមផ្លូវកាយ ។

បទថា **វាចាយ** ប្រកបសេចក្តីថា ជាអ្នកសង្រួម
ហើយដោយការសង្រួមផ្លូវវាចា ។ ព្រះថេរីពោលដល់
សីលសំរេងដោយបទទាំងពីរ ។

បទថា **ខ្លួន** បានដល់ **អង្គ** ប្រែថា នឹង ។

បទថា **ចេតសា** គឺ ដោយសមាធិចិត្ត ។ ព្រះដ៏-
មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ការចម្រើនវិបស្សនា ដោយ
សមាធិចិត្តនោះឯង ។

បទថា **សមូលំ តណ្ហំ អព្ភយ្ហំ** ដោយសេចក្តីថា
ដកឡើងនូវតណ្ហាព្រមទាំងឫសឬព្រមដោយអវិជ្ជា ព្រោះ
ថា តណ្ហារមែងកើតឡើងក្នុងភពបី ដោយអវិជ្ជាបិទបាំង
ទុកនូវទោស ។

ន័យម្យ៉ាងទៀត បទថា **កាយេន សំចុតា** ដោយ
សេចក្តីថា ជាអ្នកសង្រួមផ្លូវកាយ គឺជាការសង្រួមដោយ

មគ្គ ព្រោះលះមិច្ឆាកម្មន្តៈទាំងអស់ដោយសម្មាកម្មន្តៈ ។

បទថា វាចាយ ដោយសេចក្តីថា ជាអ្នកសង្រួម
ផ្លូវវាចា គឺជាការសង្រួមដោយមគ្គនោះឯង ព្រោះលះ
មិច្ឆាវាចាទាំងអស់ ដោយសម្មាវាចា ។

បទថា ចេតសា គឺ ដោយសមាធិ ។ នៅក្នុងទី
នេះ ពោលដល់សម្មាសមាធិដែលជាចំណុចធំរបស់ចិត្ត
អធិប្បាយថា មគ្គធម៌ទាំងឡាយមានសម្មាទិដ្ឋិជាដើម
(វៀរសម្មាវាចា ១, សម្មាកម្មន្តៈ ១ និងសម្មាអាជីវៈ ១)
ដែលមានលក្ខណៈជាអង្គមគ្គ រមែងកាន់យកដោយសព្វ
ថា សម្មាសមាធិនោះឯង ហើយបានលះនូវអស់វរទាំង-
ឡាយមានអភិជ្ឈាជាដើមមិនមានសេសសល់ ជាការ
សម្តែងដោយមគ្គសំរេ ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះនាង
ពោលថា សម្មាសមាធិ តណ្ហំ អព្វយ្យ ។

បទថា សីតិភូតម្ហិ ទិព្វតា ជាអ្នកដល់ភាពត្រជាក់
ព្រោះមិនមានការក្តៅក្រហាយដោយកិលេសទាំងពួង ជា

បុគ្គលរលត់ដោយអនុបាទិសេសនិព្វានធាតុ ។

សូមអនុមោទនា !

បទគ្គយេនវីង

១- កុំចេះតែគិតថា អ្នកនេះ អ្នកនោះ អត់បានការ
គ្រាន់តែចេះអង្គុយសង្កត់កន្ទេលកុំឱ្យប្រើប្រាស់ប្រាណី ក៏ចាត់
ទុកថាបានការ មានប្រយោជន៍ដែរ ។

គ្រាន់តែគេជេរយើងប៉ុណ្ណោះ អរគុណគេទៅ
ព្រោះគេអត់បានមកដាក់ថ្នាំបំពុលក្នុងពាងទឹកយើង ឬ
ដុតផ្ទះយើង ។

មនុស្សម្នាក់កើតមក គ្រាន់តែមិនបានធ្វើឱ្យអ្នក
ដទៃក្តៅក្រហាយ ដោយការបៀតបៀនអ្វីមួយ ក៏ឈ្មោះ
ថា ល្អណាស់ហើយ ។

ចូរហ្វឹកហាត់ក្នុងការសម្លឹងមើលលោកនេះ ដោយ

ចិត្តស្តប់ស្តល់ កុំចេះតែគិតថា អ្នកដែលនៅជុំវិញយើង
ត្រូវតែសាងប្រយោជន៍ឱ្យយើង យ៉ាងនេះមួយ យ៉ាងនោះ
មួយ ដូច្នេះឡើយ ។

រៀនអប់រំបញ្ញា សម្លឹងឱ្យបានប្រយោជន៍អំពីអ្វីៗ
គ្រប់យ៉ាងក្នុងលោក ពោលគឺសម្លឹងដោយការកាន់យក
ជាអារម្មណ៍នៃការអប់រំចិត្ត ដូច្នេះពិតជាមិនមានអ្វីមួយ
ដែលអាក្រក់សម្រាប់យើងឡើយ ។

បុគ្គលអ្នកមានបញ្ញា រមែងសម្រេចប្រយោជន៍
តាមផ្លូវចិត្តបាន សូម្បីតែរឿងនោះបានធ្វើឱ្យបុគ្គលដែល
ខ្វះបញ្ញាកើតទុក្ខក៏ដោយ ។

សុខភាពផ្លូវចិត្តនៃអ្នកដែលមានបញ្ញា គឺល្អជានិច្ច
មានបញ្ញាចំពោះតែផ្លូវកាយប៉ុណ្ណោះ ។

២. អាចតម្កល់ខ្លួនឱ្យប្រពៃក្នុងគុណធម៌ បិតថេរ
ទៅបាន ចាំបាច់ត្រូវតែចេះអត់ទ្រាំ គ្របសង្កត់កិលេស
គ្រប់ប្រភេទ កុំឱ្យកិលេសច្រានទម្លាក់ជ្រោះ ។

អំណត់មានអំណាច គឺមនុស្សយើងអាចបានជា

មនុស្សល្អដោយខន្តិធម៌ ព្រមទាំងមាននូវអំណាចតេជះ
ខ្លាំងក្លា បីដូចសក្កទេវរាជដែលមានរាជវង្សក្នុងព្រះហស្ត
ដូច្នោះឯង ។

សេចក្តីអត់ធន់ត្រូវតែប្រកបដោយសតិសម្បជញ្ញៈ
ស្គាល់ជីវិតតាមសេចក្តីពិត ស្គាល់លោកនេះ ជាពិសេស
ស្គាល់កិលេសពិតប្រាកដ ។

៣. ការព្រមព្រៀងគ្នានាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។ កុំ
គិតកាលវែង គឺកុំចងពៀរ កុំគិតកាលខ្លី គឺកុំប្រញាប់បែក
មិត្ត ។ ការបែកបាក់គ្នានាំឱ្យមានចិត្តមិនល្អ និយាយ
អាក្រក់ពីគេ មានពួកយើង មានពួកគេ ចិត្តក្តៅក្រហាយ
មិនស្ងប់រហូតនាំទៅដល់សង្គ្រាម ។

កុំសេពគប់ជនពាល ត្រូវសេពគប់បណ្ឌិត
ប្រយ័ត្នពាលក្នុងចិត្ត ថែបណ្ឌិតក្នុងខ្លួន ។

៤. កុំធ្វើឱ្យអ្នកដទៃខ្មាសគេ ព្រោះគេនឹងស្អប់
យើងរហូតអស់ជីវិត ។ រឿងណាដែលមិនចង់ឱ្យគេ
ប្រព្រឹត្តមកលើយើង រឿងនោះយើងកុំប្រព្រឹត្តដាក់អ្នក

ដទៃឡើយ ។

មនុស្សទន់ទាប តូចតាចយ៉ាងណាក៏មានបេះដូង
ដែរ កុំឃើញគេអន់ថយចេះតែមើលងាយ ជិះជាន់សង្កត់
សង្កិនគេតាមចិត្តខ្លួននោះ វិបាកកម្មមានពិត បៀតបៀន
សត្វស្រមោចក៏មានពៀរដែរ ។

គួរអប់រំមេត្តា ឃើញចិត្តឃើញថ្លើមអ្នកដទៃ អ្នក
ណាក៏ចង់បានសុខដែរ គប្បីមានខ្លួនឯងជាឧបមា ។

៥. ទាំងយើងទាំងអ្នកដទៃ មិនមានអ្វីក្រៅពីចិត្ត
ចេតសិក រូបនោះឡើយ ។ គិតថាយើងគ្រាន់បើ ប៉ុន្តែ
ដោយបរមត្ថ ពិតជាអត់មានយើងឡើយ គិតថាគេអន់
តែតាមពិត គេក៏គឺជាចិត្ត ចេតសិក រូបដែរតើ ។

ភារៈឆ្លង់បំផុត គឺបញ្ចក្ខន្ធដែលប្រកាន់ថាជាខ្លួន
យើងនេះឯង ទីបំផុតសម្លាប់យើងទៀត ដូច្នេះទើបមិន
គួរមានលើកតម្កើងខ្លួនឯង ហើយមើលងាយអ្នកដទៃ
នោះឡើយ ព្រោះថាខន្ធ ៥ របស់អ្នកដទៃមិនបានមក
សម្លាប់យើងទេ ។

៦. ចង់រួចផុតចាកទុក្ខឆាប់ ត្រូវប្រញាប់កំណត់
ដឹងទុក្ខតាមពិត បើគ្រាន់តែចង់ផុតទុក្ខ ប៉ុន្តែមិនស្គាល់
ទុក្ខ មុខតែចាញ់បោកតណ្ហា ។

ការកំណត់ដឹងទុក្ខ ដោយអរិយមគ្គប្រកបដោយ
អង្គ ៨ ប្រការ ទើបបានដកតណ្ហាព្រមទាំងឫសគឺអវិជ្ជា។

អប់រំសតិប្បដ្ឋាន គឺបដិបត្តិកំណត់ដឹងទុក្ខ ។

៧. ផែនដីនេះ មានភ្នំ មានជ្រោះ នឹងឱ្យលោក
នេះរាបស្មើបានយ៉ាងដូចម្តេចទៅ ។

ក្នុងលោកនេះ វររីកដោយរឿងនេះ រឿងនោះ
អីចឹងឯង កុំចាំបាច់ឱ្យលោកនេះស្ងប់សិន សឹមយើងរក
សុខនោះ ត្រូវអប់រំចិត្តឱ្យសុខស្ងប់ខ្លួនឯង ឥឡូវនេះ
តែម្តង ដោយការព្រមទទួលសេចក្តីពិត ព្រោះថា អ្វីៗ
សុទ្ធតែពិតទៅតាមបច្ច័យទាំងអស់ ។

៥- ព្រះធម្មាថេរីគាថា

(បិដកលេខ ៥៧, ទំព័រ ១៤៨)

បិណ្ឌបាតំ បរិត្វាណ ឧណ្ហមាណាម ទុព្វលា
វេធម្មានេហិ គត្តេហិ គត្តេវ និបតី ឥមា
និស្វា អាទិនិវំ កាយេ អថ ចិត្តំ វិមុច្ចិ មេ ។

ខ្ញុំមានកម្លាំងថយ កាន់ឈើច្រត់ដើរទៅបិណ្ឌបាត
មានខ្លួនធេងធោង ដួលលើផែនដីក្នុងទីនោះឯង ។
លំដាប់នោះ ចិត្តរបស់ខ្ញុំក៏បានរួចស្រឡះចាកកិលេស
ព្រោះឃើញទោសក្នុងកាយ ។

សេចក្តីក្នុងព្រះអដ្ឋកថា

ព្រះថេរីអង្គនេះ បានបំពេញនូវបុញ្ញាធិការទុកមក
តាំងតែអំពីព្រះពុទ្ធអង្គមុនៗ សន្សំកុសលដែលជាឧប-
និស្ស័យនៃព្រះនិព្វានទុកក្នុងភពនោះៗ បានរូបរួមនូវ

បុព្វសម្ភារទុកហើយ លុះដល់កាលនៃពុទ្ធប្បាទនេះ បាន
កើតក្នុងត្រកូលក្រុងសាវត្ថី ។ កាលដែលនាងកុលធីតា
ចម្រើនវ័យហើយ ក៏បានទៅកាន់ត្រកូលខាងស្វាមីដែល
សមគួរនឹងគ្នា នាងមានសទ្ធាក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនាណាស់
បំណងនឹងបួស តែស្វាមីមិនអនុញ្ញាត ។ ក្រោយមកស្វាមី
បានធ្វើមរណកាលទៅ នាងក៏បួសចម្រើនវិបស្សនា ។
ថ្ងៃមួយ ព្រះធម្មាចេរីនិមន្តបិណ្ឌបាត កំពុងនិមន្តមកកាន់
វិហារ ក៏បានទន់ជើងដួលចុះ ទើបធ្វើរឿងនោះឯងឱ្យជា
អារម្មណ៍ ចម្រើនវិបស្សនាសម្រេចព្រះអរហត្ត ព្រម
ដោយបដិសម្ភិទាទាំងឡាយ ហើយបានពោលនូវព្រះ
គាថានេះជាឧទាន ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **បិណ្ឌបាតំ ចរិត្វាន**
នន្ទមាឆាយ ទុព្វលា ដោយសេចក្តីថា ប្រើឈើច្រក់
ទប់ខ្លួននិមន្តទៅបិណ្ឌបាតក្នុងក្រុង ។

បទថា **ឆមា** បានដល់ លើផែនដី អធិប្បាយថា
ដួលចុះលើផែនដី ព្រោះជើងទាំងពីរមិនមានកម្លាំង ។

បទថា ឱស្វា អាធិននំ កាយេ ដោយសេចក្តីថា
ឃើញទោសក្នុងសិរិះដោយប្រការផ្សេងៗ មានមិនស្អាត
មិនទៀង ជាទុក្ខ ជាអនត្តាជាដើម ដោយបញ្ញាចត្វ ។

បទថា អង្គ ចិន្តំ វិមុច្ចិ មេ ដោយសេចក្តីថា
ចិត្តរបស់ខ្ញុំរួចផុតហើយចាកកិលេសទាំងឡាយ ព្រោះ
គ្របសង្កត់ទុកដោយនិព្វិទានុបស្សនាជាដើម ដែលមាន
អាទិនវញ្ញាណប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ ។ ឈ្មោះថារួចផុត
ហើយ គឺផុតវិសេសហើយដោយប្រការទាំងពួង បានដល់
សមុច្ឆេទវិមុត្តិតាមលំដាប់នៃមគ្គ និងដោយបដិបស្សន្តិ-
វិមុត្តិទៀត អធិប្បាយថា ឥឡូវនេះ អ្វីៗដែលត្រូវរួចផុត
ទៀត មិនមានដល់ព្រះធម្មាថេរីឡើយ ។

នេះគឺជាការព្យាករព្រះអរហត្តផលនៃព្រះធម្មា-
ថេរី ដោយឧទានគាថានេះឯង ។

សូមអនុមោទនា !

• ❦ •

បទគ្គយេស៊ូ

១. បុគ្គលស្រោចទឹកកូនឈើត្រង់គល់ មិនមែន
រង់ចាំឱ្យបូស ឱ្យគល់ បញ្ចេញផលផ្លែផ្កាឱ្យខ្លួននោះទេ
ព្រោះផលផ្លែផ្កានៅចុងមែកឯណោះ ពេលដែលដើមវា
ធំឡើង យ៉ាងណាមិញ បុគ្គលកាលធ្វើល្អឱ្យដល់អ្នកណា
មិនគប្បីត្រូវការឱ្យអ្នកនោះតបស្នងមកវិញឡើយ តាមពិត
ប្រយោជន៍នៃសេចក្តីល្អ សំខាន់បំផុតគឺអភិវឌ្ឍន៍ផ្លូវចិត្ត
របស់ខ្លួន យ៉ាងនោះឯង ត្រង់អ្នកដទៃដឹងគុណគឺជាបុណ្យ
របស់គេដោយឡែក ។

បុគ្គលដែលមានចិត្តបានអប់រំចម្រើនខ្ពស់ហើយ
ឈ្មោះថាបានអ្វីៗគ្រប់យ៉ាងអំពីលោកនេះ មានសេចក្តី
សុខស្របក្នុងលោក ព្រោះអ្វីៗក្នុងលោក ជាបញ្ញត្តិ ជា
បរមត្ថក្តី រមែងបានជាអារម្មណ៍នៃកម្មដ្ឋាន ដែលជាការ
បានខ្ពស់បំផុត ប្រព្រឹត្តទៅរកការអស់នូវអាសវក្តីលេស
ដូច្នេះ បុគ្គលដែលមានបញ្ញា ទើបមិនត្រូវការឱ្យអ្នកដែល

ខ្លួនបានជួយហើយនោះ តបស្នងអ្វីមកទៀតឡើយ ។

ផលនៃការលះបង់ គឺលះបង់បានហ្នឹងឯង ។
សេចក្តីសុខក្នុងចិត្ត មិនអាចរកទិញបានដោយមាសប្រាក់
នោះឡើយ ។

២. យើងមិនអាចយកបុណ្យរបស់អ្នកដទៃមកលះ
បាបរបស់យើងបានឡើយ ហើយក៏មិនអាចលះកិលេស
ក្នុងចិត្តយើង ដោយបញ្ជារបស់អ្នកដទៃបានដែរ ដូច្នេះ
បើយើងមិនខំសន្សំបុណ្យខ្លួនឯង និង ស្តាប់ធម៌អប់រំ
បញ្ជាទេ តើបានអ្នកណាជួយយើងឱ្យផុតចាកទុក្ខបាន ។
ក្នុងព្រះគាថាធម្មបទ ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់ត្រាស់ប្រារព្ធសេដ្ឋី
ជើងឆ្មា អំពីការសន្សំបុណ្យថា

បុគ្គលមិនគួរមើលងាយបុណ្យថា មានប្រមាណ
តិចនឹងមិនឱ្យផលដូច្នេះឡើយ ប្រៀបដូចក្អមទឹក រមែង
ពេញបានដោយតំណក់ទឹកដែលធ្លាក់ចុះ យ៉ាងណាមិញ
អ្នកមានប្រាជ្ញា កាលសន្សំបុណ្យបន្តិចម្តងៗ គង់ពេញ
បានដោយបុណ្យ យ៉ាងនោះដែរ ។

ព្រះពុទ្ធអង្គ ទ្រង់ប្រារព្ធការបរិច្ចាគមានប្រមាណ
តិចរបស់ព្រះអង្គ កាលដែលព្រះអង្គជាសង្ឃព្រាហ្មណ៍
បានថែរក្សាព្រះចេតិយនៃព្រះបច្ចេកពុទ្ធ ព្រះនាមសុសិម
ជាបុត្របង្កើតនៃព្រះអង្គ ត្រាស់ព្រះគាថាធម្មបទក្នុង
បកិណ្ណកវត្ត មានសេចក្តីថា

បើឃើញសេចក្តីសុខដ៏ធំទូលាយ ព្រោះលះបង់
សុខល្មមប្រមាណ អ្នកមានប្រាជ្ញា កាលឃើញសុខធំ
ទូលាយ គប្បីលះបង់សុខល្មមប្រមាណចេញ ។

ក្នុងអដ្ឋកថាទានសូត្រ អង្គត្ថរនិកាយ សត្តកនិបាត
បានសម្តែងថា ទានដែលជាគ្រឿងប្រដាប់តាក់តែងចិត្ត
នេះឯង គឺជាទានដែលប្រកបដោយសមថៈនិងវិបស្សនា
ដូច្នោះ ទើបញ្ចាំងឈាន និងអរិយមគ្គឱ្យកើតឡើង
បដិសន្ធិក្នុងព្រហ្មលោកជាព្រះអនាគាមី នេះជាទានមាន
ផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ។

៦~ ព្រះសុមន្តលមាតាថេរីគាថា

(បិដកលេខ ៥៧, ទំព័រ ១៤៩-១៥០)

សុមុត្តិកេ សុមុត្តិកា សាវត្ថុ មុត្តិកម្មំ មុសលស្ស
អហិកោ មេ ឆត្តកំ វាចិ ឧក្ខុលិកា មេ ឧលិទ្ធកាវាតិ។
រាគព្ភ អហំ ឆោសព្ភ វិច្ឆិទ្ធន្តំ វិហារមិ
សារុក្ខមូលមុបគម្ម អហោ សុខន្តិ សុខតោ ឈាយាមិ។

ខ្ញុំរួចស្រឡះ ផុតស្រឡះ រួចល្អហើយ ចាក
អង្រែ ចាកស្វាមីរបស់ខ្ញុំដែលមិនខ្ពើមបាប ចាកឆត្រ
ចាកផ្ទាំងបាយរបស់ខ្ញុំ និង រួចចាកភាពជាអ្នកក្រីក្រ ។

ខ្ញុំបានផ្តាច់ផ្តិលរាគៈនិងទោសៈហើយ ខ្ញុំនោះចូល
ទៅរកគល់ឈើ ហើយចម្រើនឈានមានសេចក្តីសុខថា
ឱសុខណាស់ហ្ន៎ !

សេចក្តីក្នុងព្រះអង្គកថា

ព្រះចេវីអង្គនេះ ក៏បានសាងសន្សំនូវបុញ្ញាធិការ ទុកមកតាំងតែអំពីព្រះពុទ្ធអង្គមុនៗដែរ សន្សំកុសលដែល ជាឧបនិស្ស័យនៃព្រះនិព្វានទុកក្នុងភពនោះៗ ។ ក្នុងកាល នៃពុទ្ធប្បាទនេះ បានកើតក្នុងត្រកូលក្រីក្រក្នុងក្រុងសាវត្ថី លុះចម្រើនវ័យហើយ ឪពុកម្តាយបានលើកកូនឱ្យទៅអ្នក ត្បាញឬស្សីធ្វើកញ្ជីធ្វើល្អិតម្នាក់ ជាប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នា បានកូន ប្រុសច្បងឈ្មោះសុមង្គលៈ ។

សុមង្គលៈ ចម្រើនវ័យហើយ ជាអ្នកមាននង្គ័ល មានចប មានកណ្តៀវ ដែលជាសម្បត្តិរបស់មនុស្សគម (ឱនច្រូតស្រូវជាដើម) ជាបរិក្ខារ ចិញ្ចឹមជីវិតដោយការ ភ្ជួរស្រែឱ្យគេ ។ ថ្ងៃមួយ កាលដែលព្រះបាទបសេនទិ- កោសលបំពេញមហាទាន ថ្វាយព្រះដ៏មានព្រះភាគនិង ព្រះភិក្ខុសង្ឃ សុមង្គលៈបានកាន់ឆ្នាំងទឹកដោះគោជូរ ដើរ រួមទៅជាមួយនឹងមនុស្សទាំងឡាយ ដែលសុទ្ធតែកាន់

ទេយ្យវត្ថុទាំងអស់គ្នា ។ សុមង្គលៈបានឃើញ សក្ការ-
សម្ភារ នៃភិក្ខុទាំងឡាយហើយគិតថា ពួកព្រះសមណ-
សក្យបុត្រនេះ ស្លៀកដណ្តប់សំពត់សាច់ម្ពីដ្ត ឆាន់ចង្ហាន់
ល្អៗ ឯសេនាសនៈក៏សមរម្យទៀត ម៉េចបានជាយើងមិន
បួស ។ លុះគិតដូច្នេះហើយ ក៏ចូលទៅរកព្រះមហាថេរ
មួយអង្គ ក្រាបទូលអំពីបំណងរបស់ខ្លួនដែលចង់បួស ។
ព្រះថេរៈអាណិតអាសូរ បានបំបួសឱ្យហើយប្រទានព្រះ-
កម្មដ្ឋាន ។

ព្រះសុមង្គលៈ បួសហើយនៅព្រៃមានការអធិប្បក
ចង់សឹក (លាសិក្ខ) ទើបចូលទៅរកពួកញាតិ បានឃើញ
អ្នកស្រែស្លៀកពាក់សៅហ្មង រាងកាយប្រឡាក់ទៅដោយ
ភក់ ហាលថ្ងៃហាលខ្យល់ ត្រឡប់បាននូវសេចក្តីសង្វេគ
ស្តុកចិត្តថា មនុស្សសត្វទាំងនេះសោយទុក្ខខ្លាំងណាស់
ហ្ន៎ ព្រោះការចិញ្ចឹមជីវិតជាហេតុ ។ កម្មដ្ឋានដែលលោក
បានរៀនមកក៏ប្រាកដក្នុងពេលនោះ ព្រោះញាណចាស់
ក្លា លោកត្រឡប់មករកគល់ឈើមួយដើម បាននូវភាព

ស្ទប់ស្ទាត់ មានយោធិសោមនសិការ ចម្រើនវិបស្សនា
ហើយ សម្រេចព្រះអរហត្តតាមលំដាប់នៃមគ្គ ព្រមដោយ
បដិសម្ភិទាទាំងឡាយ ។

តាំងអំពីព្រះសុមង្គលៈបានសម្រេចព្រះអរហត្តមក
ញោមស្រីរបស់លោក គេបានស្គាល់ជាទូទៅថា សុមង្គល-
មាតា ប៉ុន្តែ ដោយនាមនិងគោត្ររបស់ខ្លួនមិនប្រាកដ
ទើបក្នុងបិដកដាក់ថា ចេរីភិក្ខុនីមួយរូប មាននាមនិង
គោត្រមិនប្រាកដ ។ សុមង្គលមាតា បានចេញចាកផ្ទះ
មកបួស ចម្រើនវិបស្សនា ព្រមដោយសេចក្តីសង្វេគ
ចំពោះទុក្ខលំបាកកាលពីខ្លួននៅជាគ្រហស្ថ ។ កាលដែល
ព្រះសុមង្គលមាតាចេរី ចម្រើនវិបស្សនាបានសម្រេច
ព្រះអរហត្តហើយ ព្រមទាំងបាននូវបដិសម្ភិទាទាំងឡាយ
ផងនោះ ទើបបានបន្តិទានពីរព្រះគាថានោះឯង ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **សុមុត្តិកា** ប្រែថា ផុត
ល្អហើយ ។ ភ នេះគ្រាន់តែធ្វើបទឱ្យពេញ ដោយសេចក្តី
ថា ផុតហើយដោយល្អហ្ន៎ ។ ព្រះចេរីនោះ ឃើញសម្បត្តិ

ដែលខ្លួនបានក្នុងព្រះសាសនា ទើបពោលដោយសេចក្តី
ជ្រះថ្លា ឬដោយការសរសើរនូវសម្បត្តិនោះថា **សុបុត្តិកេ**
សុបុត្តិកា ប៉ុន្តែកាលដែលព្រះចេរីសម្តែងអំពីការរួចផុត
ចាកអ្វីៗដែលខ្លួនរង្សៀស ជាពិសេសក្នុងពេលដែលនៅ
ជាគ្រហស្ថ ទើបពោលពាក្យជាដើមថា **សាធុ បុត្តិកម្ម**
ដោយសេចក្តីថា យើងជាអ្នករួចផុតដោយប្រពៃមែន ។

បទថា **មុសលស្ស** ប្រែថា ចាកអង្រែ ។ ព្រះចេរី
អង្គនេះ កាលដែលនៅពីគ្រហស្ថ បុកស្រូវ បុកអង្ករ
ដោយខ្លួនឯង ព្រោះភាពជាអ្នកក្រីក្រ ។

បទថា **អហិរិកោ មេ** ដោយសេចក្តីថា ប្តីរបស់
យើង ជាមនុស្សមិនមានហិរិ គឺប្រាសចាកការខ្មាសខ្ពើម
បាប បន្ថែមពាក្យថា ខ្ញុំមិនពេញចិត្តនឹងគាត់ ។ ព្រះចេរី
ពោលដោយការរង្សៀសចំពោះបុគ្គល ដែលជ្រមុជជ្រមុល
ក្នុងកាម ព្រោះព្រះចេរីមានចិត្តប្រាសចាកតម្រេកក្នុង
កាមទាំងឡាយហើយជាប្រក្រតី ។

បទថា **ឆត្តកំ វាមិ** ដោយសេចក្តីថា ទោះជាឆត្រ

ដែលយើងធ្វើជាមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិត ក៏យើងមិនពេញចិត្ត
ដែរ ។ ឆា សព្វនេះមានសេចក្តីរួមទាំងរបស់អ្វីផ្សេងទៀត
ដែលមិនបានពោល ដូចជាកញ្ជី ល្អី ប្រអប់ ហ៊ីបជាដើម
ព្រះចើរពោលដោយក្តីរង្គៀស ចំពោះជីវិតលំបាកលំបិន
ព្រោះត្រូវយកឈើ យកឫស្សីមកធ្វើឆក្រជាដើមរាល់ថ្ងៃ។

បទថា ឧត្តុង្គវិកា មេ គឺឆ្នាំងបាយ ឆ្នាំងសម្លរបស់
យើង ។

បទថា ឧលិទ្ធីនាវាតិ គឺភាពជាអ្នកកម្សត់ក្រីក្រ
ប្រកបសេចក្តីថា យើងជាអ្នករួចផុតដោយប្រពៃអំពីរឿង
បានឆ្នាំងនិងភាពក្រលំបាកនោះៗ ។

បទថា ភគព្ភ អហំ ទោសព្ភ វិច្ឆិទ្ធន្តី វិហារមិ
ដោយសេចក្តីថា យើងកាត់ផ្តាច់នូវរាគៈនិងទោសៈដែល
ជាមេនៃកិលេស ហើយសម្រាន្តនៅ គឺជាការកម្ចាត់បង់
បានដោយដាច់ខាតព្រមទាំងសំឡេងផង ។ បានស្តាប់
មកថា ព្រះចើរនោះមានការរង្គៀសចំពោះស្វាមីរបស់
ខ្លួន ពិះជៀលសំឡេងដែលប្តីកាត់ ពុះ ច្រៀកនូវដើម

បូស្សីរាល់ថ្ងៃ ទើបបានពោលអំពីការលះបង់ស្វាមីដូចគ្នា
នឹងការលះបង់រាគៈនិងទោសៈ ។

បទថា សារុត្តបូលបុប្ផ ដោយសេចក្តីថា យើង
គឺសុមង្គលមាតានោះ ចូលទៅកាន់គល់ឈើដែលស្អាត។

បទថា សុខតោ ឈាយាមិ ដោយសេចក្តីថា
យើងសម្លឹងថាជាសុខ គឺយើងចូលសមាបត្តិតាមកាលដ៏
សមគួរ សោយផលសុខនិងនិព្វានសុខ គឺជាការចូលកាន់
ផលសមាបត្តិ ។

បទថា អរោ សុខំ នេះ ព្រះថេរីពោលដោយ
អំណាចនៃមនសិការ ដែលប្រព្រឹត្តទៅនៅពេលចេញអំពី
សមាបត្តិ ថា ឱសុខណាស់តើ ។

សូមអនុមោទនា !

បទគ្គយេស៊ូ

ពួកមាន់ដែលគេចាប់ដាក់ក្នុងទ្រុង បម្រុងនឹងនាំ
យកទៅសម្លាប់ នៅចឹកគ្នា នៅសម្គាល់ថាខ្លួនធំខ្លាំង
ក្នុងទ្រុងដ៏តូចនោះ ។ មនុស្សដើរមកឃើញក៏នឹកសង្វេគ
ក្រៃលែង ឱមាន់អើយមាន់ ជិតដល់ពេលគេអារកសម្លាប់
ហើយ នៅឈ្មោះវិវាទបៀតបៀនគ្នាឯងទៀត ។

មនុស្សយើងក៏ត្រូវបានក្រុងនៅក្នុងទ្រុងតូចដូចគ្នា
ដែរ គឺចាប់ពីកើតមកដល់ស្លាប់ ពេលវេលាពិចណាស់
ជរា ព្យាធិ ជំងឺគ្រប់មុខ ។ តាំងពីថ្ងៃបដិសន្ធិមក គឺជា
អ្នកទោសឧក្រិដ្ឋស្រេចទៅហើយ ត្រូវកាត់ទោសប្រហារ
ជីវិត មុននឹងសម្លាប់ត្រូវដាក់ទារុណកម្មឱ្យចិញ្ចឹមមើលថែ
បញ្ចក្ខន្ធដែលជាការឆ្លងផ្លូវក្រៃលែង ។

លោកនេះគឺជាលាសប្រហារជីវិត ទាំងដែលមិន
ប្រាប់ពេលវេលាជាមុនឡើយ ឯវិធីប្រហារក៏ច្រើនបែប
ច្រើនយ៉ាង គ្រឿងសម្លាប់រាប់មុខមិនអស់ ។

មនុស្សដែលអត់បញ្ញានៅបៀតបៀនគ្នា ដូចមាន
 ក្នុងទ្រង់ ទាំងដែលមិនដឹងថាខ្លួនឯងស្លាប់ពេលណាផង។
 តាមពិត គួរតែមេត្តាគ្នា ជួយគ្នា មនុស្សយើងខុស
 ពីមាន់ត្រង់ដែលស្តាប់ធម៌យល់ រកឧបាយឱ្យរួចពីស្លាប់ ។

ជីវិតព្រះសុមង្គលមាតាថេរី

(កំណាព្យពាក្យ ៨)

សុមង្គលមាតាថេរី	ឧបនិស្ស័យផ្លែថ្លាឱកាស
ទោះក្រលំបាកតោកយ៉ាកនៅផ្ទះ	លុះដល់ពេលលះស្រឡះប្រពៃ ។
កើតមកក្រីក្រត្រដវខំរស់	រកបាយដាក់ពោះរស់អត់មានន័យ
មិនទាន់ជួបធម៌ម៉ែឱលកលៃ	លើកឱ្យមានប្តីភ័យនៅជាប់តាម ។
អង្រែត្បាល់បុកសម្រុកការងារ	មានប្តីជាគ្នារងារហាម
បម្រើខន្ធប្រាំទុក្ខចាំជាប់តាម	ប្តឹងបំភ្លុងកាមរហាមភរិយា ។
ក្នុងព្រះគាថាវាចារៀបរាប់	មានគ្រប់មានសព្វហៅសែនកំព្រា
ចិញ្ចឹមជីវិតកាយចិត្តគ្រាំគ្រា	រស់ខ្វះធម្មារងាទីពីង ។
សំណាងបានព្រះត្រាស់ដឹងក្នុងលោក	ថែមទាំងជួបជោគកូនបានចេះដឹង
បួសក្នុងសាស្តាប្រាជ្ញារឹងប៉ឹង	កូនបានត្រាស់ដឹងជាព្រះអរហន្ត ។

ឧបនិស្ស័យម្តាយផ្លែមិនខ្យត់	ក្នុងសង្សារវដ្តមិនមែនអាប់អន់
បុណ្យបានសន្សំអប់រំគ្រប់គ្រាន់	លែងរង្វេងភាន់រូសរាន់បព្វជ្ជា ។
ម្តាយបួសតាមបុត្រលះបង់ស្វាមី	លះកញ្ជើស្តីលះគ្រប់ការងារ
ជាងមិនទាន់ស្លាប់ក្រឡាប់ខ្លួនភ្ញារ	ចូលកាន់បព្វជ្ជាលាចាកលោកិយ ។
បួសហើយខំនឹករលឹកឃើញទុក្ខ	រឿងរ៉ាវគ្រប់មុខជាទុក្ខអប្បិយ
រវល់ខ្លាំងណាស់ចោលអស់ក្នុងដី	មគ្គអង្គប្រាំបីថេរីយាត្រា ។
ក្រោមម្លប់រុក្ខាកាសាវពស្រ្ត	លះកង្វល់អស់ព្រោះវិបស្សនា
ផលសមាបត្តិស្ងប់ស្ងាត់តណ្ហា	និព្វានសុខា អហោសុខំ ។
សុមុត្តិកេ សុមុត្តិកា	ថេរីភាថាមហាកម្លាំង
កាត់ផ្តាច់ចំណងកន្លងផុតខ្លាំង	ផុតពីទុក្ខច្បាំងឈ្នះសត្រូវ ។
ឱសាធុជនធ្ងន់ក្នុងសាស្តា	ជីវិតនេះណាជាការដើរផ្លូវ
ធម៌ជាផែនទីសំភីដើរទៅ	ស្រុកមានសត្រូវកុំនៅសម្រាក ។
ជីវិតខ្ពង់ខ្ពស់លាយសប្បុរសណា	ចុងក្រោយមរណដូចការបិទឆាក
នៅពេលដើរតួរឿងរ៉ាវឥតស្រាក	សុខឬលំបាកបិទឆាកសូមលា ។
រូបកាយនៅរស់ស្រស់ស្រាយចរចា	ពេលអស់ជីវិតគេថាបូជា
សូន្យទាំងរូបកាយធ្លាប់បាយជុំគ្នា	ទោះមិនបូជាក៏លាគ្នាហើយ ។
រាប់អានជួបជុំផ្សំផ្តុំស្នេហា	ជាប់ក្នុងលោកាប្រាថ្នាធូរស្បើយ
តែគេមិនផុតជួបប្រាត់ហ្នឹងហើយ	បើចង់ធូរស្បើយរកត្រើយនិព្វាន ។

កុំជាប់លោកិយបីដូចមាយា	ចង់បានសុខជាសង្ខារមិនមាន
សុខពិតមានតែក្នុងព្រះនិព្វាន	រោគទាំងប៉ុន្មានទុកជូនសង្ខារ ។
ប្រាថ្នាផុតទុក្ខត្រូវផុតលោកិយ	ត្រូវដឹងថាអ្វីជាក្តីទុក្ខា
មិនដឹងទុក្ខពិតជាប់ស្អិតតណ្ហា	ទាល់តែសិក្សាសតិប្បដ្ឋាន ។
ធ្វើអត្តឃាតឃ្លាតពីធម៌ព្រះ	បើបានជាលះកុំលះបង់ប្រាណ
ត្រូវលះប្រកាន់ពិចិត្តសន្តាន	ចិត្តពិតក្សេមក្សាន្តបានឆ្លប់ព្រះធម៌ ។
ជួបរឿងមិនស្មោះព្រោះអស់និស្ស័យ	កុំឆេវឆាវអីខន្តិទើបល្អ
សិក្សាការពិតជីវិតបរិវរ	ដើរតាមផ្លូវធម៌រឿងល្អទេតើ ។
គ្មានរឿងអ្វីដែលមិនមែនការពិត	ដឹងហើយសុខចិត្តបណ្ឌិតសរសើរ
សតិប្បដ្ឋានជាដានដំណើរ	និមន្តយាងដើរគ្រប់អង្គទាំងអស់ ។
អត់ឃ្លានមានក្ររបរត្រឹមត្រូវ	ជួញដូរក្នុងផ្លូវនៃសប្បុរស
ផ្លូវលោកផ្លូវធម៌កុំឱ្យមានទាស់	ផ្លូវល្អឥតខ្ចោះមគ្គអង្គប្រាំបី ។
និព្វានជាធម៌ប្រាសចាកភាគៈ	សុមង្គលមាតាថេរី
លះកាត់ត្រឡឹងចងចំណងលោកិយ	ព្រះម្ចាស់ថេរីនិព្វានសុខហោង ។

ប.ស.វ.

៧~ ព្រះអគ្គមហាសាថេរីគាថា

(បិដកលេខ ៥៧, ទំព័រ ១៥១)

ឧត្តំ ធានតលា អម្ព	អងោ ចេ កេសមត្ថកា
បច្ចុវេក្ខស្សុមំ កាយំ	អសុច្ឆិ បូតិគន្ធិកំ ។
ឯតំ វិហារមាណាយ	សព្វោ វាគោ សមូហតោ
បរិឡាហោ សមុច្ឆិន្ទោ	សីតិត្ថតម្ហិ និព្វតា ។

បពិត្រមាតា សូមមាតាពិចារណានូវរូបកាយនេះ
ជារបស់មិនស្អាត មានក្លិនស្អុយ ខាងលើចាប់ពីបាតជើង
ឡើងទៅ ខាងក្រោមចាប់ពីចុងសក់ចុះមក ។

កាលខ្ញុំប្រព្រឹត្តយ៉ាងនេះ ក៏បានដកនូវរាគៈទាំង-
ពួង បានផ្តាច់នូវសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយ ជាអ្នកមានចិត្ត
ត្រជាក់ រលត់ទុក្ខហើយ ។

សេចក្តីក្នុងព្រះអង្គកថា

ព្រះថេរីដែលជាព្រះមាតារបស់ព្រះអរហន្ត អង្គនេះ ក៏បានសាងសន្សំនូវបុណ្យាធិការទុកមកតាំងតែអំពីព្រះពុទ្ធអង្គមុនៗដែរ សន្សំកុសលដែលជាឧបនិស្ស័យនៃព្រះនិព្វានទុកក្នុងរាពនោះៗ ។

ក្នុងកាលនៃព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះនាមតិស្សៈ^(១) នាងជាកុលធីតា ថ្ងៃមួយបានឃើញព្រះបរមសាស្តាស្តេចយាងបិណ្ឌបាត មានចិត្តជ្រះថ្លា ទទួលបានត្រហើយថ្វាយភិក្ខុមួយវែក ។ ដោយបុណ្យកម្មនោះ នាងត្រាច់ទៅក្នុងទេវលោកនិងមនុស្សលោក ក្នុងកាលនៃពុទ្ធប្បាទនេះ នាងជានគរសោភិនី ឈ្មោះថាបទុមវតី ក្នុងក្រុងឧជ្ជេនី ដោយវិបាកនៃកម្ម ។ ព្រះបាទពិម្ពិសារទ្រង់បានស្តាប់ឮអំពីរូបសម្បត្តិជាដើមរបស់នាងបទុមវតី ទើបត្រាស់ប្រាប់បុរោហិតថា យើងប្រាថ្នានឹងឃើញនាងបទុមវតីនៅនគរឧជ្ជេនី ព្រោះនាងជាស្រីស្អាតប្រចំនគរ ។ បុរោហិត

១- ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធកាលអំពី ៩២ ផែនដីមុន ។

ក្រាបទូលថា ព្រះករុណាថ្ងៃវិសេស ល្អណាស់ ។
បុរោហិតបាននាំយករូបឈ្មោះកុម្មីរ មកដោយកម្លាំងនៃមន្ត
ហើយប្រើអានុភាពយករូប នាំព្រះរាជាទៅកាន់នគរឧជ្ជេនី
ក្នុងខណៈនោះតែម្តង ។ ព្រះរាជាទ្រង់សម្រេចការនៅ
រួមជាមួយនឹងនាងបទុមវតីនោះអស់មួយរាត្រី នាងក៏
មានគភ៌ដោយព្រះរាជា បានក្រាបទូលព្រះរាជាថា ខ្ញុំ
ម្ចាស់តាំងគភ៌ហើយ ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ហើយ
ត្រាស់ថា បើជាកូនប្រុស នាងចូរចិញ្ចឹមឱ្យល្អហើយ
ប្រគល់ឱ្យយើង ទ្រង់បានប្រទាននូវព្រះទម្រង់ចារឹក
ព្រះនាមហើយស្តេចយាងត្រឡប់មកព្រះនគរ ។

កន្លងទៅ ១០ ខែ នាងប្រសូតបុត្រ បានតាំង
ព្រះនាមបុត្រថា អភ័យ លុះបុត្រមានព្រះជន្ម ៧ ព្រះ-
វស្សា នាងបានបញ្ជូនទៅថ្វាយព្រះរាជា ដោយប្រាប់ថា
ព្រះបាទពិម្ពិសារមហារាជ ជាព្រះបិតារបស់បុត្រ ។
ព្រះបាទពិម្ពិសារទ្រង់ទតឃើញព្រះឱរសនោះហើយ ក៏
បានកើតនូវសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះបុត្រ ទ្រង់ឱ្យបុត្រ

ចម្រើនទៅដោយគ្រឿងថែរក្សាសព្វគ្រប់ ។

ប្រវត្តិអភយរាជកុមារ មានក្នុងអភយរាជកុមារ-
សូត្រ បិដកលេខ ២៣, ទំព័រ ១៤៩ ព្រមទាំងអង្គកថា
នៅក្នុងព្រះសូត្រនោះ អភយរាជកុមារធ្លាប់រាប់អានពួក
និគ្រន្ត កាលដែលនិគ្រន្តចាត់ឱ្យទៅលើកវាទៈព្រះដ៏មាន-
ព្រះភាគ បែរត្រឡប់ជាជ្រះថ្លារាប់អានព្រះរតនត្រ័យតាំង
ពីពេលនោះមក ។ នៅក្នុងអង្គកថាធម្មបទ លោកវគ្គ
អភយរាជកុមារបានទទួលរង្វាន់អំពីព្រះបិតា សោយរាជ្យ
៧ ថ្ងៃ ដល់ថ្ងៃទី ៨ ស្រីជាទីស្រឡាញ់ត្រូវខ្យល់ចាប់ស្លាប់
ភ្លាមទៅ កើតទុក្ខខ្លាំងនឹករកព្រះពុទ្ធបរមគ្រូ ស្តាប់
ព្រះធម៌ទេសនាបានសម្រេចសោតាបត្តិផល ។ នៅក្នុង
អង្គកថាថេរគាថាឯកនិបាត វគ្គទី៣ មានប្រវត្តិលោកបូស
ក្នុងសាសនានៃព្រះពុទ្ធបទុមុត្តរៈ លោកជាព្រះធម្មកថិក
មុននឹងសម្តែងព្រះធម៌ បានពោល ៤ គាថា សរសើរ
គុណព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយទើបសម្តែងព្រះធម៌តាម
ក្រោយ ។ ដោយកម្លាំងនៃបុព្វកម្មនោះ លោកមិនមាន

បដិសន្ធិក្នុងអបាយភូមិរហូតដល់ជាតិចុងក្រោយ គឺពេល
វេលា ១ សែនមហាកប្ប សមដូចដែលលោកពោលជា
គាថាទុកមកថា

**អភិគ្គតិក្ខវា បទុមុត្តរំ ជិនំ
បសន្តចិត្តោ អតយោ សយម្ហំ
ន គច្ឆិ កប្បានិ អធិយត្ថមី
សតសហស្សានិ ឧទ្យារសង្ខេវតិ ។**

ព្រះអរិយញ្ញវ ជាបុគ្គលមានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ
ពោលសរសើរព្រះជិនស្រីទ្រង់ព្រះនាមថាបទុមុត្តរៈ ជា
ព្រះសយម្ហ លោកជាបុគ្គលមានសទ្ធាជ័ឧទ្យារ (ខ្ពង់ខ្ពស់
ថ្លៃឧត្តម) មិនទៅអបាយភូមិរហូតសែនកប្ប ដូច្នេះឯង។

លោកជាបុគ្គលមានអណ្តូងនៃបុណ្យកុសលធំ រក
ប្រមាណមិនបាន បានជាដូច្នោះ ព្រោះសម្បត្តិមាន
ខេត្តសម្បត្តិជាដើម និង ព្រោះបុព្វចេតនា បច្ច័មចេតនា
ព្រមទាំងសន្តិដ្ឋានចេតនា (ចេតនាដែលចុះស៊ីបំប្លែងជាក់
មិនភ្លេច) របស់លោកមានភាពឧទ្យារ (ក្នុងពុទ្ធាបទាន

បិដកលេខ ៧២, ទំព័រ ១៥ សម្ដែងថាព្រះពុទ្ធទាំងឡាយ
ជាអចិន្តិយបុគ្គល គឺបុគ្គលដែលគេមិនគប្បីគិតកើត ធម៌
របស់ព្រះពុទ្ធជាអចិន្តិយធម៌ យ៉ាងនេះ កាលបុគ្គលជ្រះថ្លា
ចំពោះគុណជាអចិន្តិយៈ រមែងបានផលជាអចិន្តិយៈ) ។

ក្រោយមក កាលដែលព្រះបាទពិម្ពិសារសោយ
ព្រះទិវង្គតហើយ លោកកើតសេចក្ដីសង្វេគយ៉ាងខ្លាំង
បានចូលកាន់ផ្នួសចម្រើនវិបស្សនាសម្រេចព្រះអរហត្ត ។

នាងបទុមវតី ក្រោយមកបានស្ដាប់ធម៌ក្នុងសម្លាត់
ព្រះអភយត្ថេរដែលជាបុត្ររបស់ខ្លួន បាននូវសទ្ធាបួស
ជាភិក្ខុនី ចម្រើនវិបស្សនាមិនជាយូរប៉ុន្មានក៏បានសម្រេច
ព្រះអរហត្តផល ព្រមដោយបដិសម្ពិទ្ធទាំងឡាយ ព្រោះ
ហេតុនោះ ព្រះនាងទើបបានពោលទុកក្នុងអបទានថា

កាលព្រះសាស្ដាព្រះនាមតិស្សៈ ទ្រង់ស្ដេចយាង
បិណ្ឌបាត ខ្ញុំបានយកចង្កាន់មួយវែកថ្វាយដល់ព្រះពុទ្ធដ៏
ប្រសើរ ។ ព្រះសម្ពុទ្ធព្រះនាមតិស្សៈ ជាសាស្ដា ជា
នាយកដ៏លើសលប់ក្នុងលោក ទ្រង់ទទួលហើយ ទ្រង់គង់

នៅក្នុងផ្លូវ ទ្រង់បានអនុមោទនាដល់ខ្ញុំថា នាងប្រគេន
 ចង្អាន់មួយវែក នឹងបានទៅកើតក្នុងឋានភារវត្តិឫ នឹងបាន
 ជាអគ្គមហេសីនៃស្តេចទេវតា ៣៦ ដង នឹងបានជា
 អគ្គមហេសីនៃស្តេចចក្រពត្តិ ៥០ ដង នឹងបាននូវសម្បត្តិ
 ទាំងពួងដែលនាងប្រាជ្ញាហើយ តាមចិត្តប្រាជ្ញាក្នុងកាល
 ទាំងពួង ។ នាងនឹងទទួលនូវសម្បត្តិ ជាស្រ្តីមិនមាន
 កង្វល់ នឹងបួសកំណត់ដឹងនូវអាសវៈទាំងពួង ជាអ្នកមិន
 មានអាសវៈ នឹង បរិនិព្វាន ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធព្រះនាមតិស្សៈ
 ជានាយកដ៏លើសលប់ក្នុងលោក ព្រះអង្គជាអ្នកប្រាជ្ញ លុះ
 ត្រាស់នូវពាក្យនេះហើយ ក៏ហោះទៅព្រះអាកាស ដូចជា
 ស្តេចហង្សហើរទៅក្នុងអាកាស ដូច្នោះឯង ។

សុទិន្ទេមេវ មេ ទានំ សុយិន្ទោ យាគសម្បទា
ភជ្ជត្តិកំ ឧត្វាណ បត្តាបំ អចលំ បទ្កិ^(១) ។

ទានដែលខ្ញុំបានថ្វាយល្អហើយ យាគសម្បទា
 (យញ្ញសម្បត្តិ) ខ្ញុំបានបូជាល្អហើយ ខ្ញុំបានថ្វាយនូវចង្អាន់

១- បិដកលេខ ៧៦, ទំព័រ ១៣, បន្ទាត់ ៨-៩ ។

មួយវែក ហើយដល់នូវអចលបទ គឺព្រះនិព្វាន ។

ក្នុងកប្បទី ៩២ អំពីភទ្ទកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែល ខ្ញុំបានថ្វាយទានក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃការថ្វាយចង្ហាន់ ។ កិលេសទាំងឡាយខ្ញុំ បានដុតបំផ្លាញហើយ ភពទាំងពួងខ្ញុំបានដកចោលហើយ ខ្ញុំជាស្រីមិនមានអាសវៈ ។ល។ ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្ញុំបាន ប្រតិបត្តិហើយ ។

កាលដែលព្រះអភយមាតាថេរី បានសម្រេចនូវ ព្រះអរហត្តហើយ បានពោលអាងនូវគាថាដែលព្រះ- អភយត្ថេរ ជាបុត្ររបស់ខ្លួនបានសម្តែងជាឱវាទហើយនូវ គាថាភាសិតនោះ ទាំងគាថារបស់ខ្លួនផង ជាឧទាន ។

ទាំងពីរគាថានោះ គាថាទីមួយ មានសេចក្តី សង្ខេបដូច្នេះថា បពិត្រម៉ែបទុមវតី ចូរម៉ែពិចារណានូវ សីរីរះនេះ ឈ្មោះថាកាយ ព្រោះជាទីរួមនៃរបស់ដែលគួរ ខ្ពើមទាំងឡាយ ឈ្មោះថាមិនស្អាត ព្រោះពេញដោយ របស់មិនស្អាតមានប្រការផ្សេងៗ ឈ្មោះថាមានក្លិនស្អុយ

ព្រោះភ្លិនស្អុយរលួយផ្សាយទៅគ្រប់ពេល ខាងលើចាប់ពី
បាតជើងឡើងទៅ ខាងក្រោមចាប់ពីចុងសក់ចុះមក សូម
ម៉ែពិចារណាដោយញ្ញាណចក្ខុ ។ ព្រះចើរបានស្តាប់នូវ
គាថាដែលបុត្របានឱ្យឱវាទនោះហើយ សម្រេចព្រះ-
អរហត្ត ក៏បានបន្តិទានពោលគាថាទីមួយនោះឯង
ជាការបូជាអាចារ្យ ។ កាលដែលពោលដល់ការបដិបត្តិ
របស់ខ្លួន ទើបពោលគាថាទីពីរថា ឯនំ វិហារមាណា
ជាដើម ។

ក្នុងគាថានោះ បទថា ឯនំ វិហារមាណា ដោយ
សេចក្តីថា កាលដែលយើងតាំងនៅក្នុងឱវាទដែលព្រះ-
អភយត្ថេរជាបុត្រឱ្យហើយ ដោយន័យថា ខ្ពង់ ឆ្នេរ
ជាដើម ឃើញកាយគ្រប់ផ្នែកថាមិនស្អាត មានចិត្តតាំង
មាំកំណត់រូបធម៌ គឺពួកមហាភូតរូបនិងឧបាទាយរូបក្នុង
កាយនោះ ព្រមទាំងអរូបធម៌មានវេទនាជាដើមដែលជាប់
ទាក់ទងដោយរូបធម៌នោះ លើកឡើងកាន់ត្រែលក្ខណ៍
ពិចារណាដោយអនិច្ចារុបស្សនាញ្ញាណជាដើម ក្នុងកាយ

នោះ ។

បទថា សព្វោ រាគោ សមូហគោ ដោយ
សេចក្តីថា រាគៈទាំងអស់យើងដកឬជីកឡើងហើយដោយ
អរហត្តមគ្គ តាមលំដាប់នៃមគ្គដែលបន្តដោយមគ្គ ដោយ
វុដ្ឋានគាមិនីវិបស្សនា ។

បទថា បរិឡាបោរា សមុច្ឆិន្នោ ដោយសេចក្តីថា
លំដាប់នោះឯង សេចក្តីក្តៅក្រហាយគឺកិលេសទាំងអស់
យើងកាត់បានដោយប្រពៃហើយ និងព្រោះកាត់សេចក្តី
ក្តៅក្រហាយគឺកិលេសនោះបានហ្នឹងឯង ទើបយើងជា
បុគ្គលត្រជាក់ រលត់ដោយសឧបាទិសេសនិព្វានធាតុ ។

សូមអនុមោទនា !

បទគ្គយេស៊ូ

ចូរពិសោធមើលខ្លួនឯង ដោយការសាងសេចក្តី
ល្អរហូតអស់ជីវិត ដូចពាក្យគេថា ចម្ងាយផ្លូវពិសោធន៍
សេះ ពេលវេលាពិសោធមនុស្ស ។

គុណតម្លៃនៃការកើតស្លាប់មួយជាតិ នៅត្រង់ណា
បើមិនមែននៅត្រង់ចំណេះដឹងនិងគុណធម៌ទេនោះ ។

ទំនុកបម្រុងរាងកាយប៉ុណ្ណា ក៏ត្រូវចោលក្នុង
លោក របស់ជាទីស្រឡាញ់ហ្នឹងហែង សូម្បីបន្តិចបន្តួច
ក៏មិនបានជាប់តាមទៅស្រុកខ្មោចដែរ បុគ្គលជាទីស្រ-
ឡាញ់ស្ទើរលេប ក៏មិនចូលក្តារមឈូសជាមួយនឹងយើង
ទៀត អ្វីៗនៅស្រុកមនុស្សនេះពេញទៅដោយភាពមាយា
ឯខ្លីមពិតប្រាកដគឺគុណធម៌ក្នុងចិត្ត ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់
ត្រាស់ថា កាយនេះមិននៅយូរប៉ុន្មានឡើយ តែវិញ្ញាណ
ទៅប្រាសហើយ នឹងដេកសង្កត់នៅលើផែនដី ដូចអង្កត់
អុសរកប្រយោជន៍គ្មានឡើយ ។

តើគួរថែកាយបណ្តោយចិត្ត ឬត្រូវប្រើកាយដើម្បី
អប់រំចិត្ត ។ មនុស្សល្ងង់បម្រើរូបកាយ ទុករូបកាយជា
ចៅហ្វាយនាយ ប៉ុន្តែមនុស្សឆ្លាតចិត្តិមរូបកាយ ទុកឱ្យ
ធ្វើជាអ្នកបម្រើ គឺប្រើរូបកាយក្នុងប្រយោជន៍អប់រំចិត្ត ឱ្យ
ចិត្តសម្បូណ៌ទៅដោយចំណេះដឹងនិងគុណធម៌ ព្រោះចិត្ត
ដែលទូន្មានល្អហើយ រមែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខ ។

ត្រូវដាស់តឿនខ្លួនឯងថា ប្រយ័ត្នរស់នៅចោល
ឥតប្រយោជន៍ គឺត្រូវប្រយ័ត្នគ្រប់ពេល ។

ជីវិតរាល់ថ្ងៃមានធម៌ពិតស្រាប់ហើយ តាមទ្វារ
ទាំង ៦ ស្តាប់ទៅ រៀនទៅ សិក្សាទៅ រលឹកដឹងទៅ
ទើបបានអស់ខ្វល់នឹងខ្លួនឯង ។

ប្រវត្តិព្រះអរិយធម៌

(កំណាព្យពាក្យ ៨)

ក្រុងឧដ្ឋនិសានជីវិតិយ

គឺជាបុរីនៃព្រះអរហន្ត

កច្ចាយនគ្គេរៈរូសរាង

ចាកវត្តជេតពនិមន្តចូលស្រុក ។

សម្តែងព្រះធម៌ថ្វាយព្រះរាជា	ព្រមទាំងមនុស្សម្នាគ្រប់គ្នាបានសុខ
អគ្គមហេសីហឫទ័យស្រណុក	សម្រុកថ្វាយទានមានសីលមានសង្ឃ ។
ស្រីធ្លាប់កាត់សក់លក់ធ្វើចង្កាន់	និមន្តសង្ឃឆាន់ប្រាំបីព្រះអង្គ
បានជាមហេសីព្រោះស្រីស្មោះត្រង់	សាងវត្តថ្វាយសង្ឃសោយសុខគ្រប់ជាតិ ។
ចណ្ឌបង្ហាតធម្មរាជា	ស្តេចមានសទ្ធាធម្មទាយាទ
គ្រងឧជ្ជេនីសំភិខ្ចិឃ្លាត	ថែសង្ឃអាពាធមិនឃ្លាតពីវត្ត ។
បទុមវតីស្រីសោភិនី	បំពេញនាទីតាមកម្មកំណត់
មានបាបមានបុណ្យក្នុងសង្សារវដ្ត	សត្វលោកប្រាកដប្រព្រឹត្តតាមកម្ម ។
នាងថ្វាយភិក្ខុសម្មាសម្ពុទ្ធ	តិស្សៈវិសុទ្ធព្រះពុទ្ធទ្រង់ផ្តាំ
ក្នុងអបទានមានន័យគួរចាំ	ព្យាករឫញ្ញកម្មដល់ព្រះនិព្វាន ។
លុះបច្ច័មជាតិស្រីនាថសោភ័ណ	ទទួលទោសទណ្ឌតាមកម្មដែលមាន
តែកបដោយបុណ្យជាទុននិព្វាន	ទើបនាំឱ្យមានបុត្រព្រះអរហន្ត ។
ចំណែកអភយរាជកុមារ	កើតឋានសុខាកប្បរាយពាន់
មួយសែនផែនដីសិរីគ្រប់គ្រាន់	មិនដែលមានភាន់ទៅកាន់អបាយ ។
បុណ្យនមស្តារគាថាបង្គំ	ហត្ថាប្រណម្យផ្គុំដោយចិត្តកាយ
ពោលគុណព្រះពុទ្ធលំអុតថ្នាត់ថ្វាយ	រួចទើបបរិយាយសម្តែងព្រះធម៌ ។
បុណ្យនេះធំក្រៃប្រពៃគួរគាប់	ទាំងធ្លាប់សាងផ្នួសរស់យ៉ាងបរិវរ
ជាតិក្រោយបំផុតច្បុកចុះគភី	មាតារូបល្អឈាមជីវរាជា ។

ម៉ែខំថែផ្ទៃលែងកំអាត	ដោយក្តីមេត្តាបុត្រាសួនភ្លា
ទាំងតាមបណ្តាំមគធ្វរជា	រហូតវេលាបុត្រភ្លាចាកផ្ទៃ ។
បទុមវតីស្រីជាក់ជាម្តាយ	ចិញ្ចឹមរូបកាយបុត្រម្តាយពូជផ្ទៃ
ប្រាំពីរវស្សាកុមារអភ័យ	ទើបម្តាយលក់លែប្រាប់ផ្ទៃបិតា ។
បិតានៃបុត្រជាក្សត្រគរ	មគធៈបរិវនាមពិម្ពិសារ
ចូរកូនទៅចុះទៅរកបិតា	ទម្រង់ក្សត្រាចារនាមព្រះអង្គ ។
ស្រណោះបុត្រផ្ទៃមានអីភ្លេចម្តាយ	ប្រាំពីរឆ្នាំប្លាយមានម្តាយផ្ចិតផ្ចង់
មុខម៉ែស្អាតណាស់ចិត្តម៉ែផ្ទុយផង	ចិត្តកូនស្រយង់រលង់ទឹកភ្នែក ។
រឿងកូនព្រាត់ម៉ែនៅតែស្រណោះ	កូននៅតូចសោះអាឡោះពន់ពេក
ឃ្លាតម៉ែទៅឆ្ងាយធ្លាប់ម្តាយឱ្យដេក	ពេលឃ្លានពេលស្រេកមានម៉ែមើលថែ ។
ចំណែកនៅឯមគធៈបុរី	មានរឿងអប្រិយប្រល័យហូរហែ
ច្រូតកាត់សេចក្តីអភ័យកូនម៉ែ	ស្អុតចិត្តព្រោះតែគេសម្លាប់ឪ ។
ឃើញទោសកិលេសមិនចេះគ្រប់គ្រាន់	ប្រញាប់បន្ទាន់សោយរាជ្យខុសផ្លូវ
កូនសេពគប់ខុសភ្លេចអស់ម៉ែឪ	ធ្វើជាសត្រូវនឹងអ្នកមានគុណ ។
ដូច្នោះអភយរាជកុមារ	ក្រោយពីបិតារងទុក្ខទារុណ
សោយទិវង្គតស្អុតចិត្តពេកពន់	ប្រញាប់រូសរាន់ចេញសាងព្រះផ្នួស ។
ឧបនិស្ស័យមួយសែនផែនដី	ហាក់ដូចថ្វីវិស័យធ្លាប់បួស
ជួយឱ្យបានដល់មគ្គផលជាន់ខ្ពស់	កាត់កិលេសអស់រស់ឥតកង្វល់ ។

ពេលអស់កង្វល់នឹកដល់អ្នកម៉ែ	យូរយារឆ្នាំខែមិនដែលទៅដល់
វ័យម៉ែចាស់ហើយនៅឡើយកង្វល់	ឱវាទកូនផ្តល់ម្តាយយល់ព្រះធម៌ ។
បទុមវតីស្រីចូលកាន់ផ្នួស	ម៉ែចាស់ហើយបួសសម្រស់នៅល្អ
កូនលើកអសុភជាទីគោរព	ក្នុងកាយមិនល្អក្លិនស្អុយណាស់ណា ។
ក្នុងព្រះគាថាមានការរៀបរាប់	ពន្យល់គ្រប់សព្វអដ្ឋកថា
ចំពោះជីវិតពិតជាមរណា	គួរតែសិក្សាមើលការឱ្យច្បាស់ ។
រង់ចាំឱ្យឃ្លានទើបបានធ្វើស្រែ	ពេលស្រែកផងដែរទើបបានធ្វើស្រះ
ដូចពេលមរណាបញ្ឆោឃើញច្បាស់	ត្រូវការបុណ្យណាស់ដូចស្រះដូចស្រែ ។
តែទោះយ៉ាងណាធម្មតាលោកិយ	រឿងក្នុងភពបីគ្រប់ជាតិហូរហែ
ដូចកលមាយាដូចជាឡប់ឡែ	បិទបាំងឱ្យតែរវល់គ្រប់ជាតិ ។
ព្រោះមិនកំណត់ខន្ធប្រាំនេះណា	ប្រកាន់អត្តាទុក្ខាមិនឃ្លាត
ចាញ់បោកខ្លួនឯងចំបែងគ្រប់ជាតិ	ប្រឹងចិញ្ចឹមធាតុជាតិពស់មានពិស ។
ប៉ុន្តែសំណាងបានសាងកុសល	បានស្តាប់ធម៌យល់បានស្គាល់ធម៌ទិស
ទិសទីដប់មួយមិនព្រួយពស់ពិស	បើកទ្វារគន្លឹះទិសដៅនិព្វាន ។
អភយមាតាមហាថេរី	បទុមវតីអស់ក្តីស្រែកឃ្លាន
ស្តាប់ធម៌ពីរោះនិងព្រោះបុណ្យមាន	អស់ក្តីស្រែកឃ្លាននិព្វានសុខហោង ។

ប.ស.វ.

៨- ព្រះអគយាថេរីគាថា

(បិដកលេខ ៥៧, ទំព័រ ១៥១-១៥២)

អគយេ ភិទុរោ ភាយោ យត្ថ សត្តា បុថុជ្ជនា
និក្ខិបិសង្ខមិមំ ទេហំ សម្បជ្ជនា បដិសតា ។
ពហុហិ ទុក្ខធម្មេហិ អប្បមាទតាយ មេ
តន្តក្ខត្វយោ អនុប្បត្តោ កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

ម្ចាស់នាងអកយា ពួកបុថុជ្ជនជាប់ជំពាក់ ក្នុងរាង-
កាយណា រាងកាយនោះ មានសភាពបែកធ្លាយ អាត្មា-
អញជាអ្នកដឹងខ្លួន មានស្មារតីតាំងស៊ប់ នឹងដាក់ចុះនូវ
រាងកាយនេះចោលចេញ ។ អាត្មាអញត្រូវទុក្ខធម៌ជា
ច្រើនពាល់ត្រូវហើយ ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងសេចក្តីមិន
ប្រមាទ បានសម្រេចនូវការអស់ទៅនៃតណ្ហា សាសនា
របស់ព្រះពុទ្ធ អាត្មាអញបានធ្វើហើយ ។

សេចក្តីក្នុងព្រះអង្គកថា

ព្រះអរហន្តាចារ្យ ក៏បានសាងសន្សំនូវបុណ្យាធិការ ទុកមកតាំងតែអំពីព្រះពុទ្ធអង្គមុនៗដែរ សន្សំកុសលដែល ជាឧបនិស្ស័យនៃព្រះនិព្វានទុកក្នុងភពនោះៗ ។ ក្នុងកាល នៃព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះនាមសិទ្ធិ^(១) ព្រះនាងកើតក្នុង ត្រកូលក្សត្រមហាសាល ពេញវ័យហើយ ព្រះនាងបាន ជាព្រះអគ្គមហេសីនៃព្រះបាទអរុណរាជ ។ ថ្ងៃមួយព្រះ- បាទអរុណរាជបានប្រទានផ្កាឧប្បលក្រអូប ៧ ក្នុងដល់ ព្រះអគ្គមហេសី ព្រះអគ្គមហេសីទទួលផ្កាឧប្បលទាំង នោះហើយ បានគិតថា យើងប្រដាប់នូវផ្កាទាំងនេះនឹង មានប្រយោជន៍អ្វី បើដូច្នេះ យើងនឹងទុកបូជាដល់ព្រះ- ដ៏មានព្រះភាគវិញ នៅពេលដែលព្រះអង្គទ្រង់យាងមក កាន់ព្រះរាជនិវេសន៍ក្នុងពេលភិក្ខុាចារនោះ ។ ព្រះអគ្គ- មហេសីបានទតឃើញព្រះដ៏មានព្រះភាគហើយ ក៏មាន សេចក្តីជ្រះថ្លាទទួលនិងបូជានូវផ្កាទាំងនោះចំពោះព្រះ-

១- ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនៅក្នុង ៣១ ផែនដីមុន ។

អង្គ ហើយថ្វាយបង្គំដោយបញ្ចង្គប្រតិស្ឋាន ។ ដោយ
បុញ្ញកម្មនោះ ព្រះនាងត្រាច់ទៅក្នុងទេវលោកនិងមនុស្ស
លោក មិនមានទុក្ខពិឡើយ ។ ក្នុងកាលនៃពុទ្ធប្បាទនេះ
ព្រះនាងកើតក្នុងត្រកូលក្រុងឧជ្ជេនី ហើយបានជាសម្លាញ់
នឹងនាងបទុមវតីមាតានៃព្រះអភយរាជកុមារ ។ កាល
ដែលមាតានៃព្រះអភយភ្នែកចេញបួស ព្រះនាងអភយាក៍
បានចេញទៅបួសតាម ដោយក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះចៅ
នៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះជាមួយនឹងព្រះចៅនោះឯង ។ ថ្ងៃ
មួយ ព្រះអភយាចៅបាននិមន្តទៅកាន់សីតវ័នដើម្បីមើល
អសុភ ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ប្រថាប់គង់នៅក្នុងព្រះគន្ធកុដិ
នោះឯង ទ្រង់ធ្វើអារម្មណ៍ដែលព្រះអភយាចៅឆ្ងាប់ជួប
ប្រសព្វឱ្យមកប្រាកដចំពោះមុខ ប្រកាសនូវសាកសព
ដែលហើមប៉ោងជាដើមដល់ព្រះចៅ ។ ព្រះអភយាចៅ
ឃើញដូច្នោះ ក៏បានឈរមើលទាំងស្តុកចិត្ត ពេលនោះ
ព្រះបរមសាស្តាទ្រង់ផ្សាយនូវព្រះរស្មីសម្តែងព្រះអង្គ ដូច
ទ្រង់គង់ប្រថាប់ចំពោះមុខ ហើយត្រាស់សម្តែងនូវព្រះ-

គាថា ។ នៅពេលចប់ព្រះគាថា ព្រះអរហន្តចេញទៅ
សម្រេចព្រះអរហន្ត ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះចេញទៅ
ពោលទុកក្នុងអបទានថា

ក្នុងក្រុងអរុណវតី មានក្សត្រមួយព្រះអង្គទ្រង់
ព្រះនាមអរុណៈ ខ្ញុំជាអគ្គមហេសីរបស់ស្តេចនោះ បាន
ចាត់ចែងនូវផ្កាដែលមិនទាន់ក្រងទុក ។ ខ្ញុំកាន់យកនូវផ្កា
ឧប្បល ៧ កម្រងដែលមានក្លិនដូចជាក្លិនទិព្វ អង្គុយលើ
ប្រាសាទដ៏ប្រសើរ គិតយ៉ាងនេះ ក្នុងខណៈនោះថា យើង
មានប្រយោជន៍អ្វីដោយកម្រងផ្កានេះ ដែលយើងពាក់លើ
ក្បាលរបស់យើងនោះ បើយើងបូជាចំពោះព្រះញាណនៃ
ព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ គឺប្រសើរជាង ។ ជនទាំងឡាយតែង
រាប់អាននូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ យើងអង្គុយនៅជិតទ្វារកាលណា
ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់ហៅថា នាងចូរមក កាលនោះ
យើងនឹងបូជានូវព្រះមហាមុនី ។

ព្រះជិនស្រីប្រកបដោយភិក្ខុសង្ឃ ស្តេចយាងមក
តាមផ្លូវថ្នល់ ទ្រង់ល្ងាសល្ងន់ដូចជាដើមថ្នាំត្រូវខ្យល់ ឬ

ដូចជាគេសរសេរជាសីហ៍ជាស្តេចម្រឹក ។ ខ្ញុំមានចិត្តរីករាយ
លុះឃើញរស្មីនៃព្រះពុទ្ធ ក៏មានចិត្តសង្វេគ មិនទាន់ដល់
ទ្វារផងក៏បូជាចំពោះព្រះពុទ្ធដ៏ប្រសើរ ។ ខ្ញុំបានធ្វើផ្កា
ឧប្បល ៧ កម្រង ត្រដាងព្នងអាកាស ផ្កាទាំងនោះ ក៏
បាំងខាងលើព្រះសីសៈនៃព្រះពុទ្ធអង្គ ។ ខ្ញុំមានចិត្តខ្ពស់
ត្រដែតឡើង មានចិត្តរីករាយ មានចិត្តត្រេកអរ ធ្វើ
អញ្ជូលី ហើយញ្ចាំងចិត្តឱ្យជ្រះថ្លាក្នុងព្រះពុទ្ធនោះ ក៏បាន
ទៅកើតក្នុងឋានតាវត្តិង្ស ។ ផ្កាទាំងឡាយបាំងធ្វើជា
ដំបូលនៃរោងធំខាងលើក្បាលខ្ញុំ ក្លិនជាទិព្វក៏បានផ្សាយ
ទៅ នេះជាផលនៃផ្កាឧប្បល ៧ កម្រង ។ កាលពួក
ញាតិនាំខ្ញុំទៅ ក្នុងកាលម្តងៗ បរិស័ទរបស់ខ្ញុំមានចំនួន
ត្រឹមណា ផ្កាទាំងឡាយក៏បាំងជារោង មានចំនួនត្រឹម
នោះ ។

ខ្ញុំបានជាមហេសីនៃទេវរាជ ៧០ ដង ខ្ញុំអន្ទោល
ទៅក្នុងភពតូចភពធំ រមែងបានជាធំក្នុងទីទាំងពួង ។ ខ្ញុំ
បានជាមហេសីនៃស្តេចចក្រពត្តិ ៦៣ ដង ជនទាំងពួង

តែងប្រព្រឹត្តតាមខ្ញុំ ខ្ញុំមានពាក្យត្រូវអ្នកផងជឿកាន់តាម។
ពណ៌សម្បុរនិងភ្លិនរបស់ខ្ញុំតែងផ្សាយទៅ ដូចជាភ្លិននៃផ្កា
ឧប្បល ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។

ឥន្ទិទានេសុ កុសលា ពោជ្ឈន្តភាវនាវតា
អភិញ្ញាធារមិប្បត្តា ពុទ្ធបូជាយិន្នំ ឆលំ ^(១) ។

ខ្ញុំជាស្រីឈ្មោសក្នុងឥទ្ធិបាទ ព្រេកអរក្នុងការ
ចម្រើនពោជ្ឈន្ត ដល់នូវអភិញ្ញាធារមី នេះជាផលនៃ
ពុទ្ធបូជា ។

សតិប្បដ្ឋានកុសលា សមាធិឈានគោចរ
សម្មប្បធានមនុស្សត្តា ពុទ្ធបូជាយិន្នំ ឆលំ ^(២) ។

ខ្ញុំជាស្រីឈ្មោសក្នុងសតិប្បដ្ឋាន មានសមាធិជ្ឈាន
ជាគោចរ ប្រកបរឿយៗនូវសម្មប្បធាន នេះជាផលនៃ
ពុទ្ធបូជា ។

សេចក្តីព្យាយាមរបស់ខ្ញុំ ជាគ្រឿងនាំទៅនូវផុរៈ
នាំមកនូវធម៌ដ៏ក្សេមចាកយោគ ខ្ញុំមានអាសវៈអស់ហើយ

១- ២- ក្នុងបិដកលេខ ៧៦, ទំព័រ ១៦ ។

ឥឡូវនេះ ភពថ្មីមិនមានទៀតឡើយ ។ ក្នុងកប្បទី ៣១
អំពីភទ្ទកប្បនេះ ព្រោះហេតុដែលខ្ញុំបានបូជាផ្កា ក្នុងកាល
នោះ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់ទុគ្គតិ នេះជាផលនៃពុទ្ធបូជា ។

កិលេសទាំងឡាយ ខ្ញុំបានដុតបំផ្លាញហើយ ។ល។
ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្ញុំបានប្រតិបត្តិហើយ ។

កាលដែលបានសម្រេចព្រះអរហត្តហើយ ព្រះ-
អភយាចេរីបានដូរផ្លាស់នូវព្រះគាថាទាំងនោះឯង ពោល
ជាឧទានវិញ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ ព្រះអភយាចេរីហៅខ្លួនឯង
ដោយបទថា អតេយ្យ ។

បទថា ភិទ្ធុរោ ប្រែថា មានសភាពបែកធ្លាយ
ដោយសេចក្តីថា មិនទៀង ។

បទថា យត្ថ សត្វា បុទុជ្ឈនា ដោយសេចក្តីថា
អន្ធបុថុជ្ជនទាំងនេះ ជាប់ជំពាក់នៅហើយក្នុងកាយណា
កាយនោះ មានពេលបែកធ្លាយជាប្រក្រតី ព្រោះសភាវៈ
មិនស្អាត មានក្លិនស្អុយ គួរខ្ពើម ជារបស់បដិកូល ។

បទថា **និក្ខិបិស្សាមិមំ ទេហំ** ដោយសេចក្តីថា
យើងមិនសម្លឹងដោយការប្រកាន់ទៀតទេ យើងនឹងលះ-
បង់ចោលនូវរាងកាយដែលស្អុយរលួយនេះ ។ ក្នុងព្រះ-
គាថានោះ ព្រះចើរពោលនូវហេតុនៃការលះបង់ ដោយ
បទថា **សម្មជានា បតិស្សតា** ^(១) ។

បទថា **ពហុហិ ទុក្ខធម្មេហិ** អធិប្បាយថា សេចក្តី
ទុក្ខមិនតិចឡើយ មានជាតិនិងជរាជាដើមពាល់ត្រូវ
ហើយ ។

បទថា **អប្បមាឧតាយ** ដោយសេចក្តីថា ត្រេកអរ
ហើយក្នុងសេចក្តីមិនប្រមាទ ពោលគឺការមិននៅប្រាស-
ចាកសតិ ព្រោះបាននូវសេចក្តីស្មុតចិត្ត ដោយភាពជាអ្នក
ធ្លាប់ចុះកាន់ទុក្ខនោះៗឯង ។

បទដែលនៅសល់ មានន័យដូចដែលធ្លាប់បាន
ពោលហើយ ។ ក្នុងព្រះគាថានេះ មានបាវៈដោយទំនង
ដែលព្រះបរមសាស្តាត្រាស់ថា

១- ក្នុងបាលីបិដក **បដិសតា** ។

និក្ខិបាតិ ឥនំ ទេហំ អប្បមាឧត្ថាយ តេ
តណ្ហក្ខយំ ធាបុណាហិ ករោហិ ពុទ្ធសាសនន្តិ ។

នាងគប្បីព្រែកអរក្នុងសេចក្តីមិនប្រមាទ ចូរដាក់
ចុះនូវកាយនេះ ចូរដល់នូវការអស់តណ្ហា ចូរបដិបត្តិតាម
ពាក្យប្រៀនប្រដៅរបស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

ក្នុងព្រះគាថានេះ ព្រះសង្ឃតិកាចារ្យលើកឡើង
កាន់សង្គាយនា ទៅតាមទំនងដែលព្រះចេវីពោលហើយ
នោះឯង ។

បទថា **អប្បមាឧត្ថាយ តេ** ដោយសេចក្តីថា
នាងគប្បីជាអ្នកព្រែកអរហើយក្នុងសេចក្តីមិនប្រមាទ ។

សូមអនុមោទនា !

បទគ្គយេស៊ូ

មានអ្នកណាដែលអត់មានរឿងអ្វីឱ្យទាស់ចិត្តទេ ?
នេះគ្រាន់តែជាសំណួរសម្រាប់ឱ្យអប់រំចិត្តដោយបញ្ហានៅ
ពេលដែលជួបប្រទះបញ្ហាផ្សេងៗ ក្នុងជីវិតតែប៉ុណ្ណោះ ។
យើងមិនអាចបានការមិនទាស់ចិត្តអំពីលោកនេះ គ្រប់
រឿងទៅនោះទេ គឺមិនអាចបានឯងៗឡើយ ទាល់តែមាន
ការអប់រំចិត្ត ទើបបាននូវការមិនទាស់ចិត្តនោះ ។

យើងត្រូវចាំថា ក្នុងលោកនេះ មិនមានរឿងអ្វី
មកតម្រូវឬបង្ខំឱ្យយើងត្រូវតែទាស់ចិត្ត ខឹងក្រោធទៅ
នោះទេ វាដូចជាជុំភ្លើងអីចឹង មានមកឱ្យរលាកដល់អ្នក
មិនចាប់ឯណា អាចយកមកប្រើបានជាប្រយោជន៍ទៀត
ផង ។

ដូចជា ពាក្យសម្តីមិនល្អនៃអ្នកដែលស្អប់យើងក្តី
ច្រណែនក្តីជាដើម តើគួរឱ្យខ្លាចឬ ? គួរឱ្យខឹងឬ ?
ពុំនោះសោត មានរឿងខ្លះយើងគិតថា អយុត្តិធម៌ តើ

យើងត្រូវតែកើតទុក្ខឬ ? តាមពិតរឿងទាំងអស់ហ្នឹង
សុទ្ធតែជារឿងសម្រាប់ឱ្យយើងរៀនអប់រំចិត្តទេតើ ។

ការទាស់ចិត្ត មនុស្សយើងគេចមិនផុតទេ មានតែ
ព្រះអនាគាមិបុគ្គលឡើងទៅ ទើបបានរួចផុតហើយ ។
រឿងចាស់ រឿងឈឺ រឿងស្លាប់ តើយើងត្រូវទាស់ចិត្ត
ជាមួយនឹងអ្នកណា ? អ្នកណាធ្វើឱ្យ ? មានរឿងច្រើន
ទៀត ដែលសម្រាប់ឱ្យយើងទាស់ចិត្ត តាំងពីកណ្តុរ មូស
រុយក្នុងផ្ទះជាដើម តើយើងត្រូវតែសម្លាប់សត្វទាំងអស់
នោះឬ ? បើយើងមិនខ្លាចបាបទេ យើងអាចសម្លាប់បាន
ប៉ុន្តែចំពោះអកុសលវិបាកក្នុងជីវិតវិញ តើយើងរារាំង
យ៉ាងម៉េចបាន ?

យើងសម្លាប់កណ្តុរ មូសអស់ពីផ្ទះ តើយើងពិតជា
អស់បញ្ហាឬ ? ក្រិនថ្លើម ភ្លើងឆេះផ្ទះ ប្រព្រឹត្តខុសច្បាប់
ត្រូវអស់លាភយស ជាប់គុក ។ល។ សុទ្ធតែរឿងធំដុំ
ធ្ងន់ធ្ងររាប់មុខមិនអស់ ដូច្នេះកុំធ្វើបាបល្អជាង ។

កើតមកហើយក្នុងភព គេចមិនរួចពីរឿងរ៉ាវ

ផ្សេងៗទេ ។ ត្រូវយកព្រះធម៌របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធមក
ធ្វើជាសរណៈ សិក្សាអប់រំចិត្ត ចម្រើនបញ្ញា កំណត់ការ
ពិត ព្រោះមិនមានអ្វីដែលមិនមែនជាការពិតនោះឡើយ។

ចូរហ្វឹកហាត់កម្ចាត់ការទាស់ចិត្តជាមួយនឹងរឿង-
រ៉ាវបន្តិចបន្តួច តូចតាច ឥឡូវនេះឯង បើយើងមិនហ្វឹក-
ហាត់ទេ តើនឹងត្រូវទប់ទល់ជាមួយនឹងរឿងធំៗបានយ៉ាង
ដូចម្តេចទៅ ។

គេស្លាប់អស់ទៅហើយ យើងបាននៅរស់សិន
ប៉ុណ្ណឹងហើយ គួរតែចេះស្តាប់ស្តល់ ។

យើងទាមទារអ្វីបានពីលោកនេះ ឥឡូវនេះ បើថា
យើងគ្រាន់បើ កុំឈឺបានទេ ?

សិក្សាឱ្យដឹងការពិតល្អជាង គឺល្អណាស់ ។

ចាស់ឈឺស្លាប់នៅខាងមុខយើង មើលឃើញទេ
ដឹងទេ មានត្រៀមទប់ទល់ទេ មានយកធម៌មកពិភាក្សាទេ
មានសមថៈទេ មានវិបស្សនាទេ ? ឬមែនឯងកូនស្រី ឪនិង
កូនប្រុស ប្តីនិងប្រពន្ធ មិត្តនិងមិត្ត កំពុងឈ្លោះគ្នា ?

សូម្បីតែអ្នកនៅក្នុងវត្តអារាម យ៉ាងម៉េចដែរ ?

ការព្រាត់ប្រាសចាករបស់ជាទីស្រឡាញ់ យើង
នឹងមានឱកាសបានជួបពុំខាន ។ សំណាងណាស់ ដែល
ក្នុងលោកនេះមានការឱ្យទានប្រកបដោយសីល ។

អ្នកដែលយើងស្រឡាញ់ស្ទើរលេបនោះ ឥឡូវនេះ
យើងមានគិតយ៉ាងម៉េចទេ ដូចជាត្រូវលង់ទឹកស្លាប់ ឬ
គ្រោះថ្នាក់អ្វីផ្សេងទៀតនោះ ? ឬមួយក៏ខំគិតថា អត់អី-
ទេ? អីចឹងឬ ? សំណាងណាស់ ដែលក្នុងលោកនេះមាន
ការពិចារណាគិតទុកមុនឱ្យបានរឿយៗ អំពីការព្រាត់-
ប្រាស ឬមានមរណស្សតិភាវនា ព្រមទាំងមានការធ្វើ
អំពើល្អដល់គ្នា មេត្តាករុណា កាត់បន្ថយការជាប់ជំពាក់
ខ្លាំង ។

បើយើងវេរនូវកបិនចីវរណាថ្វាយសង្ឃហើយ
កបិនចីវរនោះ គឺឈប់ជារបស់យើងហើយ យ៉ាងណា-
មិញ បើយើងមានបញ្ញាកំណត់ដឹងរូបធម៌និងនាមធម៌
ឃើញអនិច្ចំ ទុក្ខំ អនត្តាតាមពិតហើយ ក៏ឈ្មោះថា យើង

បានប្រគល់ជីវិតនេះឱ្យចាស់ឈឺស្លាប់ហើយដែរ ដូច្នោះ
ជីវិតនេះក៏ឈប់ជារបស់យើងរហូតតទៅ ការមិនប្រកាន់
ក្នុងនាមនិងរូបគឺអស់ខ្ពស់ នេះជាព្រះនិព្វាន ។

រឿងដែលយើងទាស់ចិត្តក្នុងផ្ទះក្តី ក្រៅផ្ទះក្តី តាម
ពិត រឿងទាំងនោះ គ្មានអ្វីធំដុំទេ មកពីយើងមិនបាន
អប់រំចិត្តទេតើ មានរឿងខ្លះក្រោយមកទៅជាល្អសម្រាប់
យើងទៅវិញក៏មានដែរ ។ ក្នុងលោកនេះ មានរឿងទុក្ខ
លំបាកច្រើនណាស់ តម្រូវឱ្យយើងអប់រំចិត្តខ្លួនឯង មិន-
មែនសម្រាប់ឱ្យយើងទាមទាររឿងស្រួលៗនោះទេ។ ភ័យ
ក្នុងអនាគតធំដុំណាស់ ដោយសារការនៅប្រកាន់ក្នុង
បញ្ចក្ខន្ធហ្នឹងឯង ជាតិទុក្ខ ជរាទុក្ខ មរណទុក្ខ ផលវិបាក
នៃបាបកម្ម អបាយភូមិ វដ្តទុក្ខដ៏សែនវែងឆ្ងាយ ឈឺចាប់
ព្រោះកិលេសខ្លួនឯងផ្សំគ្នានឹងកិលេសអ្នកដទៃ ទុក្ខទាំង-
អស់ ព្រោះមិនទាន់បានដឹងច្បាស់នូវអរិយសច្ចធម៌ដោយ
បញ្ញាដ៏ប្រពៃ ។

ក្រពើចាប់យើងលេប វាជារឿងតូចតាចទេ វដ្តៈ

លេបយើងបាន ទើបវាជារឿងអាណាចអាធម្ម គួរឱ្យ
តក់ស្លុតមែនទែន ដូច្នេះ ចូរកុំយកការសប្បាយរីករាយ
ដោយភាគៈ កាមគុណ មកបន្លប់ខ្លួនឯងឱ្យភ្លេចទុក្ខនោះ
ឡើយ ទុក្ខមិនភ្លេចយើងងាយៗទេ ។ កុំច្រឡំថា កិលេស
ណាមួយជាមិត្តនឹងយើងឱ្យសោះ វាសុទ្ធតែជាសេនាដ៍
ស្មោះជាមួយនឹងមច្ចុរាជ ត្រូវឆ្ងាយពីកិលេសដោយការ
រលឹកដឹងថា ជាតួសភាវធម៌មួយបែប មិនមានយើងក្នុង
លោក ៦ នេះ ។

កុំមើលងាយកិលេសទាំងឡាយ ហើយក៏កុំថយ
កម្លាំងចិត្តក្នុងការហ្វឹកហាត់អប់រំសតិប្បដ្ឋានដែរ អត់ធន់
សិក្សាសភាវធម៌ជាប្រក្រតី កុំវង្វេងតាមលោភៈ ។

កិលេសនៅមានព្រោះមិនទាន់បានលះ កើតឡើង
ឃើញច្បាស់ថា ជា កិលេស វាយមួយជំហានសតិប្បដ្ឋាន គឺ
ត្រង់ដែលរលឹកដឹង ឃើញថា មិនមែនជាយើង មិនមែន
សត្វបុគ្គល គ្រាន់តែជាតួសភាវធម៌សុទ្ធាប៉ុណ្ណោះ ។

កុំប្រមាទក្នុងកុសលធម៌ទាំងឡាយ ។ បុណ្យតិច-

តូចតូចតាចយ៉ាងម៉េចក៏ដោយ សន្សំទៅ ព្រោះយើងត្រូវ
ការប្រមូលកម្លាំងច្បាំងនឹងកិលេសក្នុងខ្លួន ។

ត្រូវសិក្សាសច្ចៈដែលកំពុងប្រាកដ ដោយមិនមាន
អាល័យអតីតកាល ។ ត្រូវចាំថា យើងមិនមែនចេះតែនឹង
បាននូវអ្វីៗត្រូវចិត្តជានិច្ចនោះឡើយ បើយើងចេះតែស្វែង
រកការពេញចិត្តអំពីលោកនេះ ការទាស់ចិត្តនឹងតាមយើង
ជានិច្ច ដូច្នេះឧបាយមានតែម្យ៉ាងគត់ គឺសិក្សាសច្ចៈដែល
បានមកដល់ជីវិតគ្រប់ពេលវេលាហ្នឹងឯង ត្រូវសិក្សារហូត
ទាល់តែចេះសុខជាមួយនឹងការពិតគ្រប់យ៉ាង ។

ទ្រង់និទាន

(សុភាសិត)

ទ្រាំនឹងសេចក្តីទុក្ខ ត្រូវលះសេចក្តីក្រោធ
ត្រូវប្រយ័ត្នល្ងង់ឆោត ទ្រាំផ្តោតការសិក្សា ។

ប.ស.វ.

៩- ព្រះសាមាថេរីគោថា

(បិដកលេខ ៥៧, ទំព័រ ១៥២)

ចតុក្កុដ្តំ បណ្ណក្កុដ្តំ	វិហារា ឧបនិក្ខមី
អលង្កា បេតសោ សន្តិ	ចិត្តេ អវសវត្តិនិ ។
តស្ស មេ អន្ធមី រុត្តិ	យតោ តណ្ហា សមូហតា
ពហុហិ ទុក្ខធម្មេហិ	អប្បមាធតោយ មេ
តណ្ហក្ខយោ អនុប្បត្តោ	កតំ ពុទ្ធស្ស សាសនំ ។

អាត្មាអញ មិនទាន់បានសេចក្តីស្ងប់រំងាប់នៃចិត្ត
មិនលុះក្នុងអំណាចនៃភាវនាចិត្ត បានចេញទៅខាងក្រៅ
អំពីវិហារ ៤ ដង, ៥ដង ។ អាត្មាអញនោះ ត្រូវទុក្ខធម៌
ជាច្រើនពាល់ត្រូវហើយ បានដកតណ្ហាហើយក្នុងរាត្រីទី៨
អាត្មាអញ ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងសេចក្តីមិនប្រមាទ បាន
សម្រេចនូវការអស់ទៅនៃតណ្ហា សាសនារបស់ព្រះពុទ្ធ
អាត្មាអញបានធ្វើហើយ ។

សេចក្តីក្នុងព្រះវេជ្ជកថា

ព្រះសាមាថេរី ក៏បានសាងសន្សំនូវបុញ្ញាធិការ ទុកមកតាំងតែអំពីព្រះពុទ្ធអង្គមុនៗដូចគ្នាដែរ សន្សំកុសលដែលជាឧបនិស្ស័យនៃព្រះនិព្វានទុកក្នុងភពនោះៗ។ ព្រះនាងត្រាច់ទៅក្នុងសុគតិភពទាំងឡាយនោះឯង ក្នុងកាលនៃពុទ្ធប្បាទនេះ កើតក្នុងត្រកូលគហបតីមហាសាល ក្នុងក្រុងកោសម្ពី មាននាមថា សាមា ។ នាងសាមាធំឡើងបានជាមិត្តសម្លាញ់នឹងព្រះនាងសាមាវតី កាលដែលព្រះនាងសាមាវតីត្រូវបាត់បង់ជីវិត ក៏កើតសេចក្តីសង្វេគហើយចូលកាន់ផ្នួស ។ លុះបួសរួចហើយមិនអាចគ្របសង្កត់សេចក្តីសោកបាន ចេះតែនឹកដល់មិត្តសម្លាញ់ ភាពសោកសៅមិនបានផ្ទុះស្រាលឡើយ ព្រោះហេតុដូច្នេះទើបមិនអាចបានសម្រេចនូវអរិយមគ្គ ។

ក្រោយមក ព្រះនាងសាមាបានស្តាប់ឱវាទរបស់ព្រះអានន្តត្ថេរ ចម្រើនវិបស្សនា បានសម្រេចព្រះអរហត្ត

ព្រមដោយបដិសម្ព័ន្ធទាំងឡាយ ។ កាលបានសម្រេច
ព្រះអរហត្តហើយ ពិចារណាការបដិបត្តិរបស់ខ្លួន បាន
ពោលគាថាជាឧទាន ប្រកាសនូវការបដិបត្តិនោះ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ចតុក្កុដ្តំ បញ្ចក្កុដ្តំ
វិហារា ឧបនិក្ខមី** ដោយសេចក្តីថា យើងអង្គុយមនសិការ
ចម្រើនវិបស្សនាក្នុងវិហារដែលជាទីនេររបស់យើង មិន
អាចធ្វើសមណកិច្ចឱ្យដល់ទីបំផុតទៅបាន ទើបគិតថា
វិបស្សនារបស់យើង មិនអាចបន្តឡើងដល់មគ្គទៅបាន
ព្រោះមិនមានឧតុជាទីសប្បាយឬហ្ម បានចេញក្រៅវិហារ
៤ ដង , ៥ ដង រួមបានជា ៩ ដង ព្រោះហេតុនោះ ទើប
ព្រះថេរីពោលថា **អលទ្ធា ចេតសោ សន្និ ចិត្តេ
អវសវត្តិនិ** ដូច្នេះ ។

បទថា **ចេតសោ សន្និ** ក្នុងគាថានេះ ព្រះថេរី
ពោលសំដៅយក អរិយមគ្គសមាធិ ។

បទថា **ចិត្តេ អវសវត្តិនិ** ដោយសេចក្តីថា ធ្វើ
ការវិនាសិក្ករបស់យើង ឱ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុងអំណាចមិនបាន

ព្រោះមិនមានសេចក្តីព្យាយាមឱ្យស្មើជាកណ្តាល ។ បាន
ស្តាប់មកថា ព្រះសាមាថេរីនោះ ប្រឹងប្រែងព្យាយាមខ្លាំង
ហួសពេក ។

បទថា ឥស្សរ មេ អង្គធិ រត្និ ដោយសេចក្តីថា
ព្រះថេរីមិនខ្ជិលច្រអូសទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ចម្រើនវិបស្សនា
តាំងតែពីបានទទួលឱវាទក្នុងសម្ភាសន៍នៃព្រះអានន្តត្ថេរមក
បានចេញក្រៅវិហារក្នុងមួយយប់ ៤ ដង, ៥ ដង នៅមិន
បានសម្រេចគុណវិសេស ដោយមនសិការដែលប្រព្រឹត្ត
ទៅនោះ ទាល់តែក្នុងរាត្រីទី ៨ ទើបបាននូវសេចក្តី
ព្យាយាមស្មើល្អ ហើយធ្វើកិលេសទាំងឡាយឱ្យអស់ទៅ
តាមលំដាប់នៃមគ្គ ព្រោះហេតុនោះ ទើបព្រះថេរីពោល
ថា ឥស្សរ មេ អង្គធិ រត្និ យតោ ឥន្ទ្រា សមូហតា
ដូច្នោះឯង ។

ពាក្យដែលនៅសល់ មានន័យដូចដែលបានពោល
ហើយ ។

សូមអនុមោទនា !

បទគ្រឿងលំដាប់

១. នៅក្នុងព្រះអង្គកថា ព្រហ្មជាលសូត្រ ត្រង់ ពុទ្ធកិច្ច ៥ ប្រការ បានចែកពុទ្ធកិច្ចក្នុងបច្ច័មយាមនៃរាត្រី ជាបីចំណែក គឺចំណែកទីមួយ ទ្រង់ស្តេចយាងចង្រ្កម ដើម្បីសម្រួលឥរិយាបថ ។ ក្នុងចំណែកទីពីរ ទ្រង់យាង ចូលកាន់ព្រះគន្ធកុដិ ទ្រង់មានព្រះសតិសម្បជញ្ញៈសម្រេច សីហសេយ្យាសន៍ដោយផ្ទៀងទៅខាងស្តាំ ។ ក្នុងចំណែក ទីបី មានបាលីថា **តតិយកោដ្ឋាសេ បច្ចុដ្ឋាយ និសិទ្ធិស្វា បុរិមពុទ្ធានំ សន្តិកេ ទានសីលាទិវសេន កតាធិការ- បុគ្គលទស្សនត្ថំ ពុទ្ធចក្កុនា លោកំ វោលោកេតិ** ប្រែថា ក្នុងចំណែកទីបី (នៃបច្ច័មយាម) ព្រះអង្គទ្រង់ក្រោកឡើង ប្រថាប់គង់អង្គុយ ហើយព្រះអង្គទ្រង់ប្រមើល គឺត្រួត មើលសត្វលោកដោយពុទ្ធចក្កុ ជាប្រយោជន៍ដើម្បីបាន ឃើញបុគ្គល ដែលជាអ្នកសាងសន្សំនូវបុញ្ញាធិការទុកមក ដោយអំណាចទាននិងសីលជាដើម ក្នុងសម្ភារៈនៃព្រះពុទ្ធ

អង្គមុនៗ ។ នេះជាពុទ្ធកិច្ចក្នុងបច្ច័យយាម ។

២. ក្នុងអដ្ឋកថា អម្ពដ្ឋសូត្រ ទិយនិកាយ

ក្នុងកាលនោះ ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ជឿរាយ
សំណាញ់ព្រះញាណទៅក្នុងមិនលោកធាតុ ទ្រង់ឃើញ
ពួកសត្វដែលជាអ្នកមានពូជ គួរនឹងត្រាស់ដឹងបាន ។
ព្រាហ្មណ៍ឈ្មោះបោក្ខរសាតិចូលទៅក្នុងសព្វញ្ញតញ្ញាណ
ព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់ពិចារណាមើលថា ព្រាហ្មណ៍
នេះប្រាកដក្នុងសំណាញ់ញាណរបស់យើង តើគេមាន
ឧបនិស្ស័យដែរទេឬ ទ្រង់ទតព្រះនេត្រឃើញឧបនិស្ស័យ
នៃសោតាបត្តិមគ្គ ។

៣. ក្នុងព្រះអដ្ឋកថា សុត្តនិបាត កសិការទ្វាជ-
សូត្រ បានចែកបច្ច័យយាមនៃរាត្រីជា ៤ ចំណែក ចំណែក
ទី ១ ទ្រង់អធិដ្ឋានចង្អុល ចំណែក ទី ២ ស្តេចចូលកាន់
ព្រះគន្ធកុដិ ទ្រង់មានព្រះសតិសម្បជញ្ញៈសម្រេចសីហ-
សេយ្យាសន៍ដោយផ្ទៀងទៅខាងស្តាំ ចំណែកទី ៣ ទ្រង់
ញ៉ាំងពេលឱ្យកន្លងទៅដោយផលសមាបត្តិ ចំណែកទី ៤

ទ្រង់ចូលមហាករុណាសមាបត្តិ ត្រួតមើលសត្វលោក
ដោយពុទ្ធចក្ខុ ដែលមានធូលីតិចក្នុងភ្នែក ឬមានធូលី
ច្រើនក្នុងភ្នែក ។ (ក្នុងអដ្ឋកថាព្រហ្មជាលសូត្រ ទំនងជា
គួបផលសមាបត្តិចូលក្នុងចំណែកទី ៤ ទើបសម្តែងតែ ៣
ចំណែក) ។

ឯវមិមស្ស បច្ឆាភត្តកិច្ចស្ស លោកវោលោកន-
សទ្ធាតេ ចតុត្ថភាគាវសានេ ពុទ្ធខម្មសង្ខេបសុ ទាន-
សីលឧបោសថកម្មាទិសុ ច អភតាធិការេ ច ភតាធិការេ
ច អនុបនិស្សយសម្បន្តេ ច ឧបនិស្សយសម្បន្តេ ច
អវហត្ថបនិស្សយសម្បន្តេ ច សត្តេ បស្សិតុំ ពុទ្ធចក្ខុនា
លោកំ វោលោកេន្តោ ភសិការន្ទាវំ ព្រាហ្មណំ អវហត្ថ-
បនិស្សយសម្បន្តំ និស្វា ។

ក្នុងទីបំផុតនៃចំណែកទី ៤ ពោលគឺការពិចារណា
ត្រួតមើលលោកនៃបច្ឆាភត្តកិច្ចនេះ យ៉ាងនេះហើយ ទ្រង់
ត្រួតមើលសត្វលោកដោយពុទ្ធចក្ខុ ដើម្បីទ្រង់ឃើញសត្វ
ទាំងឡាយដែលនៅមិនទាន់បានធ្វើអធិការ (គឺមិនទាន់

បានសាងសន្សំនូវបុណ្យាធិការ) និងបានធ្វើអធិការ ក្នុង
ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ក្នុងទាន សីល
ឧបោសថកម្មជាដើម ទាំងដែលជាបុគ្គលមិនបានដល់ព្រម
ដោយឧបនិស្ស័យផង បុគ្គលដល់ព្រមដោយឧបនិស្ស័យ
ផង និង បុគ្គលដែលដល់ព្រមដោយឧបនិស្ស័យនៃព្រះ-
អរហត្តផង ។ ទ្រង់ទតឃើញកសិការទ្វាជព្រាហ្មណ៍ គឺជា
អ្នកដល់ព្រមដោយឧបនិស្ស័យនៃព្រះអរហត្ត ។

៤. ក្នុងបិដកលេខ ៨៣, ទំព័រ ២៣៥

ភគវេរោ ច បុគ្គលោ អភព្វាគមនោ បុគ្គល
ជាអភព្វាគមនៈ តើដូចម្តេច ។ (អភព្វាគមនោ គឺបុគ្គល
ដែលមិនគួរដល់ការបានសម្រេចមគ្គផល) ។

យេ តេ បុគ្គលា ភម្មាវរណេន សមន្តាគតា
បុគ្គលណា ប្រកបដោយគ្រឿងរារាំងគឺកម្ម ។

ភិលេសាវរណេន សមន្តាគតា ប្រកបដោយ
គ្រឿងរារាំងគឺកិលេស ។

វិធាភាវរណេន សមន្តាគតា ប្រកបដោយគ្រឿង

រារាំងគឺវិបាក ។

អសង្ខារ ជាអ្នកមិនមានសទ្ធា ។

អច្ចន្តិកា មិនមានឆន្ទៈ ។

តុប្បញ្ញា ជឿ មានបញ្ញាអាប័អន់ ល្អឯខ្មៅ ។

អតព្វា និយាមំ ឱក្កមិតុំ កុសលេសុ ធម្មេសុ
សម្មត្តំ គឺ មិនគួរឈានចុះកាន់សម្មត្តនិយាមក្នុងធម៌ជា
កុសលទាំងឡាយ ។

ឥមេ តុច្ចន្តិ បុគ្គលា អតព្វាគមនា បុគ្គលទាំង
នេះ ហៅថា អភព្វាគមនបុគ្គល ។

ព្រះអង្គកថា ពន្យល់សេចក្តីដូចតទៅ ៖

វិនិច្ឆ័យក្នុងនិទ្ទេសនៃ អតព្វាគមនបុគ្គល បុគ្គល
ណាមិនគួរដើម្បីនឹងសម្រេចនូវសម្មត្តនិយាម (អរិយមគ្គ)
ហេតុនោះ បុគ្គលនោះទើបឈ្មោះថាអភព្វាគមនបុគ្គល។
បទថា កម្មាវរណន ប្រែថា ដោយកម្មដែលជា

គ្រឿងរាវាំង បានដល់អនន្តរិយកម្ម ៥ យ៉ាង ។

បទថា **ភិលេសាវរណេន** ប្រែថា ដោយកិលេស
ជាគ្រឿងរាវាំង បានដល់ និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ ។

បទថា **វិណកាវរណេន** ប្រែថា ដោយវិបាកជា
គ្រឿងរាវាំង បានដល់ បដិសន្ធិដោយអហេតុកៈ និង
ទុហេតុកចិត្ត ។

បទថា **អសង្ខារ** ប្រែថា បុគ្គលមិនមានសទ្ធា
បានដល់ បុគ្គលដែលរៀនចាកការជឿក្នុងព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌
និងព្រះសង្ឃ ។

បទថា **អច្ចន្ធិកា** ប្រែថា បុគ្គលមិនមានឆន្ទៈ
បានដល់ បុគ្គលដែលរៀនចាកការពេញចិត្តក្នុងកត្តកម្ម-
តាកុសល (មិនមានបំណងប្រាថ្នានឹងធ្វើនូវកុសល) ។
រៀនជនក្នុងជម្ពូទីបចេញហើយ បុគ្គលទាំងនោះដែលនៅ
ក្នុងទីប ៣ ទៀត គឺជាពួកមនុស្សដែលឈ្មោះថា ចូល
ដល់ ភាពជាបុគ្គលមិនមានឆន្ទៈ ។

បទថា **ទុច្ចរិយា** ប្រែថា មានបញ្ញាអាប់អន់ បាន

ដល់វៀរចាកភវង្គប្បញ្ញា ។

បទថា ជន្មា ប្រែថា ល្ងង់ខ្លៅ (អដ្ឋកថាអត់បាន
ពន្យល់ទេ) ។

បទថា អតព្វា ប្រែថា បុគ្គលមិនគួរ បានដល់
មិនបានឧបនិស្ស័យនៃមគ្គនិងផល ។

បទថា និយាមំ បានដល់ មគ្គនិយាម ។

បទថា ឱក្កមិត្តំ ដោយសេចក្តីថា មិនគួរដើម្បីនឹង
ឈានចុះ គឺឈានចុះទៅកាន់និយាម ពោលគឺ សម្មត្ថៈ
ក្នុងធម៌ទាំងឡាយដែលជាកុសលដើម្បីនឹងតាំងមាំក្នុងមគ្គ
ផលនោះបាន ។ (ឱក្កមិត្តំ ប្រែថា ឈានចុះ) ។

និទ្ទេសនៃ ភព្វាគមនបុគ្គល បណ្ឌិតគប្បីជ្រាប
ដោយន័យបដិបក្ខអំពីពាក្យដែលពោលហើយ ។ ព្រះដ៏-
មានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ទុកក្នុងទុកៈនេះ យ៉ាងនេះថា

បុគ្គលណា ធ្វើបញ្ជានន្តរិយកម្ម ១ ជាបុគ្គល
និយតមិច្ឆាទិដ្ឋិ ១ បុគ្គលបដិសន្ធិដោយអហេតុកៈនិង
ទុហេតុកចិត្ត ១ បុគ្គលមិនជឿព្រះរតនត្រ័យមានព្រះ-

ពុទ្ធករណៈជាដើម ១ ការពេញចិត្តដើម្បីនឹងធ្វើនូវកុសល
នៃបុគ្គលណាមិនមាន ១ បុគ្គលមានភវង្គប្បញ្ញាមិន
បរិបូណ៌ ១ ឧបនិស្ស័យមគ្គផលនៃបុគ្គលណាមិនមាន ១
បុគ្គលទាំងនោះ សូម្បីទាំងអស់ជាបុគ្គលមានភព្វវិបរិត
មិនគប្បីឈានចុះកាន់សម្មត្តនិយាមធម៌^{១)}ឡើយ ដូច្នេះ
ឯង ។

៥. ពេលមួយ ព្រះតថាគតស្តេចយាងពីក្រុង
សាវត្ថីទៅក្រុងពារាណសី ព្រមដោយភិក្ខុសង្ឃជំច្រើន ។
នៅរវាងផ្លូវ ព្រះអង្គទ្រង់ឈប់នៅជិតទេវស្ថានមួយទ្រង់
ព្រះញញឹម ។ ព្រះតថាគតទ្រង់សម្តែងយដិការសូត្រក្នុង
មជ្ឈិមនិកាយ ព្រះអង្គត្រាស់ថា ទីនេះធ្លាប់មានវត្តមួយ
ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធកស្យបទសពលធ្លាប់គង់នៅ ហើយ
ព្រះអង្គក្នុងកាលនោះ ជាជោតិបាលមាណព បួសក្នុងវត្ត
នោះឯង ចំពោះព្រះភក្ត្រនៃព្រះកស្យបសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

១- សម្មត្តនិយាម ធម្មា = ពួកធម៌មានសភាពត្រូវហើយទៀង
បានដល់ លោកុត្តរកុសលចិត្ត ២០ ដូង ចេតសិក ៣៦ ។

មានព្រាហ្មណ៍ម្នាក់ បានមកថ្វាយបង្គំនូវទេវស្ថាន
 ព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់សួរថា ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ អ្នក
 សម្គាល់ទីនេះថាជាអ្វី ? ព្រាហ្មណ៍ទើបក្រាបទូលថា
 បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គថ្វាយបង្គំដោយ
 តាំងចិត្តថា ទីនេះជាចេតិយស្ថានតាមប្រពៃណីរបស់ពួក
 ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ឱ្យព្រាហ្មណ៍
 រីករាយសប្បាយចិត្តថា ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ អ្នកថ្វាយបង្គំ
 ស្ថានទីនេះ ជាអំពើល្អហើយ ។

ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់និម្មិតនូវព្រះចេតិយមាស
 របស់ព្រះកស្សបទសពល កម្ពស់មួយយោជន៍នៅក្នុង
 អាកាស ទ្រង់សម្តែងឱ្យមហាជនឃើញហើយត្រាស់ថា
 ម្ចាស់ព្រាហ្មណ៍ ការបូជានូវបុគ្គលគួរបូជាបែបនេះ រមែង
 សមគួរជាង ដោយពិត ។ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ព្រះគាថា^(១)

បូជារមោ	បូជយតោ	ពុទ្ធន្ទ	យទិ ច សាវតេ
បបព្វសមតិក្កន្តេ		តិទ្គន្តសោភបរិន្ទវេ	

១- បិដកលេខ ៥២, ទំព័រ ៦២ ពីរព្រះគាថាក្រោយគេ ។

តេ តាធិសេ បូជយតោ និព្វតេ អកុតោតយេ

ន សក្កា បុព្វំ សទ្ធាតំ ឥមេត្តមចិ កេនចិ ។

កាលបុគ្គលបូជា ដល់បូជារហបុគ្គល គឺបុគ្គល ដែលគួរបូជា បានដល់ព្រះពុទ្ធ ឬសាវ័ករបស់ព្រះពុទ្ធដែល កន្លងផុតបបព្វធម៌ (គឺធម៌ធ្វើឱ្យវង្សៈយឺតយូរ បានដល់ តណ្ហា មានៈ ទិដ្ឋិ) ទាំងដែលកន្លងផុតនូវសេចក្តីសោក និងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួលបានហើយ ឬ បុគ្គលកាលបូជាដល់ បុគ្គលដែលគួរបូជាទាំងនោះ ជាបុគ្គលប្រកបដោយ តាទិតុណ^(១) មិនមានភ័យអំពីទីណាៗ សូម្បីនិព្វានទៅ ហើយ បុគ្គលណាមួយ មិនអាចរាប់បុណ្យថា បុណ្យនេះ មានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ បានឡើយ ។

អដ្ឋកថាពន្យល់សេចក្តីថា បុណ្យរបស់បុគ្គលដែល ជាអ្នកបូជានូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាដើម កាលដែលព្រះអង្គ គង់ព្រះជន្មនៅក្តី និង កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់និព្វានទៅ ហើយ ដោយខន្ធបរិនិព្វានក្តី អ្នកណាៗ ក៏មិនអាចរាប់

១- តាទិតុណ = គុណកន្លងផុតបបព្វធម៌និងកន្លងសោកបរិទេវៈ។

បាន ។ សក្តិទេវរាជ បានអះអាងក្នុងសេចក្តីនេះថា
ព្រោះសេចក្តីជ្រះថ្លានៃចិត្តស្មើគ្នា ។

នៅពេលចប់ព្រះធម៌ទេសនា ព្រាហ្មណ៍ដែលបាន
ថ្វាយបង្គំនូវទេវស្ថាននោះ ក៏សម្រេចនូវសោភាបត្តិផល។
ព្រះចេតិយមានកម្ពស់មួយយោជន៍ បានតាំងនៅក្នុង
អាកាសនោះរហូត ៧ ថ្ងៃ ពួកមនុស្សយ៉ាងច្រើនបានបូជា
ព្រះចេតិយ ដោយប្រការផ្សេងៗ រហូត ៧ ថ្ងៃនោះឯង ។
កាលដែលព្រះចេតិយនិម្មិតនោះបាត់ទៅ ក៏មានព្រះចេ-
តិយសិលាមួយដ៏ធំ បានកើតមានឡើងក្នុងទីនោះ (កន្លែង
ព្រះអង្គត្រាស់សម្តែងយជិការសូត្រ) ។ ប្រជាសត្វ ៨៤០០០
បានលុះធម្មាភិសម័យ សម្រេចមគ្គផលក្នុងទីនោះដែរ ។

សូមអនុមោទនា !

(ចប់ព្រះវិចិត្រនា ភាគទី ១)

១~ ត្រៀមឡើងយន្តហោះ

ចំណូលចិត្តផ្សេងចំណងបាច់ផ្កា	រៀបថ្វាយទេវតារក្សពាក្យពិត
ទេវតាកំណើតបង្កើតជីវិត	នៅឆ្ងាយឬជិតដោយមេត្តា ។
រលកដូងចិត្តដិតដោយសទ្ធា	ទោះក្តៅរងាឈឺជាម្តេចម្តា
រង់ចាំថ្ងៃខែដែលប៉ងប្រាថ្នា	ធ្វើធម្មយាត្រានាដែនដីព្រះ ។
ថ្ងៃចេញទៅពិតជិតចូលមកដល់	រៀបចំភោគផលតម្កល់ក្នុងផ្ទះ
វាលិសសោចាក់ទុកដាក់ប្រាក់មាស	ដែលមាន ខ្លះៗ សម្រាប់បូជា ។
ព្រលឹមជិតភ្លឺពួស្សរសំឡេង	ការងារផ្សេងៗលើកលែងមួយក្រា
រៀបចេញដំណើរទៅដើរជុំគ្នា	នៅលើទីធ្លានាលយន្តហោះ ។
ទាំងបងប្អូនពិតទាំងមិត្តជិតឆ្ងាយ	ចូលរួមសប្បាយជូនដោយចិត្តស្មោះ
បុណ្យជួយរុញច្រានបានជួបភ្នែកស្រស់	បានឡើងយន្តហោះដូចចិត្តដែលចង់ ។
ធ្លាប់ឃើញសត្វស្លាបហើរឆាបរកស៊ី	ហើរដោយស្លាបពីរជើងរុញក្រញូង
បក្សីស្លាបបួនខ្នងដែកមានកង់	ងើបក្បាលឆ្ពោះត្រង់តម្រង់វេហា ។
ហោះឡើងខ្យល់បឺតភើតពោះកន្លង	ភ័យផងអរផងចងជាប់ជើងម៉ាំ
ត្រចៀកឡើងហ៊ឹងតឹងខុសធម្មតា	ខះ ក រកថា យ៉ាងណាពុំត្រូវ ។
ខ្លួនធំជាងផ្ទះអាចហោះឡើងបាន	នាំមនុស្សប៉ុន្មានបានហោះឡើងទៅ
ខ្ពស់ហួសពពកយកមេឃជាផ្លូវ	ក្នុងអាកាសជ្រៅពុំឃើញដីឡើយ ។
រំលងព្រៃធំភ្នំខ្ពស់បំផុត	ទាំងមហាសមុទ្រឆ្លងផុតឃើញត្រើយ
បន្ទាប់ខ្លួនចុះភើតពោះទៀតហើយ	ដល់ដីទើបស្បើយរហើយចិន្តា ។

ទីដែលប៉ុនប៉ងបានឆ្លងមកដល់	សន្សំកុសលយល់ហើយជ្រះថ្លា
មកដល់ពុទ្ធស្ថានបានដូចប្រាថ្នា	ធ្វើធម្មយាត្រាមកថ្វាយបង្គំ ។
ទេវតាទាំងឡាយសូមជួយរក្សា	ក្រុមធម្មយាត្រានៃពួកយើងខ្ញុំ
ឱ្យបានសុខសាន្តហើយបានសន្សំ	កុសលបុណ្យធំឧត្តមថ្លៃថ្នា ។
ឧបសគ្គទាំងឡាយច្រើនឱ្យឆ្ងាយទៅ	កុំមកឆានៅក្រុមធម្មយាត្រា
បុណ្យថ្នាក់សីលទានបានជួយរក្សា	បរិស័ទគ្រប់គ្នាជ្រះថ្លាកន្លង ។
សូមឧទ្ទិសផលដល់ញាតកា	មាតាបិតាគ្រួសារប្អូនបង
សូមសុខសប្បាយកុំឱ្យមានហ្មង	សូមបុណ្យចម្លងឆ្លងផុតទុក្ខភ័យ ។
	ដោយឧបាសក គុយ សុវណ្ណ

២. ធម្មយាត្រាទាត្រីក្នុងធាន

ឡានតូចមួយខ្សែបើកដង្ហែទៅ	ឡានធំទុកនៅព្រោះទៅពុំបាន
ដល់ភូមិមួយជ្រៅត្រូវអស់ផ្លូវឡាន	ស្តាយបាយឱ្យបានទឹកមានគ្រប់ដៃ ។
ដើរកាត់ផ្លូវដែកបំបែកគ្នាឆ្លង	លើកជើងមួយម្តងកន្លងដែករ៉ៃ
ត្បុលក្រោមរថភ្លើងញាប់ជើងញាប់ដៃ	សន្សំសំចៃទឹកលែឱ្យហើយ ។
កណ្តាលថ្ងៃក្តៅដើរទៅឡើងភ្នំ	ពុំមានជំរំឈើធំជ្រកឡើយ
ភ្នំកុក្កដាបានដង្ហោយហៅហើយ	ឮសូរឆ្លើយៗព្យោមអើយខំឡើង ។
ដង្ហើមតាមមាត់ហត់ខុសធម្មតា	ញើសជោកកាយាជ្យាភ្នែកចុកជើង
ឡើងឈរឡើងឈប់ម្តប់ឈើរឿងៗ	អ្នកដឹកនាំយើងឡើងចាំការពារ ។

មានទង់សាសនាកម្ពុជាដូចចិត្ត
 យូរៗ ឮសូរ អនុមោទនា
 ថ្មីធំនៅពាំងរាំងផ្លូវទាំងអស់
 ច្រកដូចជញ្ជាំងពីរផ្ទាំងសិលា
 ថ្មភ្នំរំហកបំបែកជាបី
 ព្រះមហាកស្សបៈមុននិព្វានទៅ
 ឱ្យភ្នំបីក្តោបស្រោបរូបព្រះអង្គ
 រហូតដល់ព្រះសិរាវរុមេត្រីយ
 ក្រុមធម្មយាត្រាឡើងដល់លើភ្នំ
 បាយទឹកមានស្រេចមិនបាច់មានភ្លើង
 សូមថ្វាយបង្គំឧត្តមស្មោះស្ម័គ្រ
 ទោះកាយនៅពិត តែឥតដង្ហើម
 យើងខ្ញុំពុំអាចឃើញព្រះអង្គឡើយ
 លើភ្នំថ្មពាំងក្រោមផ្ទាំងថ្មដា
 សូមលំឱនកាយថ្វាយបង្គំលា
 ក្រែងលោយើងខ្ញុំឡើងលើភ្នំបី
 សូមលាព្រៃភ្នំប្រជុំភ្នំបី
 ភ្នំកុក្កដបាទសង្វាតផុលផុស
 សូមសុខសួស្តីសិរីថ្កើងថ្កាន

ឡើងមុនក្រោយពិតឆ្ងាយជិតចាំគ្នា
 សាធុ តត្ថា ពិតជាជ្រះថ្លា ។
 ច្រកមួយប្រឡោះចន្លោះថ្មដា
 ប្រឡោះប៉ុនស្មាស្រវាំឡើងទៅ ។
 ផុសផុតពីដីបីដូចលំនៅ
 អធិដ្ឋាននៅកណ្តាលភ្នំបី ។
 ទាំងចីវរស្បង់សន្ធឹកក្នុងដី
 ព្រះពុទ្ធត្រាស់ថ្មីព្រះប្រទានភ្លើង ។
 មកប្រមូលផ្តុំបាយជុំក្រុមយើង
 បាយហើយពួកយើងបូជាចាប់ផ្តើម ។
 ព្រះមហាកស្សបៈសាវ័កដ៏ឆ្នើម
 ស្ថិតក្រៀមបួរហើមស្ងួតសើមម្តេចម្នា ។
 បានឡើងដល់ហើយគួរឱ្យជ្រះថ្លា
 ស្តាប់ធម៌ទេសនាបូជាចេតិយ ។
 ខុសឆ្គងម្តេចម្នាសូមត្រាប្រណី
 លើព្រះអង្គក្តីសូមខមាទោស ។
 សូមសុខសិរីដោយក្តីសន្តោស
 សាងផ្លូវឡើងចុះបណ្តុះសទ្ធា ។
 ដល់ញាតិសន្តានឱ្យបានគ្រប់គ្នា

ផលឡើងភ្នំហត់កម្សត់មួយក្រា

សូមសុខគ្រប់គ្នាចុះក្រាអវិសាន ។

ដោយឧបាសក គុយ សុវណ

៣- ធម្មយាត្រានាភ្នំគិល្បក្នុង

លើកទង់ត្រីចុះពីរថយន្ត

នេត្រាគយគន់បន្ទាន់ឡើងទៅ

លើភ្នំគិល្បក្នុងរករកផ្លូវ

ទាន់ពេលឥឡូវមិនសូវមានគ្នា ។

ឥតនៅបង្អង់តម្រង់ជួរចូល

របងបង្គោលដែកមូលព័ទ្ធពារ

ដល់មុខទ្វារកិលបង្វិលដែកទ្វារ

ឡើងជិះតភ្ជាប់ដូចជាហ៊ីហា ។

ក្រឹកក្រក់ៗ ដាក់មនុស្សទៅដល់

ថ្វាយបង្គំគាល់ដល់ព្រះសាស្តា

ចេតិយជប៉ុនដឹងគុណសាសនា

សាងដោយថ្មដានៅនាខ្នងភ្នំ ។

បន្តដំណើរដើរដោយថ្មើរជើង

ចុះកាត់ព្រៃស្តើងឡើងទៅជួបជុំ

នៅព្រះគន្ធកុដិបរិសុទ្ធមនោរម្យ

ក្រាបថ្វាយបង្គំសូត្រធម៌នមស្តារ ។

ដើរប្រទក្សិណព្រះគន្ធកុដិ

នៅទីបំផុតស្តាប់ធម៌ទេសនា

កុដិព្រះអានន្តជិតព្រះសាស្តា

សល់តែថ្មដានៅទីបំផុត ។

ចុះមកគឺល្អាងសូករខាតា

ល្អាងផ្ទាំងសិលាព្រះសារីបុត្ត

ទ្រង់គង់នៅបានជាឋានបរិសុទ្ធ

បញ្ឆោមោះមុតជាទីជ្រះថ្លា ។

គុហាថ្មដាព្រះមហាមោគ្គល្លាន

ឬទីព្រះអង្គមានឈានដ៏អស្ចារ្យ

ឯទេវទត្តក្សត់ព្រះសាស្តា

គាស់ដុំសិលាប្រាថ្នាឱ្យពារ ។

ប៉ងធ្វើគុតព្រះគាស់ថ្មធ្លាក់លើ	ព្រោះចង់ឡើងធ្វើជាព្រះភគវា
កម្ទេចខ្លាតទៅត្រូវព្រះបាទា	ក៏នៅជិតគ្នាគុហានោះដែរ ។
ជិតល្អាងថ្មដាព្រះមហាមោគ្គល្លាន	បន្តិចមកមានស្ពានឈើនៅក្បែរ
ជ្រោះទម្លាក់ចោរនៅទីនោះដែរ	មានរឿងហូរហែដែលគួរសង្ខេប ។
បុណ្យជួយរុញច្រានឱ្យបានមកដល់	បានដឹងបានស្គាល់ឃើញផ្ទាល់នឹងភ្នែក
គួរឱ្យអស្ចារ្យជ្រះថ្លាពន់ពេក	សូមមារកុំជ្រែកបំបែកបុណ្យនេះ ។
	ដោយឧបាសក គុយ សុធន

៤~ ធម្មយាត្រានស្សនស្ទីងអចិរវតី

ក្រុមធម្មយាត្រាជ្រះថ្លាសាថ្មី	ដល់ក្រុងសាវតីហឫទ័យសប្បាយ
ប៉ងប្រាថ្នាទៅទោះនៅជិតឆ្ងាយ	ពុទ្ធស្ថានទាំងឡាយក្លាយជាមនោរម្យ ។
ព្រះសង្ឃចាត់ចែងកន្លែងត្រូវទៅ	ឡានតូចនាំផ្លូវទៅតាមផ្លូវលំ
វាងគេចផ្លូវខូចដូចរន្ធបាយខ្ញុំ	រថយន្តធំៗ ពុំអាចទៅបាន ។
ស្ទឹងមានជម្រៅរាក់ជ្រៅយ៉ាងណា	ធ្លាប់ស្តាប់ទេសនាសាស្ត្រាធ្លាប់អាន
ចង់ទៅមើលស្ទឹងត្រូវពីងកូនឡាន	ប្រវត្តិស្ទឹងបាននិទានមកថា ។
នាងបដាចារកូនមហាសេដ្ឋី	រត់តាមស្វាមីដោយក្តីស្នេហា
ចាកចេញចោលញាតិមាតាបិតា	ពូជពង្សវរ្ម័នអ្នកក្រុងសាវតី ។
នាងមានប្រវត្តិកម្សត់អស្ចារ្យ	បែកក្រុមគ្រួសារហើយស្លាប់ស្វាមី
កូនស្លាប់នៅស្ទឹងអចិរវតី	កូនបងលង់ក្ស័យកូនខ្ចីសត្វខ្ចាំ ។

គួរឱ្យស្រណោះរស់ជាតិជាស្រី
 ប្តីស្លាប់ក្នុងព្រៃព្រាត្រីពស់ខាំ
 គួរឱ្យអាណោចអាណិតនាងណាស់
 តែបែរទៅជាត្រូវថែមទុក្ខព្រួយ
 ព្យុះភ្លៀងបោកបាចកាចឥតប្រណី
 បាក់ផ្ទះកម្សត់សង្កត់មរណា
 ដំណឹងចុងក្រោយនាំឱ្យចិត្តស្រី
 រហូតអស់គ្រឿងបិទបាំងនានា
 តែបុណ្យមិនខ្វះកំណត់ដំណើរ
 ដល់វត្តជេតពនជួបព្រះជិនស្រី
 មានរឿងចត់ជួរវិទូឌុះ
 សម្លាប់សក្យៈ ហើយត្រឡប់វិញ
 ស្រមោចបែងចែកបំបែកទីតាំង
 ទឹកក្នុងចូលស្ទឹងអចិន្តរិទ្ធិ
 ឥឡូវពេលនេះក្រុមធម្មយាត្រា
 ស្ទឹងមានប្រវត្តិកត់រឿងនានា
 ទស្សនាដងស្ទឹងអចិន្តរិទ្ធិ
 ស្ទឹងឈ្មោះដដែលនៅដល់ឥឡូវ

ស្លាប់កូនស្លាប់ប្តីស្មារតីនៅចាំ
 កូនពីរជួបកម្មស្លាប់ពេលតែមួយ ។
 ប្រាថ្នាទៅផ្ទះក្រែងមានញាតិជួយ
 ម៉ែឪបងមួយស្លាប់យ៉ាងខ្លោចផ្សា ។
 ក្នុងពេលវាត្រីប្រល័យសង្ខារ
 បងប្រុសមាតាបិតាជុំគ្នា ។
 វង្វេងស្មារតីស្រីឆ្កួតលិលា
 ក្មេងៗ នាំគ្នាគប់នាងនឹងដី ។
 នាំជើងនាងដើរឆ្ពោះក្រុងសាវត្ថី
 ប្រោសឱ្យស្មារតីស្រីមានឡើងវិញ ។
 ខឹងពួកសក្យៈ ចាំជាក់ម្នោម្នោញ
 ដេកពេញមាត់ស្ទឹងក្នុងពេលវាត្រី ។
 បាបតិចបាបខ្លាំងស្ទឹងតាំងកាត់ក្តី
 អ្នកចិត្តអប្រិយក្ស័យក្នុងគង្គា ។
 បានមកទស្សនាស្ទឹងនោះគ្រប់គ្នា
 កាលព្រះភគវាគង់ធម្មានៅ ។
 ឆ្លងស្ពានឬស្សីក្រាលចំបើងទៅ
 បរិស័ទតែងទៅនឹករឿងបដាថារ ។

ដោយឧបាសក គុយ សុឆន

៥. ធម្មយាត្រាទទួលព្រះសារីរិកធាតុ

<p>ពន្លឺរស្មីនៃដួងសុរិយា រហូតបានងារថាជាពេលថ្ងៃ សុរិយាពិតណាស់ភ្លឺច្បាស់ពេកក្រៃ ព្រះធម៌ថ្លៃថ្លាបញ្ចាមានគ្រប់ ព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ត្រាស់ក្នុងលោកា ព្រះធម៌ផ្លូវផងព្រះអង្គប្រទាន បរិស័ទទាំងឡាយសប្បាយបូជា ជួបព្រះអង្គពិតកើតចិត្តជ្រះថ្លា យើងខ្ញុំទាំងឡាយសប្បាយកន្លង ធ្វើធម្មយាត្រាប្រាថ្នាកុសល ចំណង់ឥតន័យចង់អ្វីដែលអត់ ធ្វើម្តេចជួបជាក់ព្រះភក្ត្រព្រះអង្គ តែទោះយ៉ាងណាថាត់ថាសំណាង ថាព្រះពុទ្ធមាននិព្វានមែនហើយ ព្រះធាតុព្រះអង្គព្រះសង្ឃប្រទាន អារាធនាទ្រង់ព្រះអង្គយាងទៅ ព្រលឹមឡើងរះដួងព្រះសុរិយា តុបតែងរាងកាយស្រស់ស្រាយគ្រប់គ្នា</p>	<p>រះឡើងកាលណាភ្លឺអស្ចារ្យក្រៃ ពេលអស់រស្មីឱ្យន័យថាយប់ ។ តែបានត្រឹមថ្ងៃដល់ជិតព្រលប់ ដោះស្រាយថ្ងៃយប់ឆ្លងភពជាយាន ។ អង្គព្រះសាស្ត្រាទេសនាទូន្មាន ព្រះសង្ឃកើតមានប្រធានសាសនា ។ អ្នកមានសទ្ធាបើកទ្វារបញ្ចា ស្តាប់ធម៌ទេសនាសម្រេចមគ្គផល ។ បានជិះហោះឆ្លងវិលងមកដល់ ចង់ជួបចង់ស្គាល់ចង់គាល់ព្រះអង្គ ។ ចង់ហួសកំណត់ហត់ព្រោះចំណង់ ត្បិតព្រះពុទ្ធទ្រង់និព្វានយូរហើយ ។ ព្រោះបានភស្តុតាងអាងសម្រាប់ឆ្លើយ ព្រះធាតុនៅឡើយរហូតឥឡូវ ។ ព្រះអង្គនិព្វានមានព្រះធាតុនៅ ជាមួយកូនចៅទៅកម្ពុជា ។ ក្រុមធម្មយាត្រាសន្យាវេលា កាន់ភ្លេងមាលាចាំបូជាថ្វាយ ។</p>
--	---

មនោរម្យជុំជាតិព្រះធាតុយាងដល់	បានជួបឃើញផ្ទាល់រីករាយសប្បាយ
បានបូជាផងមើលផងឥតណាយ	ទោះនៅជិតឆ្ងាយរៀងរាយជួរគ្នា ។
បូជាបានស្រេចសម្រេចបំណង	ដង្ហែចម្លងរំលងគង្គា
មហាសមុទ្រធំធេងមហិមា	មកកម្ពុជានាពេលឥឡូវ ។
ព្រះមហាគន្ធកុដិបន្ទុទ្ធសទ្ធា	សាងអារាធនាយាងព្រះធាតុទៅ
គោរពបូជាតម្កល់ទុកនៅ	ទុកឱ្យកូនចៅ នៅជិតសាស្តា ។
យើងខ្ញុំគ្រប់ប្រាណដែលបានរៀបចំ	បុណ្យដ៏ឧត្តមនៃធម្មយាត្រា
សូមជូនបុណ្យព្យាតិជូនជាតិខេមរា	អ្នកដែលជ្រះថ្លាប្រាថ្នាសុខសាន្ត ។
ព្រះធាតុយាងដល់តម្កល់បុស្សក	សូមឱ្យបានសុខកុំរំឱស្នាន
ត្រជាក់ត្រជុំឧត្តមឡើងថ្កាន	ចម្រើនមានបានសុខសាន្តតទៅ ។
	ដោយឧបាសក គុយ សុឆន

៦. ធម្មយាត្រាទាន្តិសុបនក្នុង

សុមនក្នុងមហាគិរី	ភ្នំខ្ពស់ទីពឹងនៅស្រីលង្កា
ទោះបីភ្នំខ្ពស់ជ្រោះជ្រៅយ៉ាងណា	ប្រាថ្នាទៅតាមរកស្នាមព្រះអង្គ ។
មេឃមីរស្រទំភ្នំបាំងសុរិយា	ផ្លូវស្រៀវអស្ចារ្យមាគ៌ាខ្សែនខ្វែង
វិលឡើងវិលចុះខុសពីផ្លូវត្រង់	ពេលឡានវិលកង់ចង់ក្អួតចង់ភ័យ ។
ចម្ការតូចធំលើភ្នំទាបខ្ពស់	គយគន់សម្រស់ទេសភាពព្រឹក្សព្រៃ
ល្អតែសំឡេងបក្សាបក្សី	ផ្ទះសំណាក់ថ្មីចំណីទេសចរ ។

មើលចម្ការតែហូរហែតាមភ្នំ	ទឹកជ្រោះតូចធំរណ្តឹងថ្ម
តាមចង្កេះភ្នំជួរវិល់បន្ត	ផ្កាឈើគ្រប់ពណ៌សម្បូរម្តុំជាតិ ។
រំលងច្រើនជ្រោះឡើងចុះច្រើនភ្នំ	បានឈប់ជួបជុំមុំផ្សារជុំព្យាបាល
មានលក់ទំនិញចុះទិញព្រោងព្រាត	សម្ភាយហួសមាឌឆ្លៀតជួលគេសែង ។
ឡើងតាមដំណើរថ្មើរជើងរហូត	ភ្នំសុមនកូដខ្ពស់គួរស្ងប់ស្ងែង
ដល់ចង្កេះភ្នំពពកបែកផ្សែង	មានគេមានឯងចម្រុះជាតិសាសន៍ ។
ប្រឹងឡើងអស់ជើងយើងយកដៃជួយ	ថែមឈើច្រត់មួយជួយដោលបានខ្លះ
ជួលអ្នកជួយចាប់សម្រាប់ប្តូរផ្លាស់	ជួយដល់ចាស់ៗខ្លះសែងខ្លះគ្រាហ៍ ។
ហត់ហេវខ្សែវខ្សែរអស់កម្លាំងកាយ	តែចិត្តសប្បាយព្រមដោយសទ្ធា
ដើរជើងឡើងចាំចំណាំមើលគ្នា	ក្រែងមានឈឺជាជួយគ្រាហ៍គ្នាទៅ ។
ដល់ថ្វាយបង្គំស្នាមព្រះបាទា	នៃព្រះភគវិនាពេលឈប់ជ្រៅ
ត្រជាក់យ៉ាងណាជ្រះថ្លានឹងនៅ	តើអាចបានទៅក្រោយទៀតដែរឬ ។
ភ្នំសុមនកូដរហូតសព្វថ្ងៃ	បរិស័ទច្រើនក្រែឡើងចុះទល់ភ្លឺ
ខ្លះឡើងពេលយប់សូត្រធម៌ ៣១	បង្គំជិតភ្លឺហើយមើលថ្ងៃរះ ។
សម្រាកលើភ្នំជុំគ្នាទាំងអស់	គ្មានសល់ចន្លោះជ្រៀតគ្នាពេញពាស
យប់ត្រជាក់ខ្លាំងស្ទើរតាំងចង់ស្ទុះ	មុនពេលថ្ងៃរះថ្វាយព្រះម្តងទៀត ។
ពុទ្ធបរិស័ទយើងព្រឹកឡើងចុះវិញ	ដូងចិត្តទន្ទេញយកបុណ្យជូនព្យាបាល
ចុះមកក្រុមយើងរីងជើងថែមទៀត	ដំណើរត្បិតត្បៀតអស់ពីរបីថ្ងៃ ។
តែទោះយ៉ាងណាជ្រះថ្លាជានិច្ច	ចងចាំតតភ្លេចធ្លោចភ្នែកស្រមៃ

ឃើញស្រមោលភ្នំផ្តុំពេកក្រៃ	ជះជាប់លើផ្ទៃពេកសែនស្អាត ។
លាសិនហើយអ្នកសុមនកូដា	លាទាំងទេវតាសេនាអាមាត្យ
សូមថ្វាយបង្គំលាស្នាមព្រះបាទ	ក្នុងកូនប្រាសាទប្រតិស្ឋាននៅ ។
លាតំបន់ភ្នំតូចធំវិលវិញ	រថយន្តទន្លេពូទន្លឹងមើលផ្លូវ
លាចម្ការតែលាទាំងជ្រោះជ្រៅ	លាយកបុណ្យទៅនៅក្រុងវិញហើយ ។
	ដោយឧបាសក គុយ សុដន

៧~ ធម្មយាត្រាត្រឡប់វិញ

ខ្យល់បក់រំភើយរហើយកាយា	នាំចិត្តជ្រះថ្លាប្រាថ្នាបូជា
ខែក្តៅខ្យល់បក់ពីទិសនានា	ដល់ខែរងាខ្យល់បក់ពីជើង ។
គ្មានអ្វីប្រសើរស្មើមានបញ្ញា	ទ្រព្យក្នុងលោកាគេលើកតម្កើង
តែត្រូវវិនាសដោយទឹកនិងភ្លើង	ភ្ញាក់រលឹកឡើងពុទ្ធបរិស័ទអើយ ។
កន្លងថ្ងៃយប់គោរពបូជា	ដល់ពេលវេលាត្រឡប់វិញហើយ
លង្កាឥណ្ឌាជិតគ្នាបង្ហើយ	សូមលាសិនហើយទៅកម្ពុជា ។
ព្រៃភ្នំខៀវស្រស់សម្រស់លង្កា	ជាកោះយក្សាកណ្តាលគង្គា
ព្រះអង្គធ្លាប់ប្រោសនាគក្នុងនាគមា	ចាំរឿងតត្មាទល់គ្រាតឡូវ ។
អស់យក្សយូរទៅនៅតែមនុស្សា	យាងព្រះទន្លេថ្លាចង្កូមកែវទៅ
គោរពរក្សាសាសនាគង់នៅ	បរិស័ទតែងទៅគោរពបូជា ។
ឥណ្ឌាលង្កាយាត្រាតែម្តង	ធម្មយាត្រាឆ្លងនេប៉ាល់រួមគ្នា

ទោយបងងីតប្បក្កោរងា
 ក្នុងចិត្តរំភើបទើបតែមកដល់
 អស់យក្សលង្កាសាសនាឡើងថ្កាន
 ឥណ្ឌាដ៏ធំប្រជុំច្រើនរដ្ឋ
 នេប៉ាល់ប្រសូតអង្គព្រះភគវា
 បរិស័ទទាំងឡាយវិករាយជ្រះថ្លា
 កប់ទុកក្នុងចិត្តពិតឥតបាត់ឡើយ
 អាកាសយានដ្ឋានបានរង់ចាំហើយ
 លាទាំងពុទ្ធស្ថានដែលបានបំពេញ
 ឱមាតុភូមិអើយទៅហើយនឹកណាស់
 ភ្នំពេញវិលវិញវាលអាកាសចរណ៍
 ដួងចិត្តដិតជាប់គ្រប់សព្វនៅឡើយ
 ធ្លាប់រស់ជុំជាតិដូចញាតិសន្តាន
 សូមបុណ្យកុសលផលដែលយើងបាន
 ជួយយើងខ្ញុំទៀតជួយញាតិគ្រប់គ្នា
 សូមបុណ្យដែលខំធ្វើធម្មយាត្រា
 ឆ្ពោះតម្រង់ផ្លូវទៅត្រើយនិព្វាន

ដោយមានសទ្ធាពុទ្ធារាមទៅបាន ។
 បានជួបឃើញផ្ទាល់ហួសពីការស្មាន
 លង្កាមានដានស្នាមព្រះបាទា ។
 មានពុទ្ធប្រវត្តិពុទ្ធស្ថាននានា
 សល់គោលថ្មជាភស្តុតាងនៅឡើយ ។
 ធ្វើធម្មយាត្រាចប់ការងារហើយ
 តម្រង់រកត្រើយកុំឱ្យម្តេចម្តេញ ។
 ជាថ្ងៃចុងក្រោយត្រូវត្រឡប់វិញ
 ទន្ទេញជាប់នៅទៅតាមផ្លូវឆ្នាំមី ។
 ធ្លាប់នៅដឹងច្បាស់ក្មេងចាស់គាំទ្រ
 រួចទើបបន្តទៅលំនៅស្ថាន ។
 សូមលាសិនហើយណាមិត្តកល្យាណ
 ថ្ងៃក្រោយគង់បានរាប់អានជាគ្នា ។
 ធ្វើទាំងប៉ុន្មានទាំងបានបូជា
 ឱ្យបានសុខជាលុះត្រាអវសាន ។
 ជួយកាប់ជួយគ្គារបន្លាឱ្យបាន
 ជួបតែសុខសាន្តរៀងរហូតទៅ ។

ដោយឧបាសក គុយ សុវណ្ណ

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ

ក្នុងការងារធម្មទាន

១. លោកគ្រូ រស់ សូផាត	២. ឧបាសក យន្ត សួន
៣. ឧបាសក គួង លាងផេង	៤. ឧបាសក មួង យេន
៥. ឧបាសក សោម រកនៈ	៦. ឧបាសក អ៊ុត ប្រាំង
៧. ឧបាសិកា ជា សុណារី	៨. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី
៩. ឧបាសក គុយ សុឆន	១០. ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា
១១. ឧបាសក ជឹម ជំនិត	១២. ឧបាសក ជឹង រឹងអ៊ាវ
១៣. ឧបាសក ង្វ័រ តា	១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន
១៥. ឧបាសក ច័ន្ទ សុខុម	១៦. ឧបាសក ទូច គឹមស្រ្លាង
១៧. ឧបាសក ម៉ៅ ម៉ន	១៨. ឧបាសក ម៉ៅ ផុន
១៩. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូដា	២០. ឧបាសិកា ហាយច័ន្ទធីរី
២១. ឧបាសក អ៊ឹម វ៉ៃយ៉ា	២២. ឧបាសក ហាន សីហៈ

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន

ឧបត្ថម្ភប្រាក់ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១-	លោក កេត សេរីភ័ក្ត្រ និង អ្នកស្រី ប៊ុល ហត្ថា +បុត្រ	ស.វ.អ.
២-	ឧ.សិ.កេតុ ថ្ងូរ និង ឧ.សិ.ស្វាយ សិត ព្រមទាំងបុត្រធីតា ...	ស.វ.អ.
៣-	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.វ.អ.
៤-	ឧ.សិ.គុជ ឡាំងអេង និង អ្នកស្រី សេង យូវីផា + កូនចៅ ..	ស.វ.អ.
៥-	ឧ.ស.គៀង សេរីគង់ និង ឧ.សិ.តាន់ រ៉ានី ព្រមទាំងកូនចៅ .	ស.វ.អ.
៦-	ឧ.សិ.ង៉ែត លេន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
៧-	លោក ចាន់ ម៉ល់ និង អ្នកស្រី ជា សុផា ព្រមទាំងបុត្រ.....	ស.វ.អ.
៨-	ឧ.សិ.ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ	ស.វ.អ.
៩-	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	ស.វ.អ.
១០-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ុំរ៉ាង និង ឧ.សិ.ហុង គឹមសៃ + បុត្រ	ស.វ.អ.
១១-	ឧ.ស.ជា ស៊ុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រ ..	ស.វ.អ.
១២-	ឧ.ស.ជឹម អេងស្រីន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	ស.វ.អ.
១៣-	ឧ.សិ.ជុំ ឆងា (ហៅ លាភ)	ស.វ.អ.
១៤-	ឧ.សិ.ឈ គឹមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
១៥-	ឧ.ស.ឈូ គឹមសូ និង ឧ.សិ.ឡឿ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
១៦-	ឧ.ស.ឈួន ផារិន និង ឧ.សិ.ព្រំ ប្រណិត	ស.វ.អ.
១៧-	ភិក្ខុ ឈួម បូ (វត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ លោវែល)	ស.វ.អ.

១៨-	ឧ.សិ.តាន់ ភិក្ខុជួ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ។	ស.វ.អ.
១៩-	ឧ.ស.តាន់ តារាវង្ស និង ឧ.សិ.ជួប វុឌ្ឍិ ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ស.វ.អ.
២០-	ឧ.សិ.តូច ចានយ៉ា	ស.វ.អ.
២១-	ឧ.សិ.តាំង លេខគ្រឿវ (ហៅ តាំងហាំង) ព្រមទាំងកូនចៅ .	ស.វ.អ.
២២-	ឧ.ស.តែ ប៉ុនគង់ និង ឧ.សិ.ចោង បូនី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.វ.អ.
២៣-	ឧ.សិ.តែ សាយជួ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
២៤-	ឧ.សិ.ទីន ឈីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
២៥-	ឧ.សិ.ទួច ផានី និង ស្វាមី Leslie Mael ព្រមទាំងបុត្រ .	ស.វ.អ.
២៦-	ឧ.សិ.នួន ប៊ុច និង ឧ.សិ.រស់ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ...	ស.វ.អ.
២៧-	ឧ.ស.ប៉ង់ ហោម៉េង និង ឧ.សិ.ប៉ង់ ស៊ុនអាន+កូនចៅ	ស.វ.អ.
២៨-	ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ឌារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
២៩-	ឧ.សិ.បិត ថងខាំ និង ឧ.សិ.សាន ផល្លីនព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ.	ស.វ.អ.
៣០-	ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ុង វិទ្យាវី ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៣១-	លោកយាយ ពិន សាត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ.....	ស.វ.អ.
៣២-	ឧ.ស.ពឹង សេងគី និង ឧ.សិ.អ៊ុង ធ្វើម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.វ.អ.
៣៣-	លោក ពេជ្រ សិហា និង អ្នកស្រី ថាប់ សុវត្ថី	ស.វ.អ.
៣៤-	ឧ.ស.កៀក វ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ហ៊ុំ អាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ	ស.វ.អ.
៣៥-	ឧ.ស.ម៉ៃ គូលអេង និង ឧ.សិ.រស់ កល្យាណ	ស.វ.អ.
៣៦-	ឧ.ស.យូសាង ងួនលី និង ឧ.សិ. សិម យឹម + បុត្រ	ស.វ.អ.
៣៧-	ឧ.សិ.រស់ លីណា និង ឧ.សិ.នីម វណ្ណី ព្រមទាំងកូនចៅ	ស.វ.អ.
៣៨-	ឧ.សិ.សី ប៊ូលីនស៊ុមប៊ូ	ស.វ.អ.

៣៩-	ឧ.សិ.សឹម ស៊ាងអ៊ឹម និង ឧ.សិ.អេង តឹមតិច	ស.វ.អ.
៤០-	ឧ.ស.វង់ ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	ស.វ.អ.
៤១-	ឧ.ស.វាំង សាវុធ និង ឧ.សិ.គង់ ស៊ីណាត ព្រមទាំងបុត្រ ..	ស.វ.អ.
៤២-	ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
៤៣-	ឧ.សិ.សុខ យ៉ាន	ស.វ.អ.
៤៤-	ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.សិ.ទូច ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៤៥-	ឧ.ស.ស៊ូ ហុកឡុង និង ឧ.សិ.តាន់ ឈីវហា ព្រមទាំងបុត្រ.	ស.វ.អ.
៤៦-	ឧ.ស.សៅ ហ៊ាន និង ឧ.សិ.មាស ម៉ូនីកា ព្រមទាំងបុត្រ ...	ស.វ.អ.
៤៧-	ឧ.ស.សំណាង យឹម និង ឧ.សិ.ឡូរ៉ា យឹម ព្រមទាំងបុត្រ ...	ស.វ.អ.
៤៨-	ឧ.សិ.ស្រង់ អែ និង ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ស.វ.អ.
៤៩-	ឧ.ស.ហាក់ ច័ន្ទសុផល និង ឧ.សិ.វាំង ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៥០-	ឧ.សិ.ហេង លាភ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	ស.វ.អ.
៥១-	ឧ.ស.ហោ លាន និង ភរិយា	ស.វ.អ.
៥២-	ឧ.សិ.ហ្វាន់ នី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៥៣-	ឧ.ស.ឡឹម ក្រហម និង ឧ.សិ.តាំង ធីយន ព្រមទាំងបុត្រ ...	ស.វ.អ.
៥៤-	ឧ.សិ.ឡុង អ៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
៥៥-	ឧ.ស.ឡេង កុយ និង ឧ.សិ.ឈឹម សេន	ស.វ.អ.
៥៦-	ឧ.សិ.ឡាំង គឹមឆេង ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៥៧-	ឧ.ស.អ៊ាប ហៃសាន+ឧ.សិ.ឡឺកពេញចិត្ត+ឧ.ស.ឡឺកច័ន្ទដេត	ស.វ.អ.
៥៨-	ឧ.សិ.អ៊ុង ស៊ីវន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ស.វ.អ.
៥៩-	ឧ.ស.អ៊ុក សាមៀន និង ឧ.សិ.វ៉ូច អ៊ឹម ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ស.វ.អ.

៦០-	ឧ.ស.អ៊ុន ឆៃត្រី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ស.វ.អ.
៦១-	ឧ.សិ.អ៊ុន សាម៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	ស.វ.អ.
៦២-	លោកគ្រូធម្មបណ្ឌិត អឿ សៅ	ស.វ.អ.
៦៣-	ឧ.ស.អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ. អៀ កេសរ ព្រមទាំងបុត្រ .	ស.វ.អ.
៦៤-	ឧ.សិ.អុំ ស៊ុនធី និង កូនចៅ	ស.វ.អ.
៦៥-	ឧ.ស.កាំង ប៉ងជីវ និង ឧ.សិ.លឹម អ៊ីហ៊ាម + កូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៦៦-	ឧ.ស.គង់ វុធ និង ឧ.សិ.ជ័យ សារីម ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៦៧-	កញ្ញា គា ដារ៉ា (ហៅ ស្រីណេ)	អូស្ត្រាលី
៦៨-	ឧ.ស.ម្ល៉ូរ លីវី និង ឧ.សិ.ហេង ពាស៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	អូស្ត្រាលី
៦៩-	ឧ.សិ.ឆេង លុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្ត្រាលី
៧០-	ឧ.សិ.ជួ រ៉េន	អូស្ត្រាលី
៧១-	ឧ.សិ.ឈ គឹមស៊ុន និង ក្រុមគ្រួសារកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៧២-	ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាត់ ណែហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ....	អូស្ត្រាលី
៧៣-	លោក ញាន ហេងម្ល៉ូរ និង អ្នកស្រី ស៊ា ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៧៤-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គឹមស៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៧៥-	ឧ.ស.តូ សារីន និង ឧ.សិ.មាន សុវត្ថិ ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៧៦-	ឧ.សិ.តាំង សៀកហៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៧៧-	ឧ.ស.ទា សុង និង ឧ.សិ.ដៅ ចាន់ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	អូស្ត្រាលី
៧៨-	ឧ.សិ.បាក់ លីឡេងហ៊ាង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្ត្រាលី
៧៩-	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្ត្រាលី
៨០-	ឧ.សិ.ប៉ុក យ៉ាវ៉ាត និង ស្វាមី+បុត្រ+លឹម ស៊ុនហេង+បុត្រ..	អូស្ត្រាលី

៨១-	ឧ.ស.ប៉ុច រឿត និង ឧ.សិ.ញុង ស៊ាងម៉េង ព្រមទាំងបុត្រ..	អូស្រ្តាលី
៨២-	លោកយាយ ប្រាក់ខាត់+ឧ.ស.ស៊ុន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់	អូស្រ្តាលី
៨៣-	ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុន្ទារី (ហៅស្រីពៅ)និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ.	អូស្រ្តាលី
៨៤-	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ.	អូស្រ្តាលី
៨៥-	ឧ.សិ.យិន មួយឡាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្រ្តាលី
៨៦-	លោក យឹម ឡេង និង អ្នកស្រី ប៉ុល និច្ចសីល +បុត្រ.....	អូស្រ្តាលី
៨៧-	ឧ.សិ.វត្ត គឹមសាន	អូស្រ្តាលី
៨៨-	ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង ព្រមទាំងបុត្រ .	អូស្រ្តាលី
៨៩-	ឧ.ស.រាជ ស៊ាង និង ឧ.សិ.វង់ វិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្រ្តាលី
៩០-	ឧ.សិ.លឹម ស៊ូឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្រ្តាលី
៩១-	ឧ.ស.សឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី ព្រមទាំងបុត្រ...	អូស្រ្តាលី
៩២-	ឧ.សិ.សិន លន់អេង	អូស្រ្តាលី
៩៣-	ឧ.ស.សរ ប៊ុនឆៀង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ.....	អូស្រ្តាលី
៩៤-	ឧ.ស.ស៊ីវ សៀងថៃ និង ឧ.សិ.ឯក សុកហាក់ +បុត្រ	អូស្រ្តាលី
៩៥-	ឧ.ស.ស៊ីវ មាស និង ឧ.សិ.លាង ណាំសួរ ព្រមទាំងកូនចៅ..	អូស្រ្តាលី
៩៦-	ឧ.សិ.ស៊ុយ គឹមសាន និងកូនស្រី សេង ផល្លា	អូស្រ្តាលី
៩៧-	កញ្ញា ស៊ុយ ដាណែត	អូស្រ្តាលី
៩៨-	ឧ.ស.ស៊ូ យឹម និង ឧ.សិ.សៀង តិច ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ..	អូស្រ្តាលី
៩៩-	ឧ.សិ.ស៊ុយ មួយ	អូស្រ្តាលី
១០០-	ឧ.សិ.សៀ ចន្ទា	អូស្រ្តាលី
១០១-	ឧ.សិ.សៀង រ៉ូច ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្រ្តាលី

១០២-	ឧ.សិ.សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្រ្តាលី
១០៣-	ព្រឹទ្ធាចារ្យ សេង ទូច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្រ្តាលី
១០៤-	ឧ.សិ.ស៊ីរិត ស៊ីវន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	អូស្រ្តាលី
១០៥-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ និង ឧ.សិ.លី សៀមហៀង + បុត្រ ...	អូស្រ្តាលី
១០៦-	កុង ហេង ឡេងថៃ និង ម៉ា អ៊ា គីមទាង+ចៅថៃ បីអ៊ុយ	អូស្រ្តាលី
១០៧-	ឧ.សិ.ហេង តាំងហុង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្រ្តាលី
១០៨-	ឧ.ស.ឡុង ហ៊ាន និង ឧ.សិ.លិម យូអេង	អូស្រ្តាលី
១០៩-	លោកម្ចាស់ ឡូញ ផល្លី	អូស្រ្តាលី
១១០-	ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដូង លី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្រ្តាលី
១១១-	ឧ.សិ.អ៊ិន ម៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្រ្តាលី
១១២-	ឧ.ស.អ៊ា សេង និង ឧ.សិ.គីម ខេង ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្រ្តាលី
១១៣-	ឧ.ស.អ៊ុង ឈាងហេង និង ឧ.សិ.សំ ពៅនារី +បុត្រ	អូស្រ្តាលី
១១៤-	ឧ.សិ. អ៊ុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ	អូស្រ្តាលី
១១៥-	ឧ.សិ.អ៊ុច សុផល្លី ព្រមទាំងកូនចៅ	អូស្រ្តាលី
១១៦-	ឧ.សិ.ឱម លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	អូស្រ្តាលី
១១៧-	HENG Srey Chea+H.Srey Chan+H.Srey Neang.	អូស្រ្តាលី
១១៨-	Mr BOON Leang Chaing+Mrs Nary SOK...	អូស្រ្តាលី
១១៩-	ឧ.សិ.គី អ៊ុកីង	បារាំង
១២០-	ឧ.សិ.គីម ហួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១២១-	ឧ.ស.ង្គ័រ ជួនណារេត ឧ.សិ.ង្គ័រ សោភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រ...	បារាំង
១២២-	ឧ.សិ.ង៉ែត យ៉េន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង

១២៣-	ឧ.ស.ជិន ជុង និងភរិយា.....	បារាំង
១២៤-	ឧ.ស.ឈឹម ហុកអាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	បារាំង
១២៥-	ឧ.សិ.ទាវ គឹមហ៊ួន ព្រមទាំងកូនចៅ	បារាំង
១២៦-	ឧ.ស.បាន ណារិន និង ឧ.សិ.ហោ ចន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១២៧-	ឧ.ស.ប៊ុន ឈឹម និង ឧ.សិ.គី គឹមលាង ព្រមទាំងបុត្រ ..	បារាំង
១២៨-	ឧ.សិ.យុក ជា ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១២៩-	លោក យូណូស អាស៊ីស និង អ្នកស្រី ហុក ណារី•បុត្រ ...	បារាំង
១៣០-	ឧ.សិ.ហែម ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១៣១-	ឧ.ស.ហ្វាន់ វ៉ាន់ហូ និង ឧ.សិ.ហ្វាន់ យូលាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១៣២-	ឧ.ស.ឡុក ប៊ុនអ៊ុវ និង ឧ.សិ.តាន់ ស៊ីវឡាង•បុត្រ.....	បារាំង
១៣៣-	ឧ.ស.ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី កូនចៅ	បារាំង
១៣៤-	ឧ.សិ.អ៊ុង ហ្គេតតេង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១៣៥-	ឧ.សិ.អ៊ុង យ៉េកសាង ព្រមទាំងបុត្រ	បារាំង
១៣៦-	ឧ.ស.អេងយី លាបឆាយ និង ឧ.សិ.ហែម ពៅ •បុត្រ	បារាំង
១៣៧-	Mme LAK KIM LEANG	បារាំង
១៣៨-	ឧ.សិ.ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១៣៩-	ឧ.សិ.ឆាយ សិន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ•ចៅទួត.....	កាណាដា
១៤០-	ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង•កូនចៅ .	កាណាដា
១៤១-	Chhem Sokreth.Puth Kunthea+Rothmony+Bunnawat .	កាណាដា
១៤២-	Su Sokunora et Inn Visal+Narita et Raksa	កាណាដា
១៤៣-	ឧ.សិ.តាន់ រ៉ូចឆាយ	កាណាដា

១៤៤-	ឧ.សិ. សី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ	កាណាដា
១៤៥-	កូនចៅរបស់ ឧ.សិ.លាន ម៉ិច	កាណាដា
១៤៦-	ឧ.ស.ឡាវ លាងថែង និង ឧ.សិ.ពឹង ឈឺវីអាន+បុត្រ ..	កាណាដា
១៤៧-	ឧ.សិ.អ៊ា នៅ និង ឧ.សិ.អ៊ា គឹមយូ ព្រមទាំងកូនចៅ	កាណាដា
១៤៨-	ឧ.សិ.អ៊ាប គឹមអ៊ុន ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ	កាណាដា
១៤៩-	ឧ.សិ.ត្រា វ៉ាន្តី និង ឧ.ស.ត្រា ពិសារ	ស្វីស
១៥០-	ឧ.សិ.កៅ គឹមជ្រី និង កូនចៅ	ភ.ព.
១៥១-	ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង និង ឧ.ស.ហេ អេន +កូនចៅ	ភ.ព.
១៥២-	ឧ.សិ.ខឹម តាន់ និង កូនចៅ	ភ.ព.
១៥៣-	ឧ.សិ.ខៀវ វុត្តា (ហៅម៉ុំ).....	ភ.ព.
១៥៤-	ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉ៅ គឹមស្រាំង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៥៥-	ឧ.សិ.គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៥៦-	ឧ.ស.គង់ សៀងហៃ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រតារាភិឱន+បុត្រ	ភ.ព.
១៥៧-	ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.សិ.ឆាវ ស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ភ.ព.
១៥៨-	ឧ.សិ.គឹម សុខុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
១៥៩-	ឧ.ស.គួច ឡែស្រែង និង ឧ.សិ.ជិន ហួរ	ភ.ព.
១៦០-	ឧ.សិ.ត្រី ណែប៊ូយ ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៦១-	ឧ.ស.ឃ្លោក យិត និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តព្រះសីហនុ	ក.ព.ស.
១៦២-	ឧ.ស.ងឹម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៊ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
១៦៣-	ឧ.ស.ង្គ័រ តា និង ឧ.សិ.ឈុន គឹមអេង ព្រមទាំងបុត្រ ...	ប.ប.
១៦៤-	ឧ.ស.ង៉ែត ផេង និង ឧ.សិ.ហៅ ហេង+បុត្រ ផេង បូរ៉ា .	ភ.ព.

១៦៥-	ឯ.ឧ.កាន់ រ៉ាត់ និង ឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+ក.កាន់សុថាវត្ថុ	ភ.ព.
១៦៦-	ឯ.ឧ.ចែម វីឡា និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវ៉ែល+បុត្រ.	ភ.ព.
១៦៧-	ឯ.ឧ.ឆ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រុន លោកជំទាវ យ៉ែម ស៊ូស្តី+បុត្រ.	ភ.ព.
១៦៨-	ឯ.ឧ.ស្បែង សាវ៉ាត់ លោកជំទាវ ស៊ាន ឈុនហេង+បុត្រ	ក.ព.ស.
១៦៩-	ឯ.ឧ.អិត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ព្រឹម សេដ្ឋា+បុត្រចៅ	ភ.ព.
១៧០-	ឯ.ឧ.ឧកញ៉ា មុយ គី និង លោកជំទាវ កង វុទ្ធា (ស្រីម៉ៅ)	ភ.ព.
១៧១-	ឧកញ៉ា ស៊ុន សុខា និង លោកជំទាវ សុខា ផល្លី +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៧២-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ូរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ+បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
១៧៣-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង+បុត្រ ...	ភ.ព.
១៧៤-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុគ្គលា ព្រមទាំងបុត្រធីតា	ភ.ព.
១៧៥-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ ណារឿន+ឪពុក ច័ន្ទ ឆឹង និងម្តាយ មួង ភី	ភ.ព.
១៧៦-	ឧ.ស.ច័ន្ទ សុខុម និង ឧ.សិ.គឹម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ភ.ព.
១៧៧-	ឧ.ស.ចាន់ យូរ៉ាន់ និង ឧ.សិ.ពត សាវ៉ាន់ +បុត្រ	ភ.ព.
១៧៨-	ឧ.សិ.ចាន់ សុស (ហៅ សាម៉េត) ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៧៩-	ឧ.សិ.ចុង ថ្ម និង កូនចៅ	ភ.ព.
១៨០-	ឧ.សិ.ច្រើន គឹមស្រី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៨១-	ឧ.សិ.ឆាយ សែង ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
១៨២-	ឧ.សិ.ជា នាង និងកូនចៅ +ឧ.សិ.ឈីវ គឹមសាន និងកូនចៅ ..	ប.ប.
១៨៣-	ឧ.ស.ជា រ៉ានី និង ឧ.សិ.លីម សុភ័ណ ព្រមទាំងបុត្រធីតា ..	ភ.ព.
១៨៤-	ឧ.សិ.ជា សុណារី និងក្មួយស្រី ជា សុមេធាធីតា	ភ.ព.
១៨៥-	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពួន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.

១៨៦-	ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
១៨៧-	ឧ.សិ.ជិន ហូ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៨៨-	លោកស្រី ជីវី គឹមឆេង និង ឧ.សិ.ជីវី យ៉ា	ប.ប.
១៨៩-	ឧ.សិ.ជីវី វ៉ូចម៉េង ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
១៩០-	ឧ.សិ.ជួរ ឆេងហោ	ក.ព.ឆ.
១៩១-	ឧ.សិ.ជុំ ឆាយ និង ឧ.សិ.ជុំ ណារ៉ាវ៉ាជុំ ពិសិដ្ឋជុំ សុជាតិ .	ភ.ព.
១៩២-	ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន +ក្មួយ និងចៅ	ភ.ព.
១៩៣-	ឧ.ស.ឈង សុផល	ភ.ព.
១៩៤-	ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វរុណ ភក្តី	ភ.ព.
១៩៥-	ឧ.ស.ឈី គង់ និង ឧ.សិ.ជឹង ស្រួយ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
១៩៦-	ឧ.សិ.ឈឹម គឹមព្រី	ភ.ព.
១៩៧-	ឧ.ស.ឈឹម អ៊ុំ និង កូនចៅ	ភ.ព.
១៩៨-	ឧ.សិ.ឈុន ណារី និងកូនចៅ+ឧ.សិ.តោ ឡោ និងកូនចៅ	ភ.ព.
១៩៩-	ឧ.សិ.ឈួន គឹមនី និងបងប្អូន កូនក្មួយ	ភ.ព.
២០០-	ឧ.ស.ណុប យូហេង និង ឧ.សិ.ផេង ផន +កូនចៅ	ភ.ព.
២០១-	ឧ.ស.តូច ផាន់ណាស៊ី និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ+បុត្រ...	ភ.ព.
២០២-	ឧ.សិ.តាំង លីតាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	ភ.ព.
២០៣-	ឧ.ស.តាំង សុផល និង ឧ.សិ.ឡុង កេង ព្រមទាំងបុត្រ	ប.ប.
២០៤-	កុមារី តាំង សុមាវតី	ប.ប.
២០៥-	ឧ.ស.តៅ យាង និង ឧ.សិ. ឈួន លន ព្រមទាំងកូនចៅ .	ភ.ព.
២០៦-	ឧ.សិ.ថៃ នាថ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.

២០៧-	ឧ.ស.ទី គ្រឿង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២០៨-	ព្រះបាទឡាត់គណ ទេព ជីន+ភិក្ខុ សូម្បាត់ស៊ីម+ភិក្ខុ ប៉ែនសេដ្ឋា	ក.ព.ឆ.
២០៩-	ឡើងវណ្ណថា+យ៉ាណាវេត+ហុយខេង+ទិត្យស៊ិន+បិទគុណ	ភ.ព.
២១០-	ឧ.ស.នុត វន្តា និង ឧ.ស.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២១១-	ឧ.ស.ប័ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២១២-	ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.ស.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា +បុត្រ+ចៅ .	ភ.ព.
២១៣-	ឧ.ស.ប៊ូ សៀកលីវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ប.ប.
២១៤-	ឧ.ស.ប៊ូអាន ស៊ីវុត្តា	ភ.ព.
២១៥-	ឧ.ស.ប៊ូ ផាវ៉ាណ	ភ.ព.
២១៦-	ឧ.ស.ប៊ូ សៀកហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២១៧-	ឧ.ស.ប្អូយ ពៅ និង ឧ.ស.តឹម ឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២១៨-	ឧ.ស.ព ធារី និងក្រុមគ្រួសារ កូនចៅ	ភ.ព.
២១៩-	ឧ.ស.ភាវី សាន និង ឧ.ស.ប័ក់ សុបុណ្យ+បុត្រ.....	ភ.ព.
២២០-	ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.ស.មួរ រ៉ូច ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ភ.ព.
២២១-	ឧ.ស.ម៉ុង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.ស.ប័ក់ សូត្រសុន្តី+បុត្រ..	ភ.ព.
២២២-	ឧ.ស.ម៉ែន សឿន និង ឧ.ស.អៀង ណារី +បុត្រ+ចៅ ..	ភ.ព.
២២៣-	ឧ.ស.ម៉ៅ ជុន និងមាតា យស សម្បត្តិ	ភ.ព.
២២៤-	ឧ.ស.ម៉ៅ ម៉ន និង ឧ.ស.ទួន យ៉ាន ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.
២២៥-	ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.ស.ធន់ សំបួរ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២២៦-	ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.ស.គង់ ចំរើន +បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
២២៧-	ឧ.ស.ម៉ៅ សុគន្ធ និង ឧ.ស.អ៊ុង យ៉កហួយ និងបុត្រ ..	ភ.ព.

២២៨-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រីន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ុន+បុត្រ+ចៅ.....	ភ.ព.
២២៩-	ឧ.សិ.ម៉ៅ សុន្តា	ភ.ព.
២៣០-	ឧ.សិ.មុំ ទូច និង ឧ.សិ.សាមុល គឹមធន់ (ជាកូន)	ភ.ព.
២៣១-	ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ូយ +កូនចៅ	ភ.ព.
២៣២-	ឧ.សិ.យី ឆាយ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៣៣-	ឧ.ស.យឹម ស៊ីមុន្នី និង ឧ.សិ.យូ ប៊ូលីន និងបុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
២៣៤-	ឧ.សិ.យុន គឹមជី និង ឧ.សិ.ហ៊ុន ដារ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ.	ភ.ព.
២៣៥-	ឧ.ស.យូ ម៉េង និង ឧ.សិ.ឆេង ហាំងស្រីពុំ	ក.ព.ស.
២៣៦-	ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រែន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង +បុត្រ.....	ភ.ព.
២៣៧-	ឧ.ស.រស់ ស៊ីឡាង និង ឧ.សិ.ស្វាយ សាន	ភ.ព.
២៣៨-	ឧ.ស.រស់ សំណាង និង ឧ.សិ.ឈង ម៉ាក់នី ព្រមទាំងកូនចៅ.	ភ.ព.
២៣៩-	លោក រឿង សេដ្ឋា និង អ្នកស្រី នាង ជួនអេង +បុត្រ ..	ភ.ព.
២៤០-	ឧ.សិ.រៀល យ៉ួន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៤១-	ឧ.សិ.លី ស៊ីវ៉ូដូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២៤២-	ឧ.សិ.លី ឡៃហ៊ាង និង ឧ.ស.តាំង សុងឈឹម+កូនចៅ ..	ភ.ព.
២៤៣-	ឧ.សិ.លី គុយហ៊័រ និង ឧ.សិ.លី ហ្គេចឡាង+ស្វាមី+បុត្រ	ភ.ព.
២៤៤-	ឧ.សិ.លឹម ផៃសាន និង ឧ.សិ.វៃ សារី +ស្វាមី	ភ.ព.
២៤៥-	ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៤៦-	លោក លឹម ព្យាយលី និង អ្នកស្រី ណាំ មួយ+កូនចៅ	ភ.ព.
២៤៧-	ឧ.សិ.លឹម ស្រង់ និង កូនចៅ	ភ.ព.
២៤៨-	លោក វង្ស សោភ័ណ្ឌ លោកស្រី ឡោ គឹមលាង+មាតាបិតា.	ភ.ព.

២៤៩-	ឧ.សិ.វៀន គង់ និង ស្វាមី+ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា និងស្វាមី.	ភ.ព.
២៥០-	ឧ.ស.វីរីន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ...	ភ.ព.
២៥១-	ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល+បុត្រ	ភ.ព.
២៥២-	ឧ.សិ.សយ វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៥៣-	ឧ.ស.ស៊ា បូរ៉ា និង ឧ.សិ.ប៊ុល បុទម+បុត្រ ស៊ា ស៊ីជីង ..	ភ.ព.
២៥៤-	លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ព្រេប ដាវ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៥៥-	ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសេដ្ឋា +បុត្រ .	ភ.ព.
២៥៦-	ឧ.សិ.ស៊ីវ យក់លី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	ភ.ព.
២៥៧-	ឧ.ស.ស៊ីវ សៅ និង ឧ.សិ.ស្រីរាង រូចលាង+បុត្រ	ភ.ព.
២៥៨-	ឧ.ស.ស៊ីន វ៉ា+យានថៃ+ឧ.ស.ស៊ីនម៉េងស្រីន+បូជុស៊ីន ..	ភ.ព.
២៥៩-	ឧ.ស.ស៊ីម យ៉េកហួយ និងម្តាយ ឧ.សិ.វ៉ា គីមស៊ី	ក.ព.ច.
២៦០-	ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៦១-	ឧ.ស.សុខ សារឿន ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហៅយឹម និងបុត្រ .	ភ.ព.
២៦២-	ឧ.សិ.សុខ សាអ៊ុក និង ឧ.សិ.រត្ន អេង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៦៣-	ឧ.ស.ស៊ុយ ជូ និង ឧ.សិ.តាំង ឡើង ព្រមទាំងកូនចៅ ..	ភ.ព.
២៦៤-	ឧ.ស.សួរ សារីម និង ឧ.សិ.បុង ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៦៥-	ឧ.ស.សួន សុផីរ	ភ.ព.
២៦៦-	ឧ.សិ.សួន កល្យាណ	ភ.ព.
២៦៧-	ឧ.សិ.សួន ចរណ៍	ភ.ព.
២៦៨-	ឧ.សិ.សួន កញ្ជ្រាត្ន	ភ.ព.
២៦៩-	ឧ.ស.សួន សៀប និង ឧ.សិ.ញឹក ស៊ីចន ព្រមទាំងកូនចៅ ...	ប.ប.

២៧០-	ឧ.សិ.សេង គឹមលន់ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៧១-	លោក សែន សុវណ្ណវិទ្យា និងភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៧២-	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ុប វណ្ណា +បុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
២៧៣-	ឧ.ស.ស្រួ ងាម និង ឧ.សិ.ហ្លួង នាង ព្រមទាំងកូនចៅ....	ភ.ព.
១៧៤-	លោក ស្រេង ហេង និង ឧ.សិ.កែវ រស្មី ព្រមទាំងបុត្រ..	ភ.ព.
២៧៥-	ស្រេងគង់+ផៃស៊ីវឡាយ .ឧ.ស.ព្រុំ សុន+ឧ.សិ.ស៊ុនយុត	ភ.ព.
២៧៦-	ឧ.ស.ហម ជន់ និង កូន អេង ផល	ក.ព.ច.
២៧៧-	ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ាវឿន និង ឧ.សិ.ប៊ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
២៧៨-	ឧ.ស.ហ៊ី អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ីង ស៊ុមណៃ+កូនចៅ ...	ភ.ព.
២៧៩-	ឧ.សិ.ហ៊ុន អ៊ុវ និង ឧ.សិ.កាន់ ឡើង+ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង..	ភ.ព.
២៨០-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៨១-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ ព្រឿងគឹមស្រីង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ...	ភ.ព.
២៨២-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ រ៉ាវី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៨៣-	ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុមេតធី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៨៤-	ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និងម្តាយ អៀង ហ្លួច	កណ្តាល
២៨៥-	ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាសី ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
២៨៦-	ឧ.សិ.ហែម វណ្ណា និង ឧ.សិ.ហែម វុឌ្ឍី +បុត្រ	ភ.ព.
២៨៧-	ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.ស្នួន ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ .	ភ.ព.
២៨៨-	ឧ.ស.ឡាយ យូម៉េង និង ឧ.សិ.លាក់ ណាក់+បុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
២៨៩-	ឧ.ស.ឡាយ អៀងម៉េង និង ឧ.សិ.លី តាំងគួយ (ផល)....	ភ.ព.
២៩០-	ឧ.សិ.ឡេ ណន និងកូនស្រី ហាច ព្រមទាំងកូនចៅ	ប.ប.

២៩១-	ឧ.សិ.ឡេង សុផាតិ	ភ.ព.
២៩២-	ឧ.ស.ឡោ ជិនអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៩៣-	ឧ.ស.ឡៅ ឈីវឃួយ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង+ព្យាតិមិត្ត	ភ.ព.
២៩៤-	ឧ.សិ.ឡាំង គឹមឆេង និង កូនចៅ	ភ.ព.
២៩៥-	ឧ.សិ.អ៊ុត លាងពិន ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៩៦-	លោក អ៊ីវ វិសាល និង អ្នកស្រី សុង ចន្ទា ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៩៧-	ឧ.ស.អ៊ុវ ភីរុណ និង ឧ.សិ.ឈឹម មីកុល ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
២៩៨-	ឧ.សិ.អ៊ុង ឈុនអ៊ុ ព្រមទាំងកូនចៅ	ភ.ព.
២៩៩-	ឧ.ស.អ៊ុក សាម៉ាណាវ៉ា និង ឧ.សិ.ហ៊ាប តេង និងបុត្រ..	ភ.ព.
៣០០-	ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	ភ.ព.
៣០១-	លោក អ៊ួន សុង និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡែត+បុត្រ	ភ.ព.
៣០២-	ឧ.សិ.អៀង យឹម និង កូនចៅ	ភ.ព.
៣០៣-	ឧ.សិ.អេង ផល និង ម្តាយ ហម ជន់	ភ.ព.
៣០៤-	ឧ.សិ.ងម សុខយឹម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	ភ.ព.
៣០៥-	ឧ.សិ.ងម សុខន និងបុត្រ +ឧ.សិ.សុខ សាអ៊ុក	ភ.ព.
៣០៦-	ឧ.ស.អ៊ុត ឆែវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី +បុត្រ+ចៅ ...	ភ.ព.
៣០៧-	ឧ.ស.ប្លោក ងួនថៃ និង ឧ.សិ.ធាន ត្រលុច+បុត្រ+ចៅ...	ភ.ព.
៣០៨-	ឧ.សិ.សាក់ សាំងអេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ.....	ភ.ព.
៣០៩-	ឧ.សិ.អ៊ុតឆេងស៊ី ក្រុមវេនថៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ	ភ.ព.
៣១០-	ក្រុមឧ.ស.ម្លង យេន វត្តសំពៅមាស	ភ.ព.
៣១១-	ក្រុមលោកតា ធ្នូ ម៉ោង វត្តទួលទំពូង	ភ.ព.

៣១២-	ក្រុមព្រែកខ្ចិត ព្រែកលាប និងទួលគោក	ភ.ព.
៣១៣-	ក្រុមចាប់ម៉ុងឡេង+ឈាងហុង វេន៩កើតសំពៅមាស..	ភ.ព.
៣១៤-	ក្រុមឧ.សិ.វស់ ជិន វេនប្រគេនភត្តព្រះសង្ឃ ១០ វត្ត	ភ.ព.
៣១៥-	មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីវត្ត ខេត្តពោធិ៍សាត់.....	ព.ស.
៣១៦-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបុរី+សិរីសោភ័ណ	ប.ម.ជ.
៣១៧-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប	ស.វ.
៣១៨-	ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទនៅទីក្រុងស៊ីដនី និងមែលប៊ិន	អូស្ត្រាលី

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសន្ទុះ
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

១-	ប្រាក់សល់ពីបោះពុម្ពសៀវភៅ ជំនួយសតិភាគទី ១៧	៦.៨៣២ \$
២-	ឧ.ស.អោន អៀន និង ឧ.សិ.សារ៉ាយ គឹមលឿន +កូនចៅ	៥០០ \$
៣-	ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.ស៊ុប វណ្ណា ព្រមទាំងកូន ៗ ..	៣០០ \$
៤-	ឧកញ៉ា សុខ សុខា និងលោកជំទាវ ចាន់ លាង ព្រមទាំងបុត្រ	៣០០ \$
៥-	ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ូរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ៊ួចណែ ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ \$
៦-	ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពួន ព្រមទាំងបុត្រ	២០០ \$
៧-	ឧ.សិ.អៀប រឿន និង បុត្រ	២០០ \$
៨-	ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	២០០ \$
៩-	ឧ.សិ.ប៉ាន សារិទ្ធ (ង៉ា)SUCHETH IM+ SARITH PAN...	១៥០ \$

១០-	ឧ.ស.ឆាយ អ៊ុំរ៉ាង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសែ ព្រមទាំងបុត្រ ...	១០០ \$
១១-	ឯកឧត្តម អ៊ុត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា *បុត្រ*ចៅ	១០០ \$
១២-	ឧ.សិ.ឆាយ សិន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ*ចៅទួត	១០០ \$
១៣-	ឧ.ស.ពុច ប៉េលាង និងឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
១៤-	CHHEM Sokreth + PUTH Kunthea+Rothmony.Bunnawat	១០០ \$
១៥-	M. SU SOKUNORA et Mme INN VISAL+NARITA et RAKSA ...	១០០ \$
១៦-	ឧ.ស.ប៊ូ ហេនាង និង ឧ.សិ.អ៊ុង វិទ្យាវី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
១៧-	លោកគ្រូបណ្ឌិត អឿ សៅ	១០០ \$
១៨-	ឧ.សិ.ថ្មន បុណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
១៩-	ឧ.ស.វង្ស ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
២០-	ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
២១-	លោក ហ៊ឹង ចន្ទបូរ៉ា និង លោកស្រី សូ ភានី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
២២-	ក្រុមសាមគ្គីខេត្តកំពង់ស្ពឺ	១០០ \$
២៣-	ឯ.ឧ.ឧកញ៉ា ទុយ គី លោកជំទាវ កង វុទ្ធា (ស្រីម៉ៅ)*បុត្រ	១០០ \$
២៤-	ឧ.សិ.ជួន ស្រី និង ម្តាយ	១០០ \$
២៥-	ឧ.សិ.កាន់ គីន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ \$
២៦-	ឧ.សិ.ផាំង ស្រួយ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០០ \$
២៧-	ឧ.ស.ថ្មន សុខុម និង ឧ.សិ.គីម ចន្ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០ \$
២៨-	ឧ.សិ.ឱម កេសរណា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០ \$
២៩-	ឧ.សិ.នាង វេនា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០ \$
៣០-	ឧ.សិ.អ៊ុង ធឿម និង កូនចៅ	១០០ \$
៣១-	ឧ.សិ.ឃី គិមលាង និង កូនចៅ	១០០ \$

៣២-	ឧ.សិ.ជា សុណារី និង កួយស្រី ជា សុមេធាធិតា	១០០ \$
៣៣-	ឯកឧត្តម ថែម វីឌ្យា លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ និងបុត្រធីតា	៥០ \$
៣៤-	ឧកញ៉ា ស៊ុន សុខា និងលោកជំទាវ សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៣៥-	ឧ.សិ.ត្រា វ៉ានី និង ឧ.ស.ត្រា គឹមពិសារ	៥០ \$
៣៦-	ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៣៧-	ឧ.ស.តាន់ ស៊ុនឡាយ និង ឧ.សិ.ឡេង គឹមហ៊ុយ +បុត្រ+ចៅ ..	៥០ \$
៣៨-	ឧ.សិ.ស្រង់ អែ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	៥០ \$
៣៩-	ឧ.ស.នួន សារិទ្ធ និង ឧ.សិ.នូ គឹមលាង ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៤០-	លោក ស៊ា រស់ និង អ្នកស្រី ញ៉ែប ដាវើត ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៤១-	ឧ.សិ.យុន លាងស៊ឹម	៥០ \$
៤២-	ឧ.ស.ឡៅ ឈីវិយ្យ និង ឧ.សិ.ផៃ ស៊ីវលាង ព្រមទាំងកូនចៅ .	៥០ \$
៤៣-	ឧ.សិ.ពូ ហ៊ាង	៥០ \$
៤៤-	ឧ.ស.កាំង អ៊ែត និង ឧ.សិ.គាង គន្ធពិដោរ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០ \$
៤៥-	ឧ.ស.ហ៊ុយ ជិន និង ឧ.សិ.ទិត្យ ស៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០ \$
៤៦-	ឧ.ស.កែវ ស៊ីវន និង ឧ.សិ.លួង ណារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រធីតា	៥០ \$
៤៧-	ឧ.សិ.កៅ គឹមធន និង ស្វាមី	៥០ \$
៤៨-	ឧ.សិ.ឡុង អ៊ុម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០ \$
៤៩-	ឧ.សិ.ទី ចន្ថា និង កួយៗ	៤០ \$
៥០-	ឧ.សិ.ជា ហ៊ុន និង កូនចៅ	៤០ \$
៥១-	ឧ.សិ.ហូ វ៉ាន់ណៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ \$
៥២-	ឧ.ស.ទិត វ៉ាន់ថន និង ឧ.សិ.យុត វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០ \$
៥៣-	ឧ.សិ.ជា ថាវ	៣០ \$

៥៤-	ឧ.ស.ខៀវ សារឿន និង កូនស្រី ខៀវ វុត្តា	២៥ \$
៥៥-	ឧ.សិ.យុត ជា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
៥៦-	ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៥៧-	ឧ.ស.ឡឹម ក្រហម និង ឧ.សិ.តាំង ធីយន ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
៥៨-	កាង ប៉េងហាក់ និង អេង ភានី	២០ \$
៥៩-	ឧ.ស.គួង លាងផេង និង ឧ.សិ.ជូ ស៊ូហៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ	២០ \$
៦០-	ឧ.សិ.ជុន ស្និតី	២០ \$
៦១-	ភិក្ខុ បិតធម្មោ សៅ នោ	២០ \$
៦២-	ឧ.ស.តាក គីអាំង និង ឧ.សិ.ឱម លាងត្រី +កូន តាក វិវណ្ណ+ចៅ	២០ \$
៦៣-	ឧ.សិ.នង សារឿង	២០ \$
៦៤-	ឧ.សិ.ឈួន ស៊ីហាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	២០ \$
៦៥-	ឧ.ស.ហ៊ាន វ៉ារឿន (ពៅ) និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ ..	២០ \$
៦៦-	ឧ.ស.ម៉ុវ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណែយឹម (ហៅម៉ុ) +បុត្រ និងចៅ	២០ \$
៦៧-	វេជ្ជ.ហ៊ាន វ៉ារី និង ឧ.សិ.សុខ ហាំង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
៦៨-	ដូនជី ទួត អាត និង កូន ជីម ជំនិត	២០ \$
៦៩-	ឧ.សិ.ដូង ស៊ីនួន និង ព្យាតិមិត្ត	២០ \$
៧០-	ឧ.ស.ព្រែម ហាន និង ឧ.សិ.យិន ដានី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៧១-	ឧ.ស.ទៀង វ៉ាន់ថា និង ឧ.សិ.សន ទូច ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៧២-	ឧ.ស.អ៊ុវ គា និង ឧ.សិ.ឈួន គឹមអេង ព្រមទាំងបុត្រ	២០ \$
៧៣-	ឧ.ស.ទូច ជន និង ឧ.សិ.ភឿក រើន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៧៤-	ឧ.សិ.ដាវ គឹមសាន (ហៅម៉ាអួន) និង កូនចៅ	២០ \$
៧៥-	ឧ.ស.ហេ អេន និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទៀង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$

៧៦-	ឧ.ស.ជុន ភឿង និង ឧ.សិ.កូន យ៉ែត ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៧៧-	ឧ.ស.ហែម ស៊ីមាន និង ឧ.សិ.តូច សាលូត ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៧៨-	ឧ.សិ.តាំង គឹមកួយ	២០ \$
៧៩-	ឧ.ស.ជា ត្រី	២០ \$
៨០-	ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ និង កូនចៅ	២០ \$
៨១-	ឧ.សិ.ស្វាយ សាខន និង កូនចៅ	២០ \$
៨២-	ឧ.សិ.ញឹម យ៉ែម និង កូនចៅ	២០ \$
៨៣-	ឧ.សិ.ប៊ុត ម៉ាលី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៨៤-	ឧ.ស.ប៊ុត សារ៉ៃ និង ឧ.សិ.និន រ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៨៥-	ភិក្ខុ ស្រី ប៊ូថេង	២០ \$
៨៦-	ឧ.ស.ស្រី ឆេង និង ឧ.សិ.គង់ ផេង	២០ \$
៨៧-	ឧ.សិ.ស្រី ប៊ូលីន	២០ \$
៨៨-	ឧ.ស.ហួត ហ៊ី និង ឧ.សិ.ស្រី ប៊ូនីន	២០ \$
៨៩-	កុមារី ហួតគឹមណា+កុមារា ហួតហុកហេង+កុមារាថេងហេងណា	២០ \$
៩០-	ឧ.ស.ថេងវិសុដ្ឋា+ឧ.សិ.ស្រីប៊ូឡែន+ថេងដាលិស+ថេងថាមវង្ស	២០ \$
៩១-	ឧ.សិ.តាំង លីតាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៩២-	ឧ.ស.តាំង សុផល និង ឧ.សិ.ឡុង កេង ព្រមទាំងកូនចៅ	២០ \$
៩៣-	កុមារី តាំង សុមាវតី	២០ \$
៩៤-	ឧ.សិ.ប៊ុត សេដាដូង និង ឧ.ស.រៀម សំកុល + កូនចៅ	២០ \$
៩៥-	ឧ.សិ.យិន យិន និង កូនចៅ	២០ \$
៩៦-	ឧ.ស.គុយ សុផន ឧ.សិ.ខាត់ កាន និងកូនចៅ+ចៅទួត	១៥ \$
៩៧-	ឧ.សិ.ឆាយ ស្លុក និង ឧ.សិ.សុខ ម៉េង	១៥ \$

៩៨-	ឧ.សិ.បែន សារីយ និង កូនចៅ +ចៅទួត	១៥ \$
៩៩-	ឧ.សិ.នីម វណ្ណី និង ឧ.សិ.ណាក រូច	១៥ \$
១០០-	កុមារី វិវឌ្ឍន៍ ហូជូន+កុមារា វិវឌ្ឍន៍ រ៉ូដេរ+កុមារា វិវឌ្ឍន៍ រ៉ូប៉េ ...	១៥ \$
១០១-	ឧ.សិ.គី យក់បូយ+ឧ.សិ.លីម អៀងហ្គិច+ឧ.សិ.លឿង វ៉ែន	១៥ \$
១០២-	ឧ.សិ.ហែម ពិដោរ+ឧ.សិ.អ៊ី ចាខ្មែ+ឧ.សិ.ផា បូណា និងកូនចៅ ..	១៥ \$
១០៣-	ឧ.សិ.ខេង លាភានី (ភា) និងម្តាយ ឈរ ហុកលីវ	១៥ \$
១០៤-	សាមណេរ យឿន សុវណ្ណយ៉ាវ៉ា និង ព្រោមប្រុសស្រី	១៥ \$
១០៥-	ឧ.ស.ហុក ហេង និង ឧ.សិ.ស៊ុយ ឡែ ព្រមទាំងកូនចៅ	១១ \$
១០៦-	កុមារា ថែម វណ្ណវប្បទិ និង កុមារា ថែម ចេស្តា	១០ \$
១០៧-	លោកស្រី សុខា គងពិសី និង ស្វាមី	១០ \$
១០៨-	លោក នុត អ៊ុន វណ្ណា និងលោកស្រី សុខា អ៊ុវ៉ែន	១០ \$
១០៩-	ឧ.សិ.ហ៊ុំ វ៉ែន (ហៅប៊ុច) +បុត្រ និងកុមារី ថែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា	១០ \$
១១០-	លោកយាយ យីម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១១១-	ឧ.សិ.គី គឹមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១១២-	ឧ.សិ.ឡោ រូចឡេង	១០ \$
១១៣-	កាង អេងម៉េង និង យូ ស៊ីវហុង ហៅមួយ	១០ \$
១១៤-	យូរ ម៉ុងឡេង និង ឡោ ស៊ីវហេង	១០ \$
១១៥-	ឡាក់ ឡាយ និង ឡោ ស៊ីវប៊ុន	១០ \$
១១៦-	លាម ឈា និង ឡោ ស៊ីវប៉ាវ	១០ \$
១១៧-	យូរ ទ្រី និង ឡោ ស៊ីវនី	១០ \$
១១៨-	ឧ.សិ.ទុយ ដាវ	១០ \$
១១៩-	ឧ.សិ.បួរ និង នាងរី (សាកអាគុយ)	១០ \$

១២០-	ឧ.សិ.សុខា (កាត់ដេរ)	១០ \$
១២១-	ពេទ្យ ហុង លី និង អ្នកស្រី ម៉ុ	១០ \$
១២២-	លោកគ្រូ ម៉ៅ អាន និង ប៉ា ឡឺអ៊ី	១០ \$
១២៣-	ឧ.សិ.អូន ញ៉ី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១២៤-	ឧ.សិ.សំ គុយឆេង	១០ \$
១២៥-	ឧ.ស.ហង់ វណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ែក ចរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១២៦-	ឧ.សិ.ខ្លឹង ណាត ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១២៧-	ឧ.សិ.លីម សារ៉េន	១០ \$
១២៨-	ឧ.សិ.ស៊ីម យ៉េកហួយ និង ម្តាយ ឧ.សិ.វ៉ា គីមស៊ី	១០ \$
១២៩-	ឧ.សិ.ជាន់ ហ៊ុយផេង	១០ \$
១៣០-	ឧ.សិ.ស៊ី ឈុនហៀង និង កូនចៅ	១០ \$
១៣១-	ឧ.សិ.ជុន អ៊ីខេង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៣២-	ឧ.សិ.ង៉ែត យ៉េន ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៣៣-	ឧ.សិ.ព្រហ្ម សុគន្ធារី	១០ \$
១៣៤-	ឧ.សិ.យស សារី	១០ \$
១៣៥-	ឧ.សិ.ប៊ិន ផល្លា	១០ \$
១៣៦-	ឧ.សិ.អ៊ុន លីណា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៣៧-	ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៣៨-	ឧ.ស.ជាន់ យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ	១០ \$
១៣៩-	ឧ.ស.ទូច កៅ និង ឧ.សិ.លីវ ឡាន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៤០-	ឧ.សិ.សោម ឡុង និង កូនចៅ	១០ \$
១៤១-	ឧ.សិ.ហុង ដាភា និង ស្វាមី និង បុត្រ	១០ \$

១៤២-	ឧ.សិ.កៅ ស៊ីលន និង កូនចៅ	១០ \$
១៤៣-	ឧ.សិ.ចៅ គឹមហាំង (ចៅយ៉) និង កូនចៅ	១០ \$
១៤៤-	ឧ.សិ.លឹម គឹមណា និង ឧ.សិ.ពៅ ស្លាំង	១០ \$
១៤៥-	ឧ.សិ.ទេព គឹមហិ និង ឧ.សិ.ទេព គឹមហេង	១០ \$
១៤៦-	ឧ.សិ.មាស សុគឹម និង ឧ.សិ.ទិត សុខ	១០ \$
១៤៧-	ឧ.សិ.ង៉ូវ មុយអ៊ី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៤៨-	ឧ.សិ.អ៊ុន យ៉ុន និង ឧ.សិ.សុខ រ៉ន និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ ..	១០ \$
១៤៩-	ឧ.សិ.កេត រឿង និង កូនចៅ	១០ \$
១៥០-	ឧ.សិ.ថ្លាង ស៊ីនាត និង កូនចៅ	១០ \$
១៥១-	ឧ.សិ.ងួន ឡារី និង កូនចៅ	១០ \$
១៥២-	កញ្ញា សេង ម៉ារ៉ាឌី	១០ \$
១៥៣-	អ្នកស្រី នឹម សុធារ៉ា និង បុត្រ	១០ \$
១៥៤-	ឧ.ស.គឹម ថៃ និង ឧ.សិ.ពិន ណៃ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៥៥-	ឧ.សិ.នេត្រ និវន្ត និង បុត្រ	១០ \$
១៥៦-	ឧ.សិ.ស៊ុយ អុន និង កូនចៅ	១០ \$
១៥៧-	លោក អ៊ូ គឹមសុង និង ឧ.សិ.គី គឹមវណ្ណា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៥៨-	ឧ.សិ.ង៉ែត យូអេង និង កូនចៅ	១០ \$
១៥៩-	ឧ.សិ.នួន សាប៊ូរី និង បុត្រ	១០ \$
១៦០-	ឧ.សិ.គឹម សុខានារី និង កូនចៅ	១០ \$
១៦១-	ឧ.សិ.ម៉ុក វណ្ណា និង បុត្រ ប្រង់ ពេជមាណ	១០ \$
១៦២-	ឧ.សិ.នូ ប៊ូថង និង ឧ.សិ.គុជ ឡាំងអេង	១០ \$
១៦៣-	ឧ.ស.យ៉ត ប៊ុច និង កូនចៅ	១០ \$

១៦៤-	ឧ.សិ.ឈុន សិន	១០ \$
១៦៥-	ឧ.សិ.ក្លឹង សុខលីម និង កូនចៅ	១០ \$
១៦៦-	ឧ.សិ.ដូង សាមៀន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៦៧-	ឧ.សិ.សម រឿន	១០ \$
១៦៨-	ឧ.ស.ពៀន ប៊ួយ និង ឧ.សិ.ងួន ក័នយ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៦៩-	ឧ.សិ.ពាត ជួន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៧០-	ឧ.សិ.លី ឆេងណែ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៧១-	ឧ.សិ.តាំង ហៃថាំង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៧២-	ឧ.សិ.មួយ យូម និង ក្មួយ	១០ \$
១៧៣-	ឧ.សិ.អ៊ុំវី ឡេងស៊ីវហេង និងកូនចៅ	១០ \$
១៧៤-	ឧ.សិ.នេត ឡាយ និង បុត្រ	១០ \$
១៧៥-	លោក ថៃ ប៊ុនឆាយ	១០ \$
១៧៦-	ឧ.ស.ផាន ពុទ្ធានុភាព	១០ \$
១៧៧-	លោក សុខ ផល្លីន	១០ \$
១៧៨-	ឧ.សិ.ហ្គត រី និង កូនចៅ	១០ \$
១៧៩-	ឧ.សិ.ដូង វណ្ណឡើន និង ឧ.សិ.ដូង វណ្ណថន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៨០-	ឧ.ស.ចាប ម៉ុងឡេង និង ឧ.សិ.ចាប ឈាងហុង	១០ \$
១៨១-	ឧ.ស.ឡាច ផូ និង ឧ.សិ.ឱក យ៉ន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៨២-	ឧ.សិ.ប៊ុត ម៉នបុញ្ញ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០ \$
១៨៣-	ឧ.សិ.យិន យឹម នឹង កូនចៅ	១០ \$
១៨៤-	ឧ.សិ.ខៀវ នាង	១០ \$
១៨៥-	ឧ.សិ.នួន តាំង	១០ \$

១៨៦-	ឧ.សិ.គូ ឆេងគុយ និង កូនចៅ	១០ \$
១៨៧-	ឧ.សិ.អ៊ុក គឹម និង ឧ.សិ.អ៊ុង ផេងប៊ូ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០ \$
១៨៨-	ឧ.សិ.យ៉ាង សុបិន្ត និង បុត្រ	១០ \$
១៨៩-	ឧ.សិ.ឆេង អៀង ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៩០-	ឧ.សិ.យ៉ង់	១០ \$
១៩១-	ឡុង បញ្ញា	១០ \$
១៩២-	ឧ.សិ.ហេង គូ និង កូនចៅ	១០ \$
១៩៣-	ឧ.សិ.ហោ សៀកឡាង	១០ \$
១៩៤-	ឧ.សិ.សេង សាងអូយ និង ឧ.សិ.សេង សាងអ៊ឹម+ស្វាមី	១០ \$
១៩៥-	ឧ.ស.មាន ផានិត និង ឧ.សិ.ឈុំ ស៊ីធួន	១០ \$
១៩៦-	ឧ.សិ.តុង ម៉េងហៀង+ឧ.សិ.ចាន់ អាយ+ឧ.សិ.ធួ ផុង	១០ \$
១៩៧-	ឧ.សិ.តាំង ឈុនលី និង ឧ.សិ.អ៊ុក ថៃពៅ	១០ \$
១៩៨-	ឧ.ស.គឹម ថៃ និង ឧ.សិ.ពិន ណៃ ព្រមទាំងបុត្រ	១០ \$
១៩៩-	ឧ.សិ.អ៊ី ផេង និង កូនចៅ	១០ \$
២០០-	ឧ.ស.ពេជ្រ សុយិត	១០ \$
១-	ឧ.សិ.ខៀប រុន	១៥០អ៊ីរ
២-	កញ្ញា សៅ រ៉ានី និង យុវជន កែវ បូរ៉ា	៥០អ៊ីរ
៣-	ឧ.សិ.លី ឈុនសិ (ហៅ ស)	១០អ៊ីរ
១-	ឧ.ស.សំ សុខគុណ ឧ.សិ.លី សៀមហៀង ព្រមទាំងបុត្រ	២០០អូស្ត្រាលី
២-	ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ ធីតា	១០០អូស្ត្រាលី
៣-	ឧ.ស.ឡៅ គឹមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ	១០០អូស្ត្រាលី
៤-	ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០អូស្ត្រាលី

៥-	លោកម្ចាស់ ឡូញ ផល្លី	១០០អូស្ត្រាលី
៦-	ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គឹមស៊ុន	៥០អូស្ត្រាលី
៧-	ឧ.ស.ឈិត ថ្ងៃ និង ឧ.សិ.បាត់ ណែហាំង ព្រមទាំងបុត្រ ...	៥០អូស្ត្រាលី
៨-	លោកយាយ ប្រាក់ ខាត់+ឧ.ស.ស៊ុន សាន្ត ,ឧ.សិ.គង់ សម្បត្តិ	៥០អូស្ត្រាលី
៩-	ឧ.ស.រាជ សាង និង ឧ.សិ.វង់ វិទ្ធ ព្រមទាំងបុត្រ	៥០អូស្ត្រាលី
១០-	ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គឹមស៊ុន + បុត្រ .	៥០អូស្ត្រាលី
១១-	ឧ.សិ.យិន មួយហូ	៤០អូស្ត្រាលី
១២-	ឧ.សិ.តា យូអេង ព្រមទាំងកូនចៅ	៣០អូស្ត្រាលី
១៣-	ឧ.ស.តាំង កេងយូ និង ឧ.សិ.ស៊ីមន សួស +កូនចៅ	៣០អូស្ត្រាលី
១៤-	ឧបាសក ស ប៊ុនធឿង	២០អូស្ត្រាលី
១៥-	ឧ.សិ.សូយ មួយ	១០អូស្ត្រាលី
១-	ឧ.សិ.ស្រោង លេវ៉ង និង កូនចៅ +ចៅទួត	១០ ដុ. + ៦៥២.០០០រ
២-	ឧ.ស.ខ្វី លន់ និង ឧ.សិ.ស៊ូ សាសួន	៣៦៣.៥០០រ
៣-	ឧ.សិ.ជា នាង និង កូនចៅ	២០០.០០០រ
៤-	លោក ម៉ារ សារិន និង លោកស្រី ភោគ ណារិន +បុត្រ ..	១០០.០០០រ
៥-	ឧ.ស.ទេព អាង និង ឧ.សិ.ប៊ុត សាខៀន + កូនចៅ ..	១០០.០០០រ
៦-	ឧ.ស.បាត់ គឹមស៊ុន និង ឧ.សិ.សៀក យាម ព្រមទាំងកូនចៅ	១០០.០០០រ
៧-	ឧ.ស.បី ពិទ្ធក្ស និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៨០.០០០រ
៨-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តពោធិ ក្រឡាញ់	៧០.០០០រ
៩-	ឧ.ស.អឹម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៊ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ ..	៥០.០០០រ
១០-	លោក មី វុធា និង លោកស្រី ឡេវី ចាន់សោភា +បុត្រ ..	៥០.០០០រ
១១-	ឧ.សិ.ជា សឿង និង កូនចៅ	៥០.០០០រ

១២-	ឧ.សិ.អាំង ប៊ូលីន និង បុត្រ	៥០.០០០\$
១៣-	ឧ.សិ.ប៉ាន គឹមហ៊ុន និង កូនចៅ	៥០.០០០\$
១៤-	ឧ.ស.ហួរ អ៊ុត និង ឧ.សិ.ម៉ែន សុខា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០\$
១៥-	ឧ.សិ.សឹង គាវឡាយ និង កូនចៅ	៥០.០០០\$
១៦-	ឧ.សិ.ជា សុខា និង ក្រុមគ្រួសារ	៥០.០០០\$
១៧-	ឧ.សិ.ជា គឹមញ៉ាណ និង កូនចៅ	៥០.០០០\$
១៨-	ឧ.ស.ជា សារាយ និង ភរិយា ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០\$
១៩-	ឧ.សិ.លី គឹមហៀក និង ម្តាយ ព្រមទាំងកូនចៅ	៥០.០០០\$
២០-	ឧ.សិ.ហាស់ សាម៉េន និង ប៊ី លាងគី	៤០.០០០\$
២១-	ឧ.សិ.អ៊ុយ យ៉ង់	៤០.០០០\$
២២-	ឧ.សិ.សាន ស៊ាន និង កូនចៅ	៤០.០០០\$
២៣-	ឧ.សិ.សែម សុវណ្ណី និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០\$

១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣០.០០០\$	មានចំនួន	១ នាក់
២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២០.០០០\$	មានចំនួន	៦ នាក់
៣-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៥.០០០\$	មានចំនួន	២ នាក់
៤-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០.០០០\$	មានចំនួន	៤ នាក់
៥-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥ ដុល្លារ	មានចំនួន	៧ នាក់

សព្វឧទានំ ធម្មឧទានំ ជីវិតាភិ

ធម្មឧទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

—•••••—

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-05h00 mn	-FM 99 MHz
	-05h30 mn	-FM 96 MHz
	-12h10 mn	-FM 96 MHz
	-18h00 mn	-FM 95 MHz
	-19h00 mn	-AM 918 KHz
	-20h00 mn	-FM 98 MHz
	-20h30 mn	-FM 96 MHz
ខេត្តព្រះសីហនុ	-13h00 mn	-FM 93 MHz
	-17h30 mn	-FM100.5 MHz
	-18h00 mn	-FM 92 MHz
	-19h00 mn	-FM107.5 MHz
	-20h00 mn	-FM 98.5 MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-05h30 mn	-FM103.2 MHz
	-06h00 mn	-FM 92.7 MHz
	-11h00 mn	-FM 88.5 MHz
	-18h00 mn	-FM 91 MHz
	-18h00 mn	-FM 104 MHz
	-18h30 mn	-FM 92.7 MHz
	-19h30 mn	-FM103.2 MHz
	-20h00 mn	-FM101.5 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn	-FM 96.5 MHz
	-17h00 mn	-FM 96.5 MHz

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

+-----+-----+

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5 MHz
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn	-FM 98.5 MHz
	-18h00 mn	-FM 91.5 MHz
ខេត្តកោះកុង	-05h45 mn	-FM 95.75MHz
	-18h30 mn	-FM 95.5 MHz
ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង	-05h00 mn	-FM 92.30MHz
ខេត្តកំពង់ចាម	-18h00 mn	-FM 91.5 MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h00 mn	-FM 95 MHz
	-18h30 mn	-FM 99 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-05h30 mn	-FM 105.5MHz
	-17h00 mn	-FM106.25MHz
	-18h00 mn	-FM 93 MHz
	-20h00 mn	-FM 98 MHz
ខេត្តកំពង់ធំ	-18h00 mn	-FM 91 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn	-FM 93.25MHz
	-18h00 mn	-FM 91 MHz
	-18h30 mn	-FM 93.25MHz

III

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត~ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តក្រចេះ	-05h30 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91 MHz
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	-18h30 mn	-FM100.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn -21h00 mn	-FM103.75MHz -FM103.75MHz
ខេត្តរតនគិរី	-18h00 mn	-FM 94 MHz

ការផ្សាយធម៌នៃស្ថានីយវិទ្យុបាយ័ន FM 95 MHz
ព្រមទាំងគ្រប់សាខា ជាធម្មទានរបស់ម្ចាស់ស្ថានីយ
សូមអនុមោទនា !

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជីវិតំ
ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

សេចក្តីកោតដឹងរៀបរៀងដោយ

 ទំព័រ៖ករុណា ទំព័រ ម៉ុត សាវង្ស

១. ព្រះចេរីគាថា ភាគទី ១
២. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១៧
៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ
៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ
៥. ពរ ៤ ប្រការ
៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា
៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង
៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា
៩. កូនមាសឪពុក
១០. ម៉ែ !!!
១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្តីក្រោធ
១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត
១៣. មេរៀនជីវិត
១៤. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឪ
១៥. បទពិចារណា

១៦. ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ
១៧. បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ
១៨. បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ
១៩. ៤៨ ធម្មទស្សន៍
២០. ស្ត្រីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា
២១. ឧបមាភាសិត ៤៩
២២. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ១
២៣. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ២ (ព្រះសុវណ្ណសាម)
២៤. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៣
២៥. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ៤
២៦. អភិធម្ម មេរៀនដំបូង
២៧. ព្រះពុទ្ធភាសិត អធិប្បាយខ្លី ៗ
២៨. ទានកថា
២៩. គតិធម៌

សូមអនុមោទនាធម្មទាន !

បោះពុម្ពជាធម្មទាន ៣០.០០០ គ្បាប

ក្នុងតម្លៃ ១៣.២០០ ដុល្លារ

រោងពុម្ព ម៉ៅ ឌុន (ពុយ)

ឧទ្ទិសធម្មទាន

<p>ព្រះសាវិការង្សាថ្នាក់ថ្លៃ សក្យធីតាជាតាឧត្តម ព្រះសាវិកាធម្មនិម្មិត សម្បូរដោយគុណរស់ដោយសន្តោស អាសវៈធ្លាក់ចុះអស់កិច្ចសិក្សា ។</p> <p>ព្រះសាវិកាធម្មទាយាទ ព្យាករអរហត្តសម្បត្តិបិតា ព្រះបឋមសង្ឃីតិកាចារ្យ ថេរីតាថាបាលីបិដក សូត្រព្រះគាថាចារ្យថែមបទក្រោយ គួរយល់ដឹងដោយបញ្ញាជាក់ច្បាស់ ការងារធម្មទានបានបុណ្យធំណាស់ ខ្ញុំសូមប្រកាសឧទ្ទិសធម្មទាន ។</p> <p>ដោយអានុភាពនៃបុណ្យនេះណា សូមសព្វសត្វបានបញ្ញាញាណ ចាក់ផ្ទះសង្ខារមគ្គផលនិព្វាន អាស្រ័យព្រហ្មយានទានសីលបរិសុទ្ធ ។</p> <p>សូមសោយសុខស្ងប់ប្រសព្វធម្មរស សមាបត្តិខ្ពង់ខ្ពស់ក្រេបរសវិមុត្តិ សូមឱ្យសាសនាសម្មាសម្ពុទ្ធ យឺនយូរជាមកុដបរិសុទ្ធទៅហោង ។</p>	<p>ព្រមព្រៀងសម័យនៃព្រះសទ្ធម្ម ប្រសូតស័ក្តិសមចាកព្រះពុទ្ធខ្សិល ។</p> <p>ត្រាស់ដឹងការពិតផុតពីផ្លូវខុស រូបរួមសាសនាទុកជាកញ្ចក់ ខ្ញុំមិនដក់ឆក់យកឱកាស ។</p>
--	---

ប.ស.វ.

គួរ និង កុំ

(សុភាសិត)

បុណ្យទាំងឡាយគួរធ្វើ
កាមគុណកុំបណ្តោយ

ទានទាំងឡាយគួរឲ្យ
កម្មស្តាយក្រោយកុំធ្វើ ។

ប.ស.វ.

ពាល និង បណ្ឌិត

(សុភាសិត)

កុំសេពគប់ជនពាល
ប្រយ័ត្នពាលក្នុងចិត្ត

ត្រូវសេពគប់បណ្ឌិត
ថែបណ្ឌិតក្នុងខ្លួន ។

ប.ស.វ.

